

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ανακοινώσεις

Δικαστήριο

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

2004/C 106/01

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-231/00, C-303/00 και C-451/00 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Cooperativa Latteriù arl και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Azienda Agricola Marcello Balestreri e Maura Lena και Regione Lombardia, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Azienda Agricola Giuseppe Cantarello και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3950/92 και 536/93 — Ποσότητες αναφοράς — Εκ των υστέρων διόρθωση — Κοινοποίηση στους παραγωγούς)

1

2004/C 106/02

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-480/00 έως C-482/00, C-484/00, C-489/00 έως C-491/00 και C-497/00 έως C-499/00 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Azienda Agricola Ettore Ribaldi κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA, Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica κ.λπ. (Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3950/92 και 536/93 — Ποσότητες αναφοράς — Εκ των υστέρων διόρθωση — Κοινοποίηση στους παραγωγούς)

2

2004/C 106/03

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-495/00 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Azienda Agricola Giorgio, Giovanni e Luciano Visentin κ.λπ. κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) (Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3950/92 και 536/93 — Ποσότητες αναφοράς — Εκ των υστέρων διόρθωση)

3

2004/C 106/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-314/01 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Siemens AG Österreich, ARGE Telekom & Partner contre Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες εκδίκασης προσφυγής στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Συνέπειες αποφάσεως του αρμόδιου να επιλαμβάνεται των διαδικασιών προσφυγής οργάνου περί ακυρώσεως της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής να μην προβεί σε ανάκληση της προκηρύξεως διαγωνισμού — Περιορισμός προσφυγής σε υπεργολαβίες)	3
2004/C 106/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-342/01 (αίτηση του Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): María Paz Merino Gómez κατά Continental Industrias del Caucho SA (Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Άδεια μητρότητας — Γυναίκα εργαζόμενη της οποίας η άδεια μητρότητας συμπίπτει με τις ετήσιες άδειες για το σύνολο του προσωπικού ως έχουν συμφωνηθεί με συλλογική συμφωνία σχετική με την ετήσια άδεια)	4
2004/C 106/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση C-1/02 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Finanzgericht Düsseldorf): Privat-Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Dortmund (Γεωργία — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 — Ετήσιος υπολογισμός των ποσοτήτων γάλακτος που παραδόθηκαν στον αγοραστή — Προθεσμία κοινοποίησης — Φύση της προθεσμίας — Κυρώσεις)	5
2004/C 106/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-8/02 (αίτηση του Verwaltungsgericht Sigmaringen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ludwig Leichtle κατά Bundesanstalt für Arbeit (Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Σύστημα ενίσχυσεως που εφαρμόζεται στους υπαλλήλους σε περίπτωση ασθένειας — Θεραπευτική αγωγή με ιαματικά λουτρά πραγματοποιούμενη σε άλλο κράτος μέλος — Δαπάνες σχετικά με το κατάλυμα, τη διατροφή, το ταξίδι, τα τέλη διαμονής και την κατάρτιση τελικής ιατρικής εκθέσεως — Προϋποθέσεις αναλήψεως των δαπανών — Προηγούμενη δήλωση επιλεξιμότητας για την ενίσχυση — Κριτήρια — Αιτιολογία)	5
2004/C 106/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-53/02 και C-217/02 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Conseil d'Etat): Commune de Braine-le-Château και Michel Tilli κ.λπ. κατά Région wallonne (Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Απόβλητα — Σχέδια διαχειρίσεως — Κατάλληλες τοποθεσίες και εγκαταστάσεις διάθεσης των αποβλήτων — Άδεια, ελλείψει σχεδίου διαχειρίσεως, περιλαμβάνουσα γεωγραφικό χάρτη με ακριβή ένδειξη των τοποθεσιών που προβλέπονται για τους χώρους διαθέσεως)	6
2004/C 106/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση C-71/02 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Herbert Karner Industrie-Auktionen GmbH κατά Troostwijk GmbH («Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 28 ΕΚ — Μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Περιορισμοί στη διαφήμιση — Αναφορά στην εμπορική προέλευση των εμπορευμάτων — Εμπορεύματα προερχόμενα από πτωχεύσασα επιχείρηση — Οδηγία 84/450/ΕΟΚ — Θεμελιώδη δικαιώματα — Ελευθερία εκφράσεως — Αρχή της αναλογικότητας»)	7
2004/C 106/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 Στην υπόθεση C-90/02 (αίτηση του Bundesfinanzhof για τη έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Finanzamt Gummersbach κατά Gerhard Bockemühl («Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση του προκαταβληθέντος ΦΠΑ — Αποδέκτης υπηρεσιών κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Διάθεση προσωπικού η οποία πραγματοποιείται από υποκείμενο στον φόρο εγκατεστημένο στην αλλοδαπή — Υπόχρεος προς καταβολή του ΦΠΑ ως αποδέκτης των υπηρεσιών — Υποχρέωση κατοχής τιμολογίου — Περιεχόμενο του τιμολογίου»)	7

2004/C 106/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση C-99/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — Ενισχύσεις ασύμβατες με την κοινή αγορά — Υποχρέωση ανακτήσεως — Απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως)	8
2004/C 106/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 Στην υπόθεση C-112/02 (αίτηση του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Kohlerpharma GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland («Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Φάρμακα — Εισαγωγή — Αίτηση χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας στο εμπόριο με απλουστευμένη διαδικασία — Κοινή προέλευση»)	8
2004/C 106/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-118/02 (αίτηση του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Industrias de Deshidratación Agrícola SA κατά Administración del Estado (Κανονισμοί (ΕΚ) 603/95 και 785/95 — Αποξηραμένες ζωοτροφές — Καθεστώς ενισχύσεων — Προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται από τις επιχειρήσεις μεταποίησης — Πρόσθετες απαιτήσεις που επιβάλλονται από εθνική κανονιστική ρύθμιση)	9
2004/C 106/14	Απόφαση του Δικαστηρίου (ολομέλεια) της 23ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-138/02 (αίτηση του Social Security Commissioner για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Brian Francis Collins κατά Secretary of State for Work and Pensions (Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ) — Έννοια του «εργαζομένου» — Επίδομα κοινωνικής ασφαλίσεως που καταβάλλεται στους αιτούντες εργασία — Προϋπόθεση διαμονής — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσεως)	9
2004/C 106/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (ολομέλεια) της 30ής Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση C-147/02 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως: Michelle K. Alabaster κατά Woolwich plc, Secretary of State for Social Security («Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Ισότητα αμοιβών — Αμοιβή κατά τη διάρκεια της άδειας μητρότητας — Υπολογισμός του ύψους της αμοιβής — Συνοπολογισμός μιας μισθολογικής αυξήσεως»)	10
2004/C 106/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (ολομέλεια) της 30ής Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-167/02 P: Willi Rothley κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου («Αίτηση ανατρέσεως — Πράξη του Κοινοβουλίου ως προς τις προϋποθέσεις και τον τρόπο διενέργειας των εσωτερικών ερευνών αναφορικά με την καταπολέμηση της απάτης — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ανεξαρτησία και αουλία των μελών του Κοινοβουλίου — Εμπιστευτικός χαρακτήρας των εργασιών των κοινοβουλευτικών επιτροπών ερευνών — Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) — Εξουσία διενέργειας ερευνών»)	11
2004/C 106/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (ολομέλεια) της 23ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-233/02: Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία και τη διαφάνεια στον νομοθετικό τομέα που συμφωνήθηκαν με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής — Δεν δεσμεύουν)	12
2004/C 106/18	Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-234/02 P: Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά Frank Lamberts (Αίτηση ανατρέσεως — Απαράδεκτο — Εξωσυμβατική ευθύνη — Εξέταση από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή καταγγελίας σχετικής με εσωτερικό διαγωνισμό μονιμοποίησης)	12

2004/C 106/19	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 Στην υπόθεση C-237/02 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG κατά Ludger Hofstetter και Ulrike Hofstetter («Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση για την κατασκευή και την παράδοση θέσεως σταθμειώσεως — Αντιστροφή της σειράς των παροχών των συμβαλλομένων σύμφωνα με τους ενδοτικού δικαίου κανόνες της γερμανικής νομοθεσίας — Ρήτρα δυνάμει της οποίας ο καταναλωτής οφείλει να καταβάλει το τίμημα πριν από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων εκ μέρους του επαγγελματία — Υποχρέωση του επαγγελματία να παράσχει εγγύηση»)	12
2004/C 106/20	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση C-263/02 P: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Jégo-Quéré et Cie SA (Αίτηση αναίρεσεως — Παραδεκτό προσφυγής ασκηθείσας από νομικό πρόσωπο για την ακύρωση κανονισμού)	13
2004/C 106/21	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση C-286/02 (αίτηση του Tribunale di Treviso για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bellio F.lli κατά Prefettura di Treviso (Γεωργία — Υγειονομικός έλεγχος — Μέτρα προστασίας από τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες — Χρησιμοποίηση ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων)	13
2004/C 106/22	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 Στην υπόθεση C-320/02 (αίτηση του Regeringsrätten για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Förvaltnings AB Stenholmen κατά Riksskattever ket («Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 26α — Ειδικό καθεστώς που εφαρμόζεται στον τομέα των μεταχειρισμένων αντικειμένων — Έννοια μεταχειρισμένου αντικειμένου — Άλογο που μεταπωλείται κατόπιν εκπαιδεύσεως»)	14
2004/C 106/23	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 Στην υπόθεση C-389/02 (αίτηση του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft eG και Hauptzollamt Kiel (Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Απαλλαγή από τον φόρο επί των πετρελαιοειδών — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Έννοια της «ναυσπλοΐας»)	14
2004/C 106/24	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση C-64/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο της οδηγίας 98/30/ΕΚ)	15
2004/C 106/25	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση C-201/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας («Παράβαση κράτους μέλους — Διάθεση των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων — Μη μεταφορά της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ στο εθνικό δικαιο»)	15
2004/C 106/26	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Απριλίου 2004 Στην υπόθεση C-375/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου («Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο της οδηγίας 2000/30/ΕΚ»)	16
2004/C 106/27	Υπόθεση C-1/04 SA: Αίτηση της Tertir-Terminais de Portugal, που υποβλήθηκε στις 17 Μαρτίου 2004, με την οποία ζητείται να επιτραπεί η κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	16

2004/C 106/28	Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-45/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Tribunale di Catania): Oksana Dem'Yanenko (Προδικαστική παραπομπή — ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων — κατάσταση μη εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 64/221/CEE — Θεμελιώδη δικαιώματα — Ευρωπαϊκή Σύμβαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου — Απέλαση υπηκόου τρίτης χώρας μη έχοντος στενό οικογενειακό ή συζυγικό δεσμό με υπήκοο κράτους μέλους — Διαδικασία επικυρώσεως της διατάξεως περί απελάσεως υπηκόου τρίτης χώρας — Έννοια του «δικαστηρίου ενός των κρατών μελών» — Δικαστήριο δυνάμενο, κατά την έννοια του άρθρου 68 ΕΚ, να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου) 16
2004/C 106/29	Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-59/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Tribunale di Genova): Mario Cigliola κ.λπ. κατά Ferrovie dello Stato SpA (FS) (Άρθρο 104, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας — Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τα κράτη μέλη — Εθνική νομοθετική ρύθμιση αναστέλλουσα το δικαίωμα του εργαζόμενου να συνεχίσει τη σχέση εργασίας έως την ηλικία συνταξιοδότησεως) 17
2004/C 106/30	Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο) της 9ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C-159/03 P: Jan Pflugradt κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Αίτηση αναιρέσεως — Προσωπική της ΕΚΤ — Όχληση — Προπαρασκευαστική πράξη — Βλαπτική πράξη — Απαράδεκτο) 17
2004/C 106/31	Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση C-196/03 P, Arnaldo Lucaccioni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό») 18
2004/C 106/32	Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2004 στις υποθέσεις C-438/03, C-439/03, C-509/03 και C-2/04 (αιτήσεις του Giudice di pace di Bitonto για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Antonio Cannito κατά Fondiaria Assicurazioni SpA, Pasqualina Murgolo κατά Assitalia Assicurazioni SpA, Vincenzo Manfredi κατά Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA, Nicolò Tricarico κατά Assitalia Assicurazioni SpA (Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Απαράδεκτο) 18
2004/C 106/33	Υπόθεση C-58/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση Antje Köhler κατά Finanzamt Düsseldorf-Nord 18
2004/C 106/34	Υπόθεση C-60/04: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 12 Φεβρουαρίου 2004 19
2004/C 106/35	Υπόθεση C-61/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2004 20
2004/C 106/36	Υπόθεση C-73/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht Hamm με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2004, στην υπόθεση 20
2004/C 106/37	Υπόθεση C-81/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeitssgericht Berlin με διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2004 στην υπόθεση Veronika Richert κατά VK GmbH Service Gesellschaft für Vermögenszuordnung und Kommunalisierung mbH 20
2004/C 106/38	Υπόθεση C-82/04 P: Αίτηση αναιρέσεως της Audi AG κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως T-16/02, Audi AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), η οποία ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004 (τηλεομοιοτύπημα: 18.2.04) 21

2004/C 106/39	Υπόθεση C-88/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 2004	22
2004/C 106/40	Υπόθεση C-95/04: Αίτηση αναίρεσως που άσκησε η British Airways plc στις 26 Φεβρουαρίου 2004 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως T-219/99, British Airways plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από την Virgin Atlantic Airways Ltd.	22
2004/C 106/41	Υπόθεση C-96/04 : Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Amtsgericht Niebüll με απόφαση της 2ας Ιουνίου 2003 στην υπόθεση οικογενειακού δικαίου Leonard-Matthias τέκνο του Stefan Grunkin και της Dorothee Regina Paul)	23
2004/C 106/42	Υπόθεση C-98/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 2004.	24
2004/C 106/43	Υπόθεση C-102/04: Προσφυγή του Βασιλείου της Σουηδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2004	24
2004/C 106/44	Υπόθεση C-105/04 P: Αίτηση αναίρεσως της Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (FEG) που υποβλήθηκε την 1η Μαρτίου 2004 κατά της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2003 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από τις CEF City Electrical Factors BV και CEF Holding Ltd.	25
2004/C 106/45	Υπόθεση C-109/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht, με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2003 στην υπόθεση Dr. Karl Robert Kranemann κατά Land Nordrhein-Westfalen.	26
2004/C 106/46	Υπόθεση C-110/04P: Αίτηση αναίρεσως που ασκήθηκε στις 1 Μαρτίου 2004, από την εταιρία Γραμμές Στρίντζη Ναυτιλιακή ΑΕ, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-65/99, Γραμμές Στρίντζη Ναυτιλιακή ΑΕ κατά Επιτροπής	27
2004/C 106/47	Υπόθεση C-111/04 P: Αίτηση αναίρεσως της Adriatica di Navigazione SpA, της 3ης Μαρτίου 2004 (τηλεομοιότητα της 25ης Φεβρουαρίου 2004), κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-61/99, Adriatica di Navigazione κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.	27
2004/C 106/48	Υπόθεση C-112/04P: Αίτηση αναίρεσως που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004, από την εταιρία MARLINES SA, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-56/99, MARLINES SA κατά Επιτροπής	28
2004/C 106/49	Υπόθεση C-113/04 P: Αίτηση αναίρεσως της Technische Unie BV που υποβλήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004 κατά της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2003 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από τις CEF City Electrical Factors BV και CEF Holding Ltd.	28
2004/C 106/50	Υπόθεση C-114/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η οποία ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004.	29

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 106/51	Υπόθεση C-116/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας που ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004.	30
2004/C 106/52	Υπόθεση C-117/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004.	30
2004/C 106/53	Υπόθεση C-118/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004.	30
2004/C 106/54	Υπόθεση C-119/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004.	31
2004/C 106/55	Υπόθεση C-120/04: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με τη διάταξη του Oberlandesgericht Düsseldorf της 17ης Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των MEDION AG και THOMSON multimedia Sales Germany & Austria GmbH.	31
2004/C 106/56	Υπόθεση C-121/04P: Αίτηση αναρέσεως που ασκήθηκε στις 5 Μαρτίου 2004, από την εταιρία ΜΙΝΩΪΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΑΝΕ, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-66/99, ΜΙΝΩΪΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΑΝΕ κατά Επιτροπής.	32
2004/C 106/57	Υπόθεση C-123/04: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με τη διάταξη του Oberlandesgerichts Oldenburg της 4ης Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Sachen Industrias Nucleares do Brasil S.A. και Siemens AG κατά UBS AG.	32
2004/C 106/58	Υπόθεση C-124/04: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με τη διάταξη του Oberlandesgerichts Oldenburg της 4ης Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Sachen Industrias Nucleares do Brasil S.A. και Siemens AG κατά Texas Utilities Electric Corporation.	34
2004/C 106/59	Υπόθεση C-126/04 : Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση C-126/04: Heineken Brouwerijen B.V. κατά Hoofdproductschap Akkerbouw.	35
2004/C 106/60	Υπόθεση C-127/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division με διάταξη της 18ης Νοεμβρίου 2003, στην υπόθεση Master Declan O'Byrne κατά Aventis Pasteur MSD Ltd και Aventis Pasteur SA.	35
2004/C 106/61	Υπόθεση C-128/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2004 στην υπόθεση Openbaar Ministerie κατά 1. Raemdonck Annick, Andréa και 2. Raemdonck-Janssens BVBA.	36
2004/C 106/62	Υπόθεση C-129/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Conseil d'État, section d'administration (Βέλγιο) με απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση Espace Trianon SA και Société wallonne de location-financement SA (SOFIBAIL) κατά Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM).	36
2004/C 106/63	Υπόθεση C-130/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 2004.	37

2004/C 106/64	Υπόθεση C-131/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Employment Tribunal με διάταξη της 9ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C. D. Robinson-Steele κατά R. D. Retail Services Ltd.	37
2004/C 106/65	Υπόθεση C-132/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 2004	38
2004/C 106/66	Υπόθεση C-133/04: Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004	38
2004/C 106/67	Υπόθεση C-134/04: Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004	39
2004/C 106/68	Υπόθεση C-135/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004	39
2004/C 106/69	Υπόθεση C-137/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Rege-ringsrätten με διάταξη της 8ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση Amy Rockler κατά Riksförsä-kringsverket	40
2004/C 106/70	Υπόθεση C-139/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004	40
2004/C 106/71	Υπόθεση C-140/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hof van Beroep te Antwerpen με απόφαση της 11ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση N.V. United Antwerp Maritime Agencies κατά Βελγικού Δημοσίου και στην υπόθεση N.V. Seaport Terminals κατά 1. Βελγικού Δημοσίου και 2. N.V. United Antwerp Maritime Agencies	41
2004/C 106/72	Υπόθεση C-141/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2003, στην υπόθεση Μιχαήλ Γ. Πέρου κατά Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.)	42
2004/C 106/73	Υπόθεση C-142/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστική-ς απόφασης που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2003, στην υπόθεση Μαρία Ασλανίδου κατά Υπουργού Υγείας & Πρόνοιας	42
2004/C 106/74	Υπόθεση C-145/04: Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 18 Μαρτίου 2004	43
2004/C 106/75	Υπόθεση C-146/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 2004	44
2004/C 106/76	Υπόθεση C-147/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε με από-φαση της 4ης Φεβρουαρίου 2004 το Conseil d'Etat (Γαλλία), section du contentieux, στην υπόθεση Société De Groot en Slot Allium B.V. και Société Bejo Zaden B.V. κατά Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie και Ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales – Παρεμβαίνουσα: Comité économi-que agricole régional fruits et légumes de la région Bretagne (CERAFEL)	44
2004/C 106/77	Υπόθεση C-149/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione, φορολογικό τμήμα, με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2003, στα πλαίσια της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως μεταξύ πτωχεύσασας εταιρίας IMEG srl και Δήμου Carrara.	45

2004/C 106/78	Υπόθεση C-151/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο) με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2004, στην υπόθεση Ministère public κατά Claude Nadin – Αστικώς υπεύθυνη: Nadin-Lux SA 45	45
2004/C 106/79	Υπόθεση C-152/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο) με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2004, στην υπόθεση Ministère public κατά Jean-Pascal Durré 46	46
2004/C 106/80	Υπόθεση C-153/04 P: Αναίρεση ασκηθείσα στις 26.3.2004 (τηλεαντιγράφημα της 23.3.2004) από την Società Euroagri srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 28 Ιανουαρίου 2004 το δεύτερο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-180/01, Euroagri srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. 46	46
2004/C 106/81	Υπόθεση C-156/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 26 Μαρτίου 2004 47	47
2004/C 106/82	Υπόθεση C-157/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 29 Μαρτίου 2004 47	47
2004/C 106/83	Υπόθεση C-158/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων, με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2003, στην υπόθεση ΤΡΟΦΟ-SUPERMARKETS ΑΕ κατά 1) Ελληνικού Δημοσίου και 2) Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Ιωαννίνων 48	48
2004/C 106/84	Υπόθεση C-159/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων, με απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2003, στην υπόθεση CARFOUR ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΕ κατά 1) Ελληνικού Δημοσίου και 2) Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Ιωαννίνων 48	48
2004/C 106/85	Υπόθεση C-160/04 P: Αναίρεση ασκηθείσα στις 29 Μαρτίου 2004 από τον Gustaaf van Dyck κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2004 το τέταρτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-113/02, Gustaaf van Dyck κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. 49	49
2004/C 106/86	Υπόθεση C-161/04: Προσφυγή της Δημοκρατίας της Αυστρίας κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 30 Μαρτίου 2004 (με fax της 24ης Μαρτίου 2004) 49	49
2004/C 106/87	Υπόθεση C-164/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 31 Μαρτίου 2004. 51	51
2004/C 106/88	Υπόθεση C-165/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε την 1η Απριλίου 2004. 51	51
2004/C 106/89	Υπόθεση C-171/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, ασκηθείσα στις 2 Απριλίου 2004. 52	52
2004/C 106/90	Υπόθεση C-172/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής 7 Απριλίου 2004 Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις. 52	52
2004/C 106/91	Διαγραφή της υποθέσεως C-40/99 52	52
2004/C 106/92	Διαγραφή της υποθέσεως C-301/01 52	52

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 106/93	Διαγραφή της υποθέσεως C-427/01	53
2004/C 106/94	Διαγραφή της υποθέσεως C-48/02	53
2004/C 106/95	Διαγραφή της υποθέσεως C-296/02	53
2004/C 106/96	Διαγραφή της υποθέσεως C-1/03 SA	53
2004/C 106/97	Διαγραφή της υποθέσεως C-9/03	53
2004/C 106/98	Διαγραφή της υποθέσεως C-71/03	53
2004/C 106/99	Διαγραφή της υποθέσεως C-144/03	53
2004/C 106/100	Διαγραφή της υποθέσεως C-164/03	53
2004/C 106/101	Διαγραφή της υποθέσεως C-298/03	54
2004/C 106/102	Διαγραφή της υποθέσεως C-308/03	54
2004/C 106/103	Διαγραφή της υποθέσεως C-363/03	54
2004/C 106/104	Διαγραφή της υποθέσεως C-393/03	54
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2004/C 106/105	Απόφαση του πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-305/00, Conserve Italia Soc. coop. rl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Γεωργία — ΕΓΤΠΕ — Κατάργηση χρηματοδοτικής συνδρομής — Αιτιολογία — Εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών — Άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 — Αρχή της αναλογικότητας)	55
2004/C 106/106	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση T-48/01, François Vainker και Brenda Vainker κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπάλληλοι — Επαγγελματική νόσος — Άρθρο 73 του ΚΥΚ — Αγωγή αποζημίωσης — Παρατυπίες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας με σκοπό την αναγνώριση της επαγγελματικής αιτίας της νόσου — Ζημία — Ζημία την οποία υπέστη η σύζυγος πρώην υπαλλήλου)	55
2004/C 106/107	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση T-157/01, Danske Busvognmænd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Περιφερειακή συγκοινωνία με λεωφορεία»)	56
2004/C 106/108	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-204/01, Maria-Luise Lindorfer κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Υπάλληλοι — Μεταφορά κατ' αποκλήν εξαγορασθέντων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κτηθέντων από επαγγελματικές δραστηριότητες ασκηθείσες πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στις Κοινότητες — Υπολογισμός συνταξίων — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Αρχή της ίσης μεταχείρισης — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων)	56
2004/C 106/109	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Φεβρουαρίου 2004 Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-297/01 και T-298/01, SIC – Sociedade Independente de Comunicação, SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Δημόσιοι τηλεοπτικοί σταθμοί — Καταγγελία — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Λήψη θέσεως εκ μέρους της Επιτροπής — Χαρακτήρας ενισχύσεως ως νέας ή υφιστάμενης — Αίτημα περί καταργήσεως της δίκης — Αμφισβήτηση — Εκτέλεση ακυρωτικής αποφάσεως — Υποχρέωση της Επιτροπής να προβαίνει σε έρευνα — Εύλογη προθεσμία»)	56

2004/C 106/110	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-20/02, Interquell GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού και λεκτικού κοινοτικού σήματος HAPPY DOG — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα HAPPIDOG — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94) 57	57
2004/C 106/111	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-67/02, Léopold Radauer κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Υπάλληλοι — Μεταφορά των κατ' αποκοπή εξαγοραζομένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτηθεί για επαγγελματικές δραστηριότητες πριν από την πρόσληψη στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Υπολογισμός των συντάξιμων ετών — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Γενικές διατάξεις εκτελέσεως — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων) 57	57
2004/C 106/112	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-145/02, Armin Petrich κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Γενικός διαγωνισμός — Μη αποδοχή στις εξετάσεις — Προκήρυξη διαγωνισμού — Απαιτούμενη επαγγελματική πείρα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της χρηστής διοικήσεως και καθήκον αρωγής) 58	58
2004/C 106/113	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-175/02, Giorgio Lebedef κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Υπάλληλοι — Προαγωγή — Πλημμέλεια της διαδικασίας προαγωγής — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Προσφυγή ακυρώσεως») 58	58
2004/C 106/114	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση T-177/02, Malagutti-Vezinhet SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Γενική ασφάλεια των προϊόντων — Κοινοτικό σύστημα ταχείας ειδοποιήσεως για τα τρόφιμα — Αγωγή αποζημιώσεως») 58	58
2004/C 106/115	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερα λεκτικά σήματα MUNDICOLOR — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος MUNDICOR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94) 59	59
2004/C 106/116	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση T-197/02, Γεώργιος Καραβέλης κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου («Υπάλληλοι — Μη προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Δικαστική ακυρωτική απόφαση — Εκτελεστικά μέτρα — Άρθρο 233 ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως») 59	59
2004/C 106/117	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση T-198/02, N κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Πειθαρχικό καθεστώς — Παύση χωρίς απώλεια των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Αιτιολογία — Δικαιώματα άμυνας — Αναλογικότητα — Μη τήρηση των προθεσμιών του άρθρου 7 του παραρτήματος IX του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Άρθρο 12, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων) 59	59
2004/C 106/118	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-234/02, Χρίστος Μιχαήλ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διορισμός αναπληρωτή προϊσταμένου τμήματος και προϊσταμένου τομέα — Βλαπτική πράξη — Δεν υφίσταται — Απαράδεκτο) 60	60

2004/C 106/119	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση T-238/02, José Barbosa Gonçalves κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Προσφυγή — Άσκηση αγωγής αποζημίωσης χωρίς την προδικαστική διαδικασία που επιβάλλεται από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως — Παραδεκτό) 60	60
2004/C 106/120	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-310/02, Αθανάσιος Θεοδωράκης κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Άρθρο 29 του ΚΥΚ — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Απόρριψη υποψηφιότητας — Εκπρόθεσμη υποβολή») 61	61
2004/C 106/121	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση T-312/02, Lucio Gussetti κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Άρθρο 67, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Απαγόρευση της σωρεύσεως με ομοειδή εθνικά επιδόματα — Άρθρο 85 του ΚΥΚ — Προϋποθέσεις αναζήτησεως αχρεωστήτου) 61	61
2004/C 106/122	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση T-320/02, Monika Esch-Leonhardt και λοιποί κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Υπάλληλοι — Ατομικός φάκελος — Έγγραφο για τη διαβίβαση συνδικαλιστικών ανακοινώσεων με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο — Άρνηση να αφαιρεθεί από τους ατομικούς φακέλους των προσφευγόντων) 61	61
2004/C 106/123	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση T-355/02, Mühlens GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Κίνδυνος συγχύσεως — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος ZIRH — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο “sir” — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 62	62
2004/C 106/124	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004 Στην υπόθεση T-4/03, Giorgio Lebedef κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Προαγωγή — Παρατυπία στη διαδικασία προαγωγής — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Αιτιολόγηση — Προσφυγή ακυρώσεως) 62	62
2004/C 106/125	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση T-10/03, Jean-Pierre Koubi κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος CONFORFLEX — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα FLEX — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94) 62	62
2004/C 106/126	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-11/03, Elizabeth Afagi κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Προσωπικό της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Δυσφήμιση — Δυσμενής διάκριση λόγω φυλής — Πειθαρχική διαδικασία — Δικαιώματα του αμνομένου — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών — Αγωγή αποζημίωσης) 63	63
2004/C 106/127	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-14/03, Colette Di Marzio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής — Αμοιβές — Μεταβολή του τόπου προσλήψεως — Κατάργηση του ευεργετήματος του γαλλικού διορθωτικού συντελεστή και του επιδόματος αποδημίας — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Καθήκον αρωγής) 63	63

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 106/128	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση T-19/03, Σπυριδούλα Κωνσταντοπούλου κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τη συμμετοχή στις προφορικές εξετάσεις)	63
2004/C 106/129	Διάταξη του πρωτοδικείου της 19ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση T-300/97 DEP, Benito Latino κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία — Καθορισμός των δικαστικών εξόδων)	64
2004/C 106/130	Διάταξη του πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση T-210/99, Johan Henk Ganckema κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Αδράνεια εκ μέρους του προσφεύγοντος — Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως)	64
2004/C 106/131	Διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 9ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση T-120/03, Synopharm GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	64
2004/C 106/132	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση T-304/03, Bayer AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της κοινοτικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Επίτευξη φιλικού διακανονισμού μεταξύ του αιτούντος την εγγραφή κοινοτικού σήματος και του δικαιούχου προγενεστέρων εθνικών σημάτων — Κατάργηση της δίκης)	65
2004/C 106/133	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιανουαρίου 2004 Στην υπόθεση T-369/03, Arizona Chemical BV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Επειγών χαρακτήρας»)	65
2004/C 106/134	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 3ης Φεβρουαρίου 2004 Στην υπόθεση T-422/03 R, Enviro Tech Europe Ltd και Enviro Tech International Inc. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ασφαλιστικά μέτρα — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Επείγον)	65
2004/C 106/135	Υπόθεση T-426/03: Προσφυγή της Dr. Grandel GmbH κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2003	66
2004/C 106/136	Υπόθεση T-12/04: Προσφυγή της Almdudler-Limonade A. & S. Klein κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 9 Ιανουαρίου 2004	66
2004/C 106/137	Υπόθεση T-28/04: Προσφυγή της Mühlens GmbH & Co. KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2004	67
2004/C 106/138	Υπόθεση T-32/04: Προσφυγή της Lichtwer Pharma AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2004	68
2004/C 106/139	Υπόθεση T-34/04: Προσφυγή της Plus Warenhandelsgesellschaft mbH κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 2004	68
2004/C 106/140	Υπόθεση T-39/04: Προσφυγή της Orsay GmbH κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)που ασκήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2004	69

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 106/141	Υπόθεση T-65/04: Προσφυγή της υπό εκκαθάριση Gela Sviluppo S.C.p.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2004	70
2004/C 106/142	Υπόθεση T-68/04: Προσφυγή της SGL Carbon AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004	71
2004/C 106/143	Υπόθεση T-69/04: Προσφυγή των Schunk GmbH και Schunk Kohlenstofftechnik GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004	71
2004/C 106/144	Υπόθεση T-73/04: Προσφυγή της Le Carbone Lorraine S.A κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004	72
2004/C 106/145	Υπόθεση T-75/04: Προσφυγή της Arch Chemicals, Inc., και της Arch Timber Protection Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004.	72
2004/C 106/146	Υπόθεση T-76/04: Προσφυγή της Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004	74
2004/C 106/147	Υπόθεση T-77/04: Προσφυγή της Rhodia Consumer Specialties Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004	75
2004/C 106/148	Υπόθεση T-78/04: Προσφυγή της Sumitomo Chemical (UK) PLC κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004	75
2004/C 106/149	Υπόθεση T-79/04: Προσφυγή της Troy Chemical Company BV κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004	76
2004/C 106/150	Υπόθεση T-81/04: Προσφυγή που άσκησε η Bouygues S.A. και Bouygues Télécom κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Φεβρουαρίου 2004	76
2004/C 106/151	Υπόθεση T-84/04: Προσφυγή της Axiom Medical, Inc. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004.	77
2004/C 106/152	Υπόθεση T-85/04: Προσφυγή του Guido Strack κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Μαρτίου 2004	78
2004/C 106/153	Υπόθεση T-87/04: Προσφυγή της Milagros Irene Arranz Benítez κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε την 1η Μαρτίου 2004.	78
2004/C 106/154	Υπόθεση T-88/04: Προσφυγή της Marie Tzirani κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004	79
2004/C 106/155	Υπόθεση T-89/04: Προσφυγή-αγωγή της C. I. Bieger κατά της Ευρωπόλ που ασκήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2004.	79
2004/C 106/156	Υπόθεση T-91/04: Προσφυγή του Alexander Just κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004	80

2004/C 106/157	Υπόθεση T-93/04: Προσφυγή του Θεόδωρου Καλλιανού κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004.	80
2004/C 106/158	Υπόθεση T-94/04: Προσφυγή των European Environmental Bureau, PAN-Europe, International Union of Food, Agriculture, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF), European Federation of Trade Unions in the Food, Agriculture and Tourism Sectors and Allied Branches (EFFAT), Stichting Natuur en Milieu και Svenska Naturskyddsforeningen (Σουηδική εταιρία για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2004.	81
2004/C 106/159	Υπόθεση T-95/04: Προσφυγή του Luciano Lavagnoli κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 8 Μαρτίου 2004.	81
2004/C 106/160	Υπόθεση T-96/04: Προσφυγή του Micheal Cwik κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 5 Μαρτίου 2004.	82
2004/C 106/161	Υπόθεση T-97/04: Προσφυγή των Laura Gnemmi και Eugénia Aguiar κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004.	82
2004/C 106/162	Υπόθεση T-98/04: Προσφυγή των S.I.M.SA. srl κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004.	83
2004/C 106/163	Υπόθεση T-100/04: Προσφυγή-αγωγή του Massimo Giannini κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 2004.	83
2004/C 106/164	Υπόθεση T-101/04: Προσφυγή του Carlos Martinez-Mongay κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004.	84
2004/C 106/165	Υπόθεση T-102/04: Προσφυγή του David Cornwell κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Μαρτίου 2004.	84
2004/C 106/166	Υπόθεση T-103/04: Προσφυγή του Peter Ritzmann κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004.	85
2004/C 106/167	Υπόθεση T-105/04: Προσφυγή της Sandoz GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 112 Μαρτίου 2004.	85
2004/C 106/168	Υπόθεση T-107/04: Προσφυγή της Aluminium Silicon Mill Products GmbH κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 16 Μαρτίου 2004.	85
2004/C 106/169	Υπόθεση T-108/04: Προσφυγή του Nikolaus Steininger κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004.	86
2004/C 106/170	Υπόθεση T-110/04: Προσφυγή-αγωγή του Paulo Sequeira Wandschneider κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Μαρτίου 2004.	86
2004/C 106/171	Υπόθεση T-111/04: Προσφυγή της OJSC Bratsk Aluminium Plant κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004.	87

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2004/C 106/172	Υπόθεση T-112/04: Προσφυγή των Manuel Ruiz Sanz, Anna Maria Camprogrande και Friedrich Mühlbauer κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 2004	88
2004/C 106/173	Υπόθεση T-115/04: Προσφυγή της Yvonne Laroche κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 2004	88
2004/C 106/174	Υπόθεση T-119/04: Προσφυγή του Francisco Rossi Ferreras κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 25 Μαρτίου 2004	88
2004/C 106/175	Διαγραφή της υποθέσεως T-235/99	89
2004/C 106/176	Διαγραφή της υποθέσεως T-279/99	89
2004/C 106/177	Διαγραφή της υποθέσεως T-291/99	89
2004/C 106/178	Διαγραφή της υποθέσεως T-294/99	89
2004/C 106/179	Διαγραφή της υποθέσεως T-184/03	89
2004/C 106/180	Διαγραφή της υποθέσεως T-307/03	90
2004/C 106/181	Διαγραφή της υποθέσεως T-308/03	90
2004/C 106/182	Διαγραφή της υποθέσεως T-355/03	90
2004/C 106/183	Διαγραφή της υποθέσεως T-407/03	90

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2004/C 106/184	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΕΕ C 94 της 17.4.2004	91
----------------	---	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 25ης Μαρτίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-231/00, C-303/00 και C-451/00 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Cooperativa Latteriù arl και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Azienda Agricola Marcello Balestreri e Maura Lena και Regione Lombardia, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Azienda Agricola Giuseppe Cantarello και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ⁽¹⁾

(Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3950/92 και 536/93 — Ποσότητες αναφοράς — Εκ των υστέρων διόρθωση — Κοινοποίηση στους παραγωγούς)

(2004/C 106/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-231/00, C-303/00 και C-451/00, με αντικείμενο αιτήσεις του Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Cooperativa Latteriù arl και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) (C-231/00), μεταξύ Azienda Agricola Marcello Balestreri e Maura Lena και Regione Lombardia, Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) (C-303/00), και μεταξύ Azienda Agricola Giuseppe Cantarello και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle

Politiche Agricole e Forestali (C-451/00), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία και το κύρος των άρθρων 1, 4, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1), και των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gilmann και J.-P. Puissochet, F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματείς: L. Hewlett και H. A. Rühl, κύριοι υπάλληλοι διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 1, 4, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, καθώς και τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν σε ένα κράτος μέλος να διορθώνει, κατόπιν ελέγχων, την ατομική ποσότητα αναφοράς που χορηγήθηκε σε κάθε παραγωγό και, συνεπώς, να προβαίνει, μετά την ανακατανομή των ποσοτήτων αναφοράς που δεν χρησιμοποιήθηκαν και σε χρόνο μεταγενέστερο της ημερομηνίας εκπόνησης της προθεσμίας καταβολής των συμπληρωματικών εισφορών για τη συγκεκριμένη περίοδο, σε νέο υπολογισμό των εισφορών που οφείλονται.

⁽¹⁾ ΕΕ C 247 της 26.8.2000
ΕΕ C 302 της 21.10.2000
ΕΕ C 61 της 24.02.2001

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 25ης Μαρτίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-480/00 έως C-482/00, C-484/00, C-489/00 έως C-491/00 και C-497/00 έως C-499/00 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Azienda Agricola Ettore Ribaldi κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA, Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica κ.λπ.)⁽¹⁾

(Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3950/92 και 536/93 — Ποσότητες αναφοράς — Εκ των υστέρων διόρθωση — Κοινοποίηση στους παραγωγούς)

(2004/C 106/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-480/00 έως C-482/00, C-484/00, C-489/00 έως C-491/00 και C-497/00 έως C-499/00, με αντικείμενο αιτήσεις του Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Azienda Agricola Ettore Ribaldi και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, παρουσία της: Caseificio Nazionale Novareze Soc. coop. arl (C-480/00), μεταξύ Domenico Buttiglione κ.λπ. και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-481/00), μεταξύ Azienda Agricola Ettore Raffa κ.λπ. και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-482/00), μεταξύ Carlo Balestreri και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, παρουσία της: Parmalat SpA (C-484/00), μεταξύ Azienda Agricola "Corte delle Piacentine" κ.λπ. και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) (C-489/00), μεταξύ Cesare e Michele Filippi ss και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-490/00), μεταξύ Cooperativa Produttori Latte Associati della Lessinia arl και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-491/00), μεταξύ Azienda Agricola Simone e Stefano Gonal di Gonzato και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-497/00), μεταξύ Azienda Agricola Gianluigi Cerati e Maria Ceriali ss και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo

(AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-498/00), και μεταξύ Nicolò Musini, ενεργούντος για λογαριασμό της Azienda Agricola Tenuta di Fassia, και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, παρουσία της: Cooperativa Produttori Latte Soc. coop. arl (C-499/00), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος των άρθρων 1, 2 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1), και των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann και J.-P. Puissechet, F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματείς: L. Hewlett και H. A. Rühl, κύριοι υπάλληλοι διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Τα άρθρα 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, καθώς και τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν σε ένα κράτος μέλος να διορθώνει, κατόπιν ελέγχων, την ατομική ποσότητα αναφοράς που χορηγήθηκε σε κάθε παραγωγό και, συνεπώς, να προβαίνει, μετά την ανακατανομή των ποσοτήτων αναφοράς που δεν χρησιμοποιήθηκαν και σε χρόνο μεταγενέστερο της ημερομηνίας εκπομπής της προθεσμίας καταβολής των συμπληρωματικών εισφορών για τη συγκεκριμένη περίοδο, σε νέο υπολογισμό των εισφορών που οφείλονται.
- 2) Οι κανονισμοί 3950/92 και 536/93 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η αρχική χορήγηση των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς, καθώς και κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση αυτών των ποσοτήτων πρέπει να κοινοποιούνται στους οικείους παραγωγούς από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Βάσει της αρχής της ασφάλειας δικαίου, η κοινοποίηση αυτή πρέπει να παρέχει στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία αφορά το μέτρο, κάθε πληροφορία σχετικά με την αρχική χορήγηση της ατομικής τους ποσότητας αναφοράς ή μεταγενέστερη τροποποίησή της. Απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει, βάσει των στοιχείων που διαθέτει, αν η προϋπόθεση αυτή πληροῦται στις υποθέσεις των κύριων δικών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 7.4.2001
ΕΕ C 118 της 21.4.2001
ΕΕ C 134 της 3.5.2001

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 25ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-495/00 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Azienda Agricola Giorgio, Giovanni e Luciano Visentin κ.λπ. κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) ⁽¹⁾

(Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3950/92 και 536/93 — Ποσότητες αναφοράς — Εκ των υστέρων διάρθωση)

(2004/C 106/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-495/00, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Azienda Agricola Giorgio, Giovanni e Luciano Visentin κ.λπ. και Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), παρουσία των: Caseificio Silvio Belladelli e Figli, Granlatte cons. coop., Medighini Ind. Cas, Parmalat SpA και Zanetti SpA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος των άρθρων 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1), και των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann και J.-P. Puissochet, F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματείς: L. Hewlett και H. A. Rühl, κύριοι υπάλληλοι διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, καθώς και τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν σε ένα κράτος μέλος να διορθώνει, κατόπιν ελέγχων, την ατομική ποσότητα αναφοράς που χορηγήθηκε σε κάθε παραγωγό και, συνεπώς, να προβαίνει,

μετά την ανακατανομή των ποσοτήτων αναφοράς που δεν χρησιμοποιήθηκαν και σε χρόνο μεταγενέστερο της ημερομηνίας εκπομπής της προθεσμίας καταβολής των συμπληρωματικών εισφορών για τη συγκεκριμένη περίοδο, σε νέο υπολογισμό των εισφορών που οφείλονται.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 21.04.2001

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ)

της 18ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-314/01 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Siemens AG Österreich, ARGE Telekom & Partner contre Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Διαδικασίες εκδικάσεως προσφυγής στον τομέα της σύνταξης δημοσίων συμβάσεων — Συνέπειες αποφάσεως του αρμόδιου να επιλαμβάνεται των διαδικασιών προσφυγής οργάνου περί ακυρώσεως της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής να μην προβεί σε ανάκληση της προκηρύξεως διαγωνισμού — Περιορισμός προσφυγής σε υπεργολαβίες)

(2004/C 106/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-314/01, με αντικείμενο αίτηση του Bundesvergabeamt (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ Siemens AG Österreich, ARGE Telekom & Partner και Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (εισηγητή) και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, ειδικότερα δε τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 7, αυτής έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση που ρήτρα προκηρύξεως διαγωνισμού είναι ασυμβίβαστη με την κοινοτική νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων, η εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών πρέπει να προβλέπει τη δυνατότητα προβολής αυτού του ασυμβίβαστου στο πλαίσιο των διαδικασιών προσφυγής που προβλέπει η οδηγία 89/665.

(¹) ΕΕ C 317 της 10.11.2001

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 18ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-342/01 (αίτηση του *Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *María Paz Merino Gómez κατά Continental Industrias del Caucho SA* (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Άδεια μητρότητας — Γυναίκα εργαζόμενη της οποίας η άδεια μητρότητας συμπίπτει με τις ετήσιες άδειες για το σύνολο του προσωπικού ως έχουν συμφωνηθεί με συλλογική συμφωνία σχετική με την ετήσια άδεια)

(2004/C 106/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-342/01, με αντικείμενο αίτηση του *Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid* (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *María Paz Merino Gómez* και *Continental Industrias del Caucho SA*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ. 18),

του άρθρου 11, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ (ΕΕ L 348, σ. 1), και του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, προεδρεύοντα του τμήματος, J.-P. Puissochet και R. Schintgen, τις F. Macken και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, το άρθρο 11, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), και το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι μια εργαζόμενη πρέπει να μπορεί να λαμβάνει την ετήσια άδειά της σε περίοδο διαφορετική αυτής της άδειάς της μητρότητας, ακόμα και σε περίπτωση που η περίοδος της άδειας μητρότητας συμπίπτει με αυτή που έχει καθοριστεί, γενικώς, με συλλογική σύμβαση, για τις ετήσιες άδειες του συνόλου του προσωπικού.

2) Το άρθρο 11, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 92/85 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καλύπτει και το δικαίωμα μιας εργαζομένης υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης για μεγαλύτερη ετήσια άδεια, όπως προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, απ' ό,τι η προβλεπόμενη από την οδηγία 93/104 ελάχιστη άδεια.

(¹) JO C 317 du 10.11.2001

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-1/02 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Finanzgericht Düsseldorf): Privat-Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Dortmund ⁽¹⁾

(Γεωργία — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 — Ετήσιος υπολογισμός των ποσοτήτων γάλακτος που παραδόθηκαν στον αγοραστή — Προθεσμία κοινοποιήσεως — Φύση της προθεσμίας — Κυρώσεις)

(2004/C 106/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση, η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C1/02, με αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Privat - Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG και Hauptzollamt Dortmund, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12), ως έχει κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1001/98 της Επιτροπής, της 13ης Μαου (ΕΕ L 142, σ. 22), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen και C. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, ως έχει κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1001/98 της Επιτροπής, της 13ης Μαου 1998, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο αγοραστής γάλακτος τηρεί την ταχθείσα με τη διάταξη αυτή προθεσμία όταν αποστέλλει στην αρμόδια αρχή, πριν από τις 15 Μαου του οικείου έτους, τα ζητούμενα στοιχεία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 56 της 2.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-8/02 (αίτηση του Verwaltungsgericht Sigmaringen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ludwig Leichtle κατά Bundesanstalt für Arbeit ⁽¹⁾

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Σύστημα ενισχύσεως που εφαρμόζεται στους υπαλλήλους σε περίπτωση ασθενείας — Θεραπευτική αγωγή με ιαματικά λουτρά πραγματοποιούμενη σε άλλο κράτος μέλος — Δαπάνες σχετικά με το κατάλυμα, τη διατροφή, το ταξίδι, τα τέλη διαμονής και την κατάρτιση τελικής ιατρικής εκθέσεως — Προϋποθέσεις αναλήψεως των δαπανών — Προηγούμενη δήλωση επιλεξιμότητας για την ενίσχυση — Κριτήρια — Αιτιολογία)

(2004/C 106/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-8/02, με αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgericht Sigmaringen (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ludwig Leichtle και Bundesanstalt für Arbeit, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 49 ΕΚ και 50 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. La Pergola (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα άρθρα 49 ΕΚ και 50 ΕΚ έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως είναι αυτή για την οποία πρόκειται στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά την ανάληψη των δαπανών για το κατάλυμα, τη διατροφή, το ταξίδι, τα τέλη διαμονής και την κατάρτιση τελικής ιατρικής εκθέσεως, που δημιουργήθηκαν λόγω θεραπευτικής αγωγής με ιαματικά λουτρά πραγματοποιηθείσας εντός άλλου κράτους μέλους, από την προηγούμενη αναγνώριση επιλεξιμότητας, η οποία παρέχεται μόνο εφόσον αποδεικνύεται με γνωμάτευση των υπηρεσιών δημόσιας υγείας ή συμβούλου-ιατρού ότι η σχεδιαζόμενη θεραπευτική αγωγή είναι επιτακτικώς αναγκαία λόγω των πολύ περισσότερων πιθανοτήτων επιτυχίας στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος.

2) Τα άρθρα 49 ΕΚ και 50 ΕΚ έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν, κατ' αρχήν, κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως είναι αυτή για την οποία πρόκειται στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά την ανάληψη δαπανών για το κατάλυμα, τη διατροφή, το ταξίδι, τα τέλη διαμονής και την κατάρτιση τελικής ιατρικής εκθέσεως, που δημιουργούνται λόγω θεραπευτικής αγωγής με ιαματικά λουτρά, είτε πραγματοποιείται στο εν λόγω κράτος μέλος ή εντός άλλου κράτους μέλους, από την προϋπόθεση ότι ο οικείος σταθμός ιαματικών λουτρών περιλαμβάνεται σε ειδικό κατάλογο. Πάντως, στο εθνικό δικαστήριο αποκείται να βεβαιωθεί ότι οι ενδεχόμενες προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η εγγραφή σταθμού ιαματικών λουτρών σε ένα τέτοιο κατάλογο έχουν αντικειμενικό χαρακτήρα και δεν έχουν ως αποτέλεσμα να καθίσταται η παροχή υπηρεσιών μεταξύ κρατών μελών δυσκολότερη από την παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται αποκλειστικώς στο εσωτερικό του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

3) Τα άρθρα 49 ΕΚ και 50 ΕΚ έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν την εφαρμογή εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, δυνάμει της οποίας η ανάληψη δαπανών για το κατάλυμα, τη διατροφή, το ταξίδι, τα τέλη διαμονής και την κατάρτιση τελικής ιατρικής εκθέσεως, που δημιουργήθηκαν λόγω θεραπευτικής αγωγής με ιαματικά λουτρά πραγματοποιηθείσας εντός άλλου κράτους μέλους, αποκλείεται αν ο ενδιαφερόμενος άρχισε την εν λόγω θεραπευτική αγωγή χωρίς να αναμείνει την ολοκλήρωση της διαδικασίας για προηγούμενη αναγνώριση επιλεξιμότητας για ενίσχυση που προβλέπει η εν λόγω ρύθμιση ή συναφούς με αυτήν δικαστικής διαδικασίας.

(¹) ΕΕ C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-53/02 και C-217/02 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Conseil d'Etat): *Commune de Braine-le-Château* και *Michel Tilli* κ.λπ. κατά *Région wallonne* (¹)

(Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Απόβλητα — Σχέδια διαχειρίσεως — Κατάλληλες τοποθεσίες και εγκαταστάσεις διάθεσης των αποβλήτων — Άδεια, ελλείψει σχεδίου διαχειρίσεως, περιλαμβάνουσα γεωγραφικό χάρτη με ακριβή ένδειξη των τοποθεσιών που προβλέπονται για τους χώρους διαθέσεως)

(2004/C 106/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-53/02 και C-217/02, που έχουν ως αντικείμενο αίτηση προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, από το Conseil d'Etat (Βέλγιο), με την οποία

ζητείται, στις διαφορές που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Commune de Braine-le-Château* (C-53/02), *Michel Tilli* κ.λπ. (C-217/02) και *Région wallonne*, παρουσία των: *BIFFA Waste Services SA* (C-53/02), *Philippe Feron* (C-53/02), *Philippe De Codt* (C-53/02) και *Propreté, Assainissement, Gestion de l'environnement SA* (PAGE) (C-217/02), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), J.-P. Puissochet, R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1 Απριλίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, έχει την έννοια ότι στο ή στα σχέδια διαχείρισεως που υποχρεούνται να συντάξουν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δυνάμει της διατάξεως αυτής πρέπει είτε να περιλαμβάνεται γεωγραφικός χάρτης στον οποίο να καθορίζεται η ακριβής θέση των τοποθεσιών διαθέσεως αποβλήτων είτε να θεσπίζονται με επαρκή ακρίβεια κριτήρια εντοπισμού των τοποθεσιών αυτών ώστε η αρμόδια αρχή που είναι επιφορτισμένη με τη χορήγηση αδείας βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας αυτής να μπορεί να καθορίζει αν η επίδικη τοποθεσία ή εγκατάσταση εντάσσεται στο πλαίσιο της προβλεπόμενης στο σχέδιο διαχειρίσεως.

2) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/442, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συντάξουν τα σχέδια διαχειρίσεως αποβλήτων εντός εύλογης προθεσμίας, η οποία μπορεί να υπερβαίνει την προθεσμία για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 91/156, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής.

3) Τα άρθρα 4, 5 και 7 της οδηγίας 75/442, σε συνδυασμό με το άρθρο 9 της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνουν στη χορήγηση εκ μέρους κράτους μέλους, που δεν έχει καταρτίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ένα ή περισσότερα σχέδια διαχειρίσεως αποβλήτων αφορώντα τις κατάλληλες για τη διάθεσή τους τοποθεσίες και εγκαταστάσεις, ατομικών αδειών εκμεταλλεύσεως αυτών των τοποθεσιών και εγκαταστάσεων.

(¹) ΕΕ C 109 της 04.05.2002
ΕΕ C 191 της 10.08.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 25ης Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση C-71/02 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Herbert Karner Industrie-Auktionen GmbH** κατά **Troostwijk GmbH** ⁽¹⁾

(2004/C 106/10)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 28 ΕΚ — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Περιορισμοί στη διαφήμιση — Αναφορά στην εμπορική προέλευση των εμπορευμάτων — Εμπορεύματα προερχόμενα από πτώχευση επιχείρηση — Οδηγία 84/450/ΕΟΚ — Θεμελιώδη δικαιώματα — Ελευθερία εκφράσεως — Αρχή της αναλογικότητας»)

(2004/C 106/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-71/02, με αντικείμενο αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ **Herbert Karner Industrie-Auktionen GmbH** και **Troostwijk GmbH** η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 28 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. Rosas (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Δεν προσκρούει στο άρθρο 28 ΕΚ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, ανεξάρτητα από την αλήθεια της πληροφορίας, απαγορεύει οποιαδήποτε αναφορά στο γεγονός ότι το επίδικο εμπόρευμα προέρχεται από πτώχευση οσάκις, μέσω αγγελιών προς το κοινό ή πληροφοριών που απευθύνονται σε ευρύ αριθμό προσώπων, γνωστοποιείται η πώληση εμπορευμάτων προερχομένων από πτώχευση αλλά μη ανηκόντων στην περιουσία του πτωχεύσαντος.

(¹) ΕΕ C 144 της 15.6.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

Στην υπόθεση C-90/02 (αίτηση του Bundesfinanzhof για τη έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Finanzamt Gummersbach** κατά **Gerhard Bockemühl** ⁽¹⁾

(«Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση του προκαταβληθέντος ΦΠΑ — Αποδέκτης

υπηρεσιών κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Διάθεση προσωπικού η οποία πραγματοποιείται από υποκείμενο στον φόρο εγκατεστημένο στην αλλοδαπή — Υπόχρεος προς καταβολή του ΦΠΑ ως αποδέκτης των υπηρεσιών — Υποχρέωση κατοχής τιμολογίου — Περιεχόμενο του τιμολογίου»)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-90/02, με αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ **Finanzamt Gummersbach** και **Gerhard Bockemühl**, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 18, παράγραφος 1, και 22, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388 (ΕΕ L 376, σ. 1), και 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388 και για τη λήψη μέτρων απλουστεύσεως στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 384, σ. 47), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. Rosas και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο υποκείμενος στον φόρο ο οποίος, ως αποδέκτης υπηρεσιών, είναι υπόχρεος προς καταβολή του αντιστοιχού φόρου προστιθέμενης αξίας, σύμφωνα με το άρθρο 21, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388, και 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388 και για τη λήψη μέτρων απλουστεύσεως στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, δεν έχει την υποχρέωση να είναι κάτοχος τιμολογίου εκδοθέντος σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας για να μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά του προς έκπτωση.

(¹) ΕΕ C 169 της 13.7.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-99/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά Ιταλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾**(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — Ενισχύσεις ασύμβατες με την κοινή αγορά — Υποχρέωση ανακήρυξης — Απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως)**

(2004/C 106/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-99/02, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: V. Di Bucci) με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά **Ιταλικής Δημοκρατίας** (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενος από τον O. Fiumara) με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας εμπροθέσμως όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από τους αποδέκτες τις ενισχύσεις οι οποίες, κατά την απόφαση 2000/128/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 1999, για τα καθεστώτα ενισχύσεως τα οποία έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία σχετικά με μέτρα υπέρ της απασχολήσεως (ΕΕ 2000, L 42, σ. 1), η οποία κοινοποιήθηκε στις 4 Ιουνίου 1999, κρίθηκαν παράνομες και ασύμβατες με την κοινή αγορά και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή για τα ληφθέντα μέτρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από τα άρθρα 3 και 4 της πιο πάνω αποφάσεως και από τη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, A. La Pergola και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας εμπροθέσμως όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από τους αποδέκτες τις ενισχύσεις οι οποίες, κατά την απόφαση 2000/128/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 1999, για τα καθεστώτα ενισχύσεως τα οποία έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία σχετικά με μέτρα υπέρ της απασχολήσεως, κρίθηκαν παράνομες και ασύμβατες με την κοινή αγορά, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 18.5.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

Στην υπόθεση C-112/02 (αίτηση του **Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen** για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Kohlpharma GmbH** κατά **Bundesrepublik Deutschland** ⁽¹⁾**(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Φάρμακα — Εισαγωγή — Αίτηση χορηγήσεως αδειας κυκλοφορίας στο εμπόριο με απλουστευμένη διαδικασία — Κοινή προέλευση»)**

(2004/C 106/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-112/02, με αντικείμενο αίτηση του **Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen** (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ **Kohlpharma GmbH** και **Bundesrepublik Deutschland**, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου και συγκεκριμένα των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ απαγορεύουν, στην περίπτωση που

υποβλήθηκε αίτηση χορηγήσεως αδειας κυκλοφορίας στο εμπόριο για φαρμακευτικό προϊόν κατ' αναλογία προς φαρμακευτικό προϊόν του οποίου η κυκλοφορία έχει ήδη επιτραπεί, το φαρμακευτικό προϊόν που αφορά η αίτηση εισήχθη από κράτος μέλος στο οποίο του έχει χορηγηθεί άδεια κυκλοφορίας στο εμπόριο, η εκτίμηση της ασφάλειας και της αποτελεσματικότητας του φαρμάκου του οποίου η κυκλοφορία επιτράπη μπορεί, χωρίς να θίγεται η προστασία της δημόσιας υγείας, να χρησιμοποιηθεί για το φάρμακο για το οποίο υποβλήθηκε η αίτηση χορηγήσεως αδειας κυκλοφορίας στο εμπόριο, την απόρριψη της εν λόγω αιτήσεως με μοναδική αιτιολογία ότι τα δύο φαρμακευτικά προϊόντα δεν έχουν κοινή προέλευση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 29.6.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ)

(πέμπτο τμήμα)

της 23ης Μαρτίου 2004

της 25ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-118/02 (αίτηση του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Industrias de Deshidratación Agrícola SA** κατά **Administración del Estado** ⁽¹⁾

(Κανονισμοί (ΕΚ) 603/95 και 785/95 — Αποξηραμένες ζωοτροφές — Καθεστώς ενισχύσεων — Προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται από τις επιχειρήσεις μεταποιήσεως — Πρόσθετες απαιτήσεις που επιβάλλονται από εθνική κανονιστική ρύθμιση)

(2004/C 106/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-118/02, με αντικείμενο αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ **Industrias de Deshidratación Agrícola SA** και **Administración del Estado**, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία, μεταξύ άλλων, των κανονισμών (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών (ΕΕ L 63, σ. 1), και (ΕΚ) 785/95 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 603/95 (ΕΕ L 79, σ. 5), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, A. La Pergola και S. von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

Οι κανονισμοί (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών, και (ΕΚ) 785/95 της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 603/95, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία θέτει ειδικές απαιτήσεις σχετικές με τις προς μεταποίηση χλωρές ή νωπές ζωοτροφές και ιδίως με τον τρόπο παραδόσεώς τους, με το ποσοστό περιεκτικότητάς τους σε υγρασία, με την προθεσμία μεταποιήσεώς τους και με την καλ-λίεργιά τους εντός ορισμένης περιμέτρου.

(¹) ΕΕ C 144 της 15.6.2002

στην υπόθεση C-138/02 (αίτηση του Social Security Commissioner για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Brian Francis Collins** κατά **Secretary of State for Work and Pensions** ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ) — Έννοια του «εργαζομένου» — Επίδομα κοινωνικής ασφαλίσεως που καταβάλλεται στους αιτούντες εργασία — Προϋπόθεση διαμονής — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ενώσεως)

(2004/C 106/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-138/02, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Social Security Commissioner (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του μεταξύ του **Brian Francis Collins** και του **Secretary of State for Work and Pensions**, με την οποία ζητείται η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2434/92 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1992 (ΕΕ L 245, σ. 1), και της οδηγίας 68/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 43), το Δικαστήριο (ολομέλεια), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή) και A. Rosas, προέδρους τμήματος, A. La Pergola, J.-P. Puissochet και R. Schintgen, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το πρόσωπο που βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με τον εφεσείοντα της κύριας δίκης δεν είναι εργαζόμενος υπό την έννοια του τίτλου II του πρώτου τμήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2434/92 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1992. Εντούτοις, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώνει αν ο όρος «εργαζόμενος», όπως χρησιμοποιείται στην εν λόγω κανονιστική ρύθμιση, πρέπει να έχει αυτή την έννοια.

- 2) Το πρόσωπο που βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με τον εφεσείοντα της κύριας δίκης δεν αντλεί δικαίωμα διαμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο αποκλειστικά και μόνο από την οδηγία 68/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας.
- 3) Το δικαίωμα ίσης μεταχειρίσεως που προβλέπει το άρθρο 48, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ), σε συνδυασμό με τα άρθρα 6 και 8 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 12 ΕΚ και 17 ΕΚ), δεν απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιβάλλει, για τη χορήγηση επιδόματος ευρέσεως εργασίας, ορισμένη προϋπόθεση διαμονής, εφόσον η ρύθμιση αυτή στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία, ανεξάρτητα της ιδιγένειας των ενδιαφερομένων και ανάλογα προς τον σκοπό που επιδιώκει θεμιτώς το εθνικό δίκαιο.

(¹) ΕΕ C 169, της 13.7.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(ολομέλεια)

της 30ής Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση C-147/02 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως: Michelle K. Alabaster κατά Woolwich plc, Secretary of State for Social Security] (¹)

(«Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Ισότητα αμοιβών — Αμοιβή κατά τη διάρκεια της άδειας μητρότητας — Υπολογισμός του ύψους της αμοιβής — Συνυπολογισμός μιας μισθολογικής αυξήσεως»)

(2004/C 106/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-147/02, με αντικείμενο αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού

μεταξύ, αφενός, Michelle K. Alabaster και, αφετέρου, Woolwich plc και Secretary of State for Social Security, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) και της αποφάσεως της 13ης Φεβρουαρίου 1996, C-342/93, Gillespie κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-475), το Δικαστήριο (ολομέλεια), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gullmann, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, προέδρους τμήματος, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (εισηγητή), F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) έχει την έννοια ότι καθόσον η αμοιβή που λαμβάνει η εργαζόμενη κατά τη διάρκεια της άδειας μητρότητας καθορίζεται, εν μέρει τουλάχιστον, βάσει του μισθού της πριν από την έναρξη αυτής της άδειας, απαιτείται η όποια μισθολογική αύξηση επήλθε μεταξύ της ενάρξεως της περιόδου που καλύπτει ο μισθός αναφοράς και του τέλους της εν λόγω άδειας να συνυπολογίζεται στα στοιχεία του μισθού που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού αυτής της αμοιβής. Η απαίτηση αυτή δεν περιορίζεται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η αύξηση ισχύει αναδρομικώς για την καλυπτόμενη από τον μισθό αναφοράς περίοδο.

2) Ελλείψει σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως, εναπόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές να καθορίζουν τον τρόπο κατά τον οποίο, τηρουμένων όλων των κανόνων του κοινοτικού δικαίου και ιδίως της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχόνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), πρέπει να συνυπολογίζεται στα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του ποσού της αμοιβής που πρέπει να καταβληθεί στην εργαζόμενη κατά τη διάρκεια της άδειάς της μητρότητας, οποιαδήποτε μισθολογική αύξηση επήλθε πριν ή κατά τη διάρκεια αυτής της άδειας.

(¹) ΕΕ C 144 της 15.6.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(ολομέλεια)

της 30ής Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-167/02 P: Willi Rothley κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναίρεσης — Πράξη του Κοινοβουλίου ως προς τις προϋποθέσεις και τον τρόπο διενέργειας των εσωτερικών ερευνών αναφορικά με την καταπολέμηση της απάτης — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ανεξαρτησία και ασυλία των μελών του Κοινοβουλίου — Εμπιστευτικός χαρακτήρας των εργασιών των κοινοβουλευτικών επιτροπών ερευνών — Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) — Εξουσία διενέργειας ερευνών»)

(2004/C 106/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-167/02 P, Willi Rothley, κάτοικος Rockenhausen (Γερμανία), Marco Pannella, κάτοικος Ρώμης (Ιταλία), Marco Carrato, κάτοικος Μιλάνου (Ιταλία), Gianfranco Dell'Alba, κάτοικος Ρώμης, Benedetto Della Vedova, κάτοικος Μιλάνου, Olivier Dupuis, κάτοικος Ρώμης, Klaus-Heiner Lehne, κάτοικος Ντύσσελντορφ (Γερμανία), Johannes Voggenhuber, κάτοικος Βιέννης (Αυστρία), Christian von Boetticher, κάτοικος Pinneberg (Γερμανία), Emma Bonino, κάτοικος Ρώμης, Elmar Brok, κάτοικος Bielefeld (Γερμανία), Renato Brunetta, κάτοικος Ρώμης, Udo Bullmann, κάτοικος Gießen (Γερμανία), Michl Ebner, κάτοικος Bolzano (Ιταλία), Raina A. Mercedes Echerer, κάτοικος Βιέννης, Markus Ferber, κάτοικος Bobingen (Γερμανία), Francesco Fiori, κάτοικος Voghera (Ιταλία), Evelyne Gebhardt, κάτοικος Muldingen (Γερμανία), Norbert Glante, κάτοικος Werder/Havel (Γερμανία), Alfred Gomolka, κάτοικος Greifswald (Γερμανία), Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, κάτοικος Spenge (Γερμανία), Lissy Gröner, κάτοικος Neustadt (Γερμανία), Ruth Hieronymi, κάτοικος Βόννης (Γερμανία), Magdalene Hoff, κάτοικος Hagen (Γερμανία), Georg Jarzembowski, κάτοικος Αμβούργου (Γερμανία), Karin Jöns, κάτοικος Βρέμης (Γερμανία), Karin Junker, κάτοικος Ντύσσελντορφ, Othmar Karas, κάτοικος Βιέννης, Margot Käßler, κάτοικος Kehmstedt (Γερμανία), Heinz Kindermann, κάτοικος Strasburg (Γερμανία), Karsten Knolle, κάτοικος Quedlinburg (Γερμανία), Dieter-Lebrecht Koch, κάτοικος Βαϊμάρης (Γερμανία), Christoph Konrad, κάτοικος Bochum (Γερμανία), Constanze Krehl, κάτοικος Λιψίας (Γερμανία), Wilfried Kuckelkorn, κάτοικος Bergheim (Γερμανία), Helmut Kuhne, κάτοικος Soest (Γερμανία), Bernd Lange, κάτοικος Ανόβερου (Γερμανία), Kurt Lechner, κάτοικος Kaiserslautern (Γερμανία), Jo Leinen, κάτοικος Sarrebrücken (Γερμανία), Rolf Linkohr, κάτοικος Στουτγκάρδης (Γερμανία), Giorgio Lisi, κάτοικος Rimini (Ιταλία), Erika Mann, κάτοικος Bad Gandersheim (Γερμανία), Thomas Mann, κάτοικος Schwalbach/Taunus (Γερμανία), Mario Mauro, κάτοικος Μιλάνου, Hans-Peter

Mayer, κάτοικος Vechta (Γερμανία), Winfried Menrad, κάτοικος Schwäbisch Hall (Γερμανία), Peter-Michael Mombaur, κάτοικος Ντύσσελντορφ, Rosemarie Müller, κάτοικος Nieder-Olm (Γερμανία), Hartmut Nassauer, κάτοικος Wolfhagen (Γερμανία), Giuseppe Nistico, κάτοικος Ρώμης, Willi Piecyk, κάτοικος Reinfeld (Γερμανία), Hubert Pirker, κάτοικος Klagenfurt (Αυστρία), Christa Randzio-Plath, κάτοικος Αμβούργου, Bernhard Rapkay, κάτοικος Dortmund (Γερμανία), Mechtild Rothe, κάτοικος Bad Lippspringe (Γερμανία), Dagmar Roth-Behrendt, κάτοικος Βερολίνου (Γερμανία), Paul Rübig, κάτοικος Wels (Αυστρία), Umberto Scarpagnini, κάτοικος Κατάνης (Ιταλία), Γιάννης Σακελλαρίου, κάτοικος Μονάχου (Γερμανία), Horst Schnellhardt, κάτοικος Langenstein (Γερμανία), Jürgen Schröder, κάτοικος Δρέσδης (Γερμανία), Martin Schulz, κάτοικος Würselen (Γερμανία), Renate Sommer, κάτοικος Herne (Γερμανία), Ulrich Stockmann, κάτοικος Bad Kösen (Γερμανία), Maurizio Turco, κάτοικος Pulsano (Ιταλία), Guido Vicconete, κάτοικος Μπάρι (Ιταλία), Ralf Walter, κάτοικος Cochem (Γερμανία), Brigitte Wenzel-Perillo, κάτοικος Λειψίας, Rainer Wieland, κάτοικος Στουτγκάρδης, Stefano Zappala, κάτοικος Latina (Ιταλία), και Jürgen Zimmerling, κάτοικος Essen (Γερμανία) (εκπρόσωπος: H.-J. Rabe, Rechtsanwalt) που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναίρεσης ασκηθείσα κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 26 Φεβρουαρίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-17/00, Rothley κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Συλλογή 2002, σ. II-579), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου οι λοιποί διάδικοι είναι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους J. Schoo και H. Krück, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, καθού πρωτοδικώς, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: H. G. Sevenster), η Γαλλική Δημοκρατία, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: M. Bauer και I. Díez Parra), και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H.-P. Hartvig και U. Wölker), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, παρεμβαίνοντες πρωτοδικώς, το Δικαστήριο (ολομέλεια), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann (εισηγητή), C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, προέδρους τμήματος, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric και M. S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Οι ανααιρεσιόντες καταδικάζονται φέρουν τα έξοδά τους καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 156 της 29.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(ολομέλεια)

της 23ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-233/02: Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία και τη διαφάνεια στον νομοθετικό τομέα που συμφωνήθηκαν με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής — Δεν δεσμεύουν)**

(2004/C 106/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-233/02, Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: R. Abraham, G. de Bergues και P. Boussarouque) με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. J. Kuijper και A. van Solinge) με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζόμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: J. Collins, επικουρούμενος από τον M. Hoskins), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης με την οποία η Επιτροπή σύναψε με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής συμφωνία επί των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τη συνεργασία και τη διαφάνεια στον νομοθετικό τομέα, το Δικαστήριο (ολομέλεια), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans (εισηγητή), C. Gulmann και J. N. Cunha Rodrigues, προέδρους τμήματος, A. La Pergola, J.-P. Puissochet και R. Schintgen, τις F. Macken και N. Colneric, και τον S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 23 Μαρτίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 180 της 27.7.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-234/02 P: Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά Frank Lamberts ⁽¹⁾**(Αίτηση αναίρεσης — Απαράδεκτο — Εξωσυμβατική ευθύνη — Εξέταση από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή καταγγελίας σχετικής με εσωτερικό διαγωνισμό μονιμοποίησης)**

(2004/C 106/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-234/02 P, Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής (εκπρόσωπος: J. Sant'Anna), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζόμενος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: H. Krück και K. Καραμάρκος), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2002, T-209/00, Lamberts κατά Διαμεσολαβητή (Συλλογή

2002, σ. II-2203), με την οποία ζητήθηκε η μερική αναίρεση της απόφασης αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν ο Frank Lamberts (εκπρόσωπος: E. Voigelot) με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, ενάγων πρωτοδικώς και υποβαλόν αναιτήτηση αναίρεσης, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους B. Σκουρή, πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann (εισηγητή), J. N. Cunha Rodrigues και A. Rosas, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Μαρτίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης και την αναιτήτηση αναίρεσης.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 180 της 27.7.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-237/02 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG κατά Ludger Hofstetter και Ulrike Hofstetter ⁽¹⁾

(«Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση για την κατασκευή και την παράδοση θέσεως σταθμεύσεως — Αντιστροφή της σειράς των παροχών των συμβαλλόμενων σύμφωνα με τους ενδοτικού δικαίου κανόνες της γερμανικής νομοθεσίας — Ρήτρα δυνάμει της οποίας ο καταναλωτής οφείλει να καταβάλει το τίμημα πριν από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων εκ μέρους του επαγγελματία — Υποχρέωση του επαγγελματία να παράσχει εγγύηση»)

(2004/C 106/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-237/02, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ, αφενός, Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG και, αφετέρου, Ludger Hofstetter και Ulrike Hofstetter, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (EE L 95, σ. 29), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, A. La Pergola και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να προσδιορίσει αν μια συμβατική ρήτρα, όπως αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, συγκεντρώνει τα κριτήρια που απαιτούνται προκειμένου να χαρακτηριστεί καταχρηστική κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές.

(¹) ΕΕ C 202 της 24.8.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-263/02 P: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Jégo-Quéré et Cie SA (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Παραδεκτό προσφυγής ασκηθείσας από νομικό πρόσωπο για την ακύρωση κανονισμού)

(2004/C 106/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-263/02 P, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn και A. Bordes) με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο πενταμελές τμήμα) της 3ης Μαΐου 2002, T-177/01, Jégo-Quéré κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-2365), με σκοπό την εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η: Jégo-Quéré et Cie SA, εκπροσωπούμενη από τους A. Creus Carreras και B. Uriarte Valiente, abogados, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 3ης Μαΐου 2002, T-177/01, Jégo-Quéré κατά Επιτροπής.
- 2) Κρίνει απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησε η Jégo-Quéré et Cie SA για την ακύρωση των άρθρων 3, στοιχείο δ', και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1162/2001 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2001, για θέσπιση μέτρων αποκατάστασης του αποθέματος

μπακαλιάρου «Merluccius merluccius» στις υποπεριοχές CIEM III, IV, V, VI και VII και στις διαιρέσεις CIEM VIII a, b, d και e καθώς και συναφών όρων για τον έλεγχο δραστηριοτήτων αλιευτικών οσκαφών.

- 3) Καταδικάζει τη Jégo-Quéré et Cie SA στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

(¹) ΕΕ C 233 της 28.9.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-286/02 (αίτηση του Tribunale di Treviso για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Bellio F.lli κατά Prefettura di Treviso (¹)

(Γεωργία — Υγειονομικός έλεγχος — Μέτρα προστασίας από τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες — Χρησιμοποίηση ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων)

(2004/C 106/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-286/02, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale di Treviso (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Bellio F.lli Srl και Prefettura di Treviso, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της αποφάσεως 2000/766/ΕΚ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, περί ορισμένων μέτρων προστασίας σχετικά με τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες και τη χρησιμοποίηση ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων (ΕΕ L 306, σ. 32), και της αποφάσεως 2001/9/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τα μέτρα ελέγχου που απαιτούνται για την εφαρμογή της απόφασης 2000/766 (ΕΕ 2001 L 2, σ. 32), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2000/766/ΕΚ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, περί ορισμένων μέτρων προστασίας σχετικά με τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες και τη χρησιμοποίηση ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων, και το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2001/9/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τα μέτρα ελέγχου που απαιτούνται για την εφαρμογή της απόφασης 2000/766, σε συνδυασμό με τους άλλους κοινοτικούς κανόνες από τους οποίους απορρέουν οι εν λόγω διατάξεις, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν την, έστω και τυχαία, παρουσία άλλων μη επιτρεπομένων ουσιών στο ιχθυάλευρο που χρησιμοποιείται για την παρασκευή τροφών για ζώα εκτός των μηρυκαστικών και ότι δεν παρέχουν στους επιχειρηματίες κανένα όριο ανοχής. Η καταστροφή των μολυσμένων παρτίδων αλεύρων είναι ένα μέτρο προλήψεως το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2000/766.
- 2) Το άρθρο 13 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στις αποφάσεις 2000/766 και 2001/9.

(¹) ΕΕ C 247 της 12.10.2002

ριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. Rosas (εισηγητή) και S.von Bahr, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 26α της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/5/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1994, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα ζωντανά ζώα μπορούν να θεωρηθούν μεταχειρισμένα αντικείμενα κατά την έννοια αυτής της διατάξεως.
- 2) Συνεπώς, ζώο το οποίο αγοράστηκε από ιδιώτη (πλην του εκτροφέα) και μεταπωλείται, κατόπιν εκπαιδεύσεώς του για ειδική χρήση, μπορεί να θεωρηθεί μεταχειρισμένο αντικείμενο κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 274 της 9.11.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

Στην υπόθεση C-320/02 (αίτηση του Regeringsrätten για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Förvaltnings AB Stenholmen κατά Riksskattever ket (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 26α — Ειδικό καθεστώς που εφαρμόζεται στον τομέα των μεταχειρισμένων αντικειμένων — Έννοια μεταχειρισμένου αντικείμενου — Άλογο που μεταπωλείται κατόπιν εκπαιδεύσεως»)

(2004/C 106/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-320/02, με αντικείμενο αίτηση του Regeringsrätten (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Förvaltnings AB Stenholmen και Riksskattever ket, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 26α της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/5/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1994 (ΕΕ L 60, σ. 16), το Δικαστή-

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

Στην υπόθεση C-389/02 (αίτηση του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft eG και Hauptzollamt Kiel (¹)

(Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Απαλλαγή από τον φόρο επί των πετρελαιοειδών — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Έννοια της «ναυσιπλοΐας»)

(2004/C 106/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-389/02, με αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft eG και Hauptzollamt Kiel, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια) και K. Lenaerts, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στη «ναυσιπλοΐα στα ύδατα της Κοινότητας (συμπεριλαμβανομένης της αλιείας), εκτός από την περίπτωση της χρησιμοποίησής [τους] σε ιδιωτικά σκάφη αναψυχής», περιλαμβάνεται κάθε μορφή ναυσιπλοΐας, ανεξαρτήτως του σκοπού του πλου, σε περίπτωση που διενεργείται για εμπορικούς σκοπούς.

(¹) ΕΕ C 19 της 25.1.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-64/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 98/30/ΕΚ)

(2004/C 106/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-64/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Grunwald και H. Støvlbaek), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και M. Lumma) με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου (ΕΕ L 204, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και N. Colneric, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 101 της 26.4.2003

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 30ής Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση C-201/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά Βασιλείου της Σουηδίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Διάθεση των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων — Μη μεταφορά της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ στο εθνικό δίκαιο»)

(2004/C 106/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-201/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Ström και M. Κωνσταντινίδης) κατά Βασιλείου της Σουηδίας (εκπρόσωπος: A. Kruse, με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 77), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 87/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986 (ΕΕ 1987, L 42, σ. 43), τα αναγκαία μέτρα για να δοθεί προτεραιότητα στην κατεργασία των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων με αναγέννηση οσάκις το επιτρέπουν οι τεχνικού, οικονομικού και οργανωτικού χαρακτήρα πιέσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 87/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, τα αναγκαία μέτρα για να δοθεί προτεραιότητα στην κατεργασία των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων με αναγέννηση οσάκις το επιτρέπουν οι τεχνικού, οικονομικού και οργανωτικού χαρακτήρα πιέσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 158 της 5.7.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

Στην υπόθεση C-375/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δικαίο της οδηγίας 2000/30/ΕΚ»)

(2004/C 106/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-375/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: W. Wils) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: S. Schreiner) με αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2000/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2000, σχετικά με τον οδικό τεχνικό έλεγχο των οχημάτων επαγγελματικής χρήσεως που κυκλοφορούν στην Κοινότητα (ΕΕ L 203, σ. 1), ή, εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας σχετικώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, Ν. Colneric και Κ. Schieman, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε την 1η Απριλίου απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2000/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2000, σχετικά με τον οδικό τεχνικό έλεγχο των οχημάτων επαγγελματικής χρήσεως που κυκλοφορούν στην Κοινότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 251 της 18.10.2003.

Αίτηση της Tertir-Terminais de Portugal, που υποβλήθηκε στις 17 Μαρτίου 2004, με την οποία ζητείται να επιτραπεί η κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-1/04 SA)

(2004/C 106/27)

Η Tertir-Terminais de Portugal, εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden, C. Houssa, L. Lévi και F. Gonçalves Pereira, δικηγόρους, υπέβαλε στις 17 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση με την οποία ζητεί να επιτραπεί η κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αιτούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να επιτρέψει στην αιτούσα να προβεί, δυνάμει του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σε συντηρητική κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής για τα ποσά που οφείλει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα στη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου ως χρηματικό αντάλλαγμα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 249/2002 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2002, σχετικά με τη σύναψη του πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και του χρηματικού ανταλλάγματος που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Γουινέας-Μπισσάου για την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας-Μπισσάου, για την περίοδο από τις 16 Ιουνίου 2001 έως τις 15 Ιουνίου 2006 ⁽¹⁾, προκειμένου να εξασφαλιστεί απαίτηση που εκτιμήθηκε σε 8 000 000 ευρώ·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, της 12.12.2002, σ. 1.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 18ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-45/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Tribunale di Catania): Oxana Dem'Yanenko ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων — κατάσταση μη εμπόρουσα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 64/221/CEE — Θεμελιώδη δικαιώματα — Ευρωπαϊκή Σύμβαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου — Απόλαση υπηκόου τρίτης χώρας μη έχοντος στενό οικογενειακό ή συζυγικό δεσμό με υπήκοο κράτους μέλους — Διαδικασία επικυρώσεως της διατάξεως περί απελάσεως υπηκόου τρίτης χώρας — Έννοια του «δικαστηρίου ενός των κρατών μελών» — Δικαστήριο δυνάμενο, κατά την έννοια του άρθρου 68 ΕΚ, να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2004/C 106/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-45/03, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale di Catania (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαδικασίας με αντικείμενο την επικύρωση της διατάξεως περί απελάσεως του Oxana Dem'Yanenko, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως

προς την ερμηνεία, αφενός, των άρθρων 7, 8 και 9 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας (ΕΕ ειδ. έκδ. 1964, κεφάλαιο 5, τόμος 1, σ. 16), και, αφετέρου, των θεμελιωδών δικαιωμάτων για τον σεβασμό των οποίων μεριμνά το Δικαστήριο, όπως αυτά προκύπτουν ειδικότερα από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη, στις 4 Νοεμβρίου 1950, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas, (εισηγητή), Πρόεδρο τμήματος, Ν. Colneric και Μ. Schiemann, δικαστές, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, F. Macken, Ν. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Μαρτίου 2004, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι προδήλως αναρμόδιο για να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunale di Catania με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2003.

(¹) ΕΕ C 83 της 5-4-2003

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 15ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-59/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Tribunale di Genova): Mario Cigliola κ.λπ. κατά Ferrovie dello Stato SpA (FS) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας — Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τα κράτη μέλη — Εθνική νομοθετική ρύθμιση αναστέλλουσα το δικαίωμα του εργαζόμενου να συνεχίσει τη σχέση εργασίας έως την ηλικία συνταξιοδότησεως)

(2004/C 106/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-59/03, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale di Genova (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ των Mario Cigliola κ.λπ. κατά Ferrovie dello Stato SpA (FS), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas, Πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και Ν. Colneric, (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 15 Μαρτίου 2004, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει σε μια επιχείρηση τη λύση της σχέσεως εργασίας με τους υπαλλήλους της, οι οποίοι έχουν μεγαλύτερη αρχαιότητα σε σχέση με τους λοιπούς, καθιερώνοντας τη

μη εφαρμογή της γενικής κανονιστικής ρυθμίσεως η οποία παρέχει τη δυνατότητα συνεχίσεως της σχέσεως εργασίας και καθορίζοντας έτσι μια πραγματική κατάσταση στην οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί, υπέρ της επιχειρήσεως, εξοικονόμηση πόρων υπό την έννοια μειώσεως του κόστους εργασίας, με άμεσο αποτέλεσμα την επιβάρυνση του Δημοσίου υπό την άποψη της μικρότερης εισπράξεως λόγω μειωμένων συνεισφορών καθώς και την πληρωμή των συντάξεων στους εργαζομένους για τους οποίους λύθηκε η σχέση εργασίας, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 83 της 5.4.2003

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο)

της 9ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-159/03 P: Jan Pflugradt κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Προσωπική της ΕΚΤ — Όχληση — Προπαρασκευαστική πράξη — Βλαπτική πράξη — Απαράδεκτο)

(2004/C 106/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-159/03 P, Jan Pflugradt, υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κάτοικος Φρανκφούρτης επί του Μάιν (Γερμανία), (εκπρόσωπος: Ν. Pflüger), με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) της 11ης Φεβρουαρίου 2003, T-83/02, Pflugradt κατά ΕΚΤ (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή), με αίτημα την ακύρωση της διατάξεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος ήταν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: Τ. Gilliams και Ν. Urban, επικουρούμενοι από τον Β. Wägenbaur), με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο του πέμπτου τμήματος, Α. La Pergola (εισηγητή) και την R. Silva de Lapuerta, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Ρ. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Μαρτίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τον J. Pflugradt στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 135 της 7.6.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 19ης Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση C-196/03 P, Arnaldo Lucaccioni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό»)

(2004/C 106/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-196/03 P, Arnaldo Lucaccioni, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος St-Leonards-on-Sea (Ηνωμένο Βασίλειο), (δικηγόρος: M. Cimino), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 26ης Φεβρουαρίου 2003, T-164/01, Lucaccioni κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή), καθόσον αυτή απέρριψε ως απαράδεκτη την αγωγή που άσκησε ο ενάγων και νυν αναιρεσείων, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Cunniff, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, εναγόμενη πρωτοδικώς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και R. Silva de Lapuerta, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 19 Μαρτίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον A. Lucaccioni στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 19.7.2003

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 11ης Φεβρουαρίου 2004

στις υποθέσεις C-438/03, C-439/03, C-509/03 και C-2/04 (αιτήσεις του *Giudice di pace di Bitonto* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Antonio Cannito κατά *Fondiarria Assicurazioni SpA*, Pasqualina Murgolo κατά *Assitalia Assi-*

curazioni SpA, Vincenzo Manfredi κατά *Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA*, Nicolò Tricarico κατά *Assitalia Assicurazioni SpA* ⁽¹⁾

(Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Απαράδεκτο)

(2004/C 106/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-438/03, C-439/03, C-509/03 και C-2/04, με αντικείμενο αιτήσεις του *Giudice di pace di Bitonto* (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ Antonio Cannito και *Fondiarria Assicurazioni SpA* (C-438/03), μεταξύ Pasqualina Murgolo και *Assitalia Assicurazioni SpA* (C-439/03), μεταξύ Vincenzo Manfredi και *Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA* (C-509/03), και μεταξύ Nicolò Tricarico και *Assitalia Assicurazioni SpA* (C-2/04), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία, μεταξύ άλλων, των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr (εισηγητή) και R. Silva de Lapuerta, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Φεβρουαρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Οι υποθέσεις C-438/03, C-439/03, C-509/03 και C-2/04 συνεκδικάζονται προς έκδοση κοινής διατάξεως.
- 2) Οι αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως τις οποίες υπέβαλε ο *Giudice di pace di Bitonto*, με διατάξεις της 6ης Οκτωβρίου 2003 (C-438/03 και C-439/03), της 21ης Νοεμβρίου 2003 (C-509/03) και της 20ής Δεκεμβρίου 2003 (C-2/04), είναι απαράδεκτες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 21.02.2004
ΕΕ C 71 της 20.03.2004
ΕΕ C 85 της 03.04.2004

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το *Bundesfinanzhof* με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση Antje Köhler κατά *Finanzamt Düsseldorf-Nord*

(Υπόθεση C-58/04)

(2004/C 106/33)

Με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Φεβρουαρίου 2004, το *Bundesfinanzhof*, στο πλαίσιο της εκκρεμούς ενώπιόν του διαφοράς μεταξύ Antje Köhler και *Finanzamt Düsseldorf-Nord*, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Συνιστά «σταθμό εκτός της Κοινότητας», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾, η παραμονή πλοίου σε λιμένα τρίτου κράτους, κατά την οποία οι επιβάτες μπορούν μόνο να αποβιβασθούν για σύντομο χρονικό διάστημα, π.χ. προς τον σκοπό τουριστικών επισκέψεων, αλλά όχι να ξεκινήσουν ή να περατώσουν το ταξίδι τους;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 28.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 12 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση C-60/04)

(2004/C 106/34)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, avvocato, επικουρούμενο από τον A. Cingolo, avvocato dello Stato, άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2003) 3971 τελ., της 26ης Νοεμβρίου 2003, περί ενδεικτικής κατανομής μεταξύ των κρατών μελών των πιστώσεων αναλήψεως υποχρεώσεων στο πλαίσιο των κοινοτικών πρωτοβουλιών για το χρονικό διάστημα 1994-1999, η οποία κοινοποιήθηκε, με το υπ' αριθ. SG(2003)D233063 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής, στη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις 26 Νοεμβρίου 2003.

— να ακυρώσει όλα τα παραρτήματα και τις προπαρασκευαστικές πράξεις·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

I Έλλειψη νομικής βάσεως

I A Έλλειψη νομικής βάσεως: ανύπαρκτη εξουσία και εν πάση περιπτώσει μη συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 ⁽¹⁾ κατά τη διάρκεια των προηγούμενων προγραμματισμών

I B1 Έλλειψη νομικής βάσεως: παντελής ανυπαρξία εξουσίας τροποποιήσεως των ενδεικτικών κατανομών κατά την ημερομηνία της νέας αποφάσεως

I B2 Έλλειψη νομικής βάσεως: παντελής έλλειψη αναφοράς στην ορθή διαδικασία.

II Ανεπαρκής και αντιφατική αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως: μείζων πρόταση

II A Ανεπαρκής και αντιφατική αιτιολόγηση σε σχέση με την επιλογή της διαδικασίας επιτροπών που ακολουθήθηκε για την υιοθέτηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως

II B Ανεπαρκής και αντιφατική αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως σε σχέση με τον τρόπο υπολογισμού της νέας ενδεικτικής κατανομής

II Γ Ανεπαρκής και αντιφατική αιτιολόγηση σε σχέση με διαφορετικό πίνακα αναφοράς προσαρτημένο στη νέα απόφαση σε σύγκριση με τον πίνακα που ήταν προσαρτημένος στην προηγούμενη απόφαση

II Δ Ανεπαρκής και αντιφατική αιτιολόγηση σε σχέση με την ημερομηνία αναφοράς για την αξιολόγηση του επιπέδου εκτελέσεως των κοινοτικών πρωτοβουλιών της περιόδου 1994-1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση C-61/04)

(2004/C 106/35)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Μηνά Κωνστατινίδη, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεωρώντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 2000/76/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων, ή εν πάσει περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που επέχει δυνάμει του άρθρου 21 της εν λόγω οδηγίας.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα

Η προδεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 28 Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 91

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberlandesgericht Hamm με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2004, στην υπόθεση

(Υπόθεση C-73/04)

(2004/C 106/36)

Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Φεβρουαρίου 2004, το Oberlandesgericht Hamm, στο πλαίσιο της εκκρεμούς ενώπιόν του διαφοράς μεταξύ Brigitte και Marcus Klein κατά 1) [...], 2) [...] και 3) Rhodos Management Ltd., ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης, δυνάμει του άρθρου 3 του Πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971, για την ερμηνεία της σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: Σύμβαση των Βρυξελλών), επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Εμπίπτουν στην έννοια «υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων» του άρθρου 16, σημείο 1, περίπτωση α', της Σύμβασης των Βρυξελλών, όπως ισχύει κατόπιν της τρίτης σύμβασης προσχωρήσεως της 26ης Μαΐου 1989, διαφορές ως προς τη χρήση εξοχικού διαμερίσματος, συγκεκριμένου τύπου και σε συγκεκριμένο τόπο, για ορισμένη ημερολογιακή εβδομάδα κάθε έτος και για χρονικό διάστημα 40 ετών, ακόμη και όταν η οικεία σύμβαση παρέχει ταυτοχρόνως και κατ' ανάγκην την ιδιότητα του μέλους λέσχης, της οποίας το κύριο καθήκον συνίσταται στη διασφάλιση της ασκήσεως του εν λόγω δικαιώματος χρήσεως για τα μέλη της;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ισχύει η αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία του άρθρου 16, σημείο 1, περίπτωση α', της Σύμβασης των Βρυξελλών και για απαιτήσεις οι οποίες γεννήθηκαν στο πλαίσιο μισθωτικής σχέσεως αυτού του είδους, πλην όμως ουδόλως σχετίζονται με τη μίσθωση από νομικής και ουσιαστικής απόψεως, και δη για την απαίτηση επιστροφής του εκ παραδρομής επιπλέον καταβληθέντος τμήματος του τιμήματος για τη χρήση του εξοχικού διαμερίσματος ή για την εγγραφή στη λέσχη;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Arbeitsgericht Berlin με διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2004 στην υπόθεση Veronika Richert κατά VK GmbH Service Gesellschaft für Vermögenszuordnung und Kommunalisierung mbH

(Υπόθεση C-81/04)

(2004/C 106/37)

Με διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Φεβρουαρίου 2004, το Arbeitsgericht Berlin, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Veronika Richert και VK GmbH Service Gesellschaft für Vermögenszuordnung und Kommunalisierung mbH που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

1. Έχει η οδηγία 98/59/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις την έννοια ότι ως «απόλυση» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας νοείται η καταγγελία της σύμβασης εργασίας, ως πρώτη πράξη για τον τερματισμό της σχέσεως εργασίας, ή μήπως με τον όρο «απόλυση», νοείται η διακοπή της σχέσεως εργασίας μετά την εκπνοή της προδεσμίας προειδοποίησεως;

2. Στην περίπτωση που με τον όρο «πώληση» νοείται η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας πρέπει, κατά την οδηγία, τόσο η διαδικασία διαβουλεύσεων, κατά την έννοια του άρθρου 2, της οδηγίας, όσο και η διαδικασία κοινοποιήσεως, κατά την έννοια των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας, να ολοκληρώνονται πριν από την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας;
3. Στην περίπτωση που ως «απόλυση» νοείται η πραγματική διακοπή της σχέσεως εργασίας, αρκεί, σε σχέση με τις διατάξεις της οδηγίας, η διαδικασία διαβουλεύσεως να διεξάγεται μετά την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας;

(¹) ΕΕ L 225, σ. 16

Αίτηση αναιρέσεως της Audi AG κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτέρo τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως T-16/02, Audi AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), η οποία ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004 (τηλεομοιοτύπημα: 18.2.04)

(Υπόθεση C-82/04 P)

(2004/C 106/38)

Η Audi AG άσκησε ανáιρεση, στις 20 Φεβρουαρίου 2004 (τηλεομοιοτύπημα: 18.2.04), ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτέρo τμήμα) της 3ης Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως Audi AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), T-16/02. Η αναιρεσείουσα εκπροσωπείται από τους Preu Bohlig & Partner, Rechtsanwälte, Leopoldstr. 11 a, D-80802 München (Μόναχο).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

1. Να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 03.12.2003 επί της υποθέσεως T-16/02 (¹), καθόσον απέρριψε την προσφυγή και καταδίκασε την προσφεύγουσα και νυν αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα·
2. να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 08.11.2001 επί της υποθέσεως R 0652/2000-1·
3. να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των δικών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Παράβαση του κοινοτικού δικαίου, ιδίως ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (²) και του

κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (³):

— Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση στηρίζεται επί εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 40/94. Η απόφαση έχει ως βάση τη διαπίστωση των προηγουμένως επιληφθέντων οργάνων ότι ο συνδυασμός γραμμάτων «TDI» έχει τη σημασία «Turbo Diesel Injection» ή «Turbo Direct Injection». Η διαπίστωση αυτή διαμορφώθηκε κατά παράβαση, αφενός, του ουσιαστικού περιεχομένου του ως άνω κανόνα και, αφετέρου, των οικείων γενικών διαδικαστικών αρχών. Τα πρότερον επιληφθέντα όργανα και η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση δεν παρέχουν ενδείξεις και αιτιολογία όσον αφορά το πού και με ποιόν τρόπο το «TDI» εμφανίζεται στην κοινή γλώσσα. Οι διαπιστώσεις, οι οποίες αφορούν το ζήτημα με ποιά από τις σημασίες του συνδυασμού γραμμάτων «TDI» οι ερωτηθέντες συναλλασσόμενοι ταυτίζουν το σήμα «TDI», παραμένουν καθαρές εικασίες. Εν προκειμένω δεν μπορεί να διαπιστωθεί συγκεκριμένη σύνδεση της έννοιας του σήματος «TDI» με τα επίμαχα εμπορεύματα/υπηρεσίες στην αντίληψη των ερωτηθέντων συναλλασσόμενων. Ως εκ τούτου, είναι νομικώς εσφαλμένη η άποψη ότι για το δηλωθέν σήμα «TDI» συντρέχει λόγος απαραδέκτου εκ του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού 40/94.

— Το σκεπτικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της προβληθείσας από την προσφεύγουσα παραβάσεως του δικαίου, ότι δηλαδή η απαγόρευση καταχωρήσεως των σημάτων «TDI» αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, είναι εσφαλμένο. Ουδόλως αιτιολογείται η επίδικη εκτίμηση ότι το σήμα είχε επικρατήσει στις συναλλαγές. Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση στερείται αιτιολογίας και στο μέτρο που μόνον γενικώς βεβαιώνεται, αλλά με αυτά τα πραγματικά περιστατικά δεν αποδεικνύεται, ότι το αιτηθέν σήμα είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα δια της χρήσεως σε άλλα από τη Γερμανία κράτη μέλη. Σχετική αιτιολογία δεν περιλαμβάνεται σε κανένα σημείο της αποφάσεως.

— Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση καθώς και οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ, οι οποίες αποτελούν τη βάση της, παραβιάζουν τη γενική αρχή της αυτεπάγγελτης έρευνας και την εξ αυτής απορρέουσα αρχή της συγκεκριμένης εξετάσεως μιας αιτήσεως ως προς τους λόγους απαραδέκτου της καταχωρήσεως. Η έχουσα εφαρμογή θεμελιώδης αρχή της αυτεπάγγελτης έρευνας περιλαμβάνει την υποχρέωση της δημόσιας αρχής να διαπιστώσει συγκεκριμένα και να αποδείξει ποια σημασία έχει ένα λεκτικό σήμα κατά την αντίληψη των ερωτηθέντων συναλλακτικών κύκλων. Εν προκειμένω η αρχή της αυτεπάγγελτης έρευνας παραβιάστηκε προς βλάβη της προσφεύγουσας.

(¹) Μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή.

(²) ΕΕ L 11, σ. 1.

(³) ΕΕ L 303, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση C-88/04)

(2004/C 106/39)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την K. Banks, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001⁽¹⁾, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 της εν λόγω οδηγίας,
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η ταχθείσα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δικαιο προθεσμία εξήπνευσε στις 22 Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 167, σ. 10.

Αίτηση αναίρεσης που άσκησε η British Airways plc στις 26 Φεβρουαρίου 2004 κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως T-219/99, British Airways plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από την Virgin Atlantic Airways Ltd.

(Υπόθεση C-95/04)

(2004/C 106/40)

Η British Airways plc (στο εξής: BA), με έδρα στο Waterside (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους R. Subiotto και J. Temple Lang, solicitors, και τους R. O'Donoghue και W. Wood QC, Barristers, άσκησε στις 26 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 17 Δεκεμβρίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως ΤΑ-219/99 μεταξύ της British Airways plc και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από την Virgin Atlantic Airways Ltd.

Η ανααιρεσίμουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση στην υπόθεση T-219/99, British Airways plc κατά Επιτροπής,
- να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην BA, κατά το ποσό που το Δικαστήριο κρίνει εύλογο στο πλαίσιο της διακριτικής του ευχέρειας.
- να διατάξει οποιοδήποτε άλλο μέτρο το Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα:

- A. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι το κριτήριο που εφάρμοσε, προκειμένου να αποφανθεί αν το σύστημα καταβολής προμηθειών έχει χαρακτήρα αποκλεισμού από την αγορά, είναι εσφαλμένο

Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το σύστημα καταβολής προμηθειών της BA αποσκοπούσε στην «οικοδόμηση πιστών πελατειακών σχέσεων» και είχε, ως εκ τούτου, χαρακτήρα αποκλεισμού από την αγορά. Ωστόσο, με βάση το κριτήριο της «οικοδομήσεως πιστών πελατειακών σχέσεων» που χρησιμοποίησε το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ της πίστεως των πελατών που διασφαλίζεται δια καταχρηστικής συμπεριφοράς που δημιουργεί αποκλεισμούς και της πίστεως των πελατών που οφείλεται σε θεμιτό ανταγωνισμό ως προς τις τιμές. Το κριτήριο της «οικοδομήσεως πιστών πελατειακών σχέσεων» που χρησιμοποίησε το Πρωτοδικείο δημιουργεί, εφόσον γίνει δεκτό, σημαντική αβεβαιότητα δικαίου σχετικά με το υφιστάμενο περιθώριο θεμιτού ανταγωνισμού ως προς τις τιμές και, ως εκ τούτου, αποθαρρύνει τις επιχειρήσεις από τον θεμιτό ανταγωνισμό ως προς τις τιμές και δεν εξυπηρετεί τον βασικό σκοπό του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού.

- B. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι δεν έλαβε υπόψη του τα αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι το σύστημα καταβολής προμηθειών της BA δεν είχε ουσιαστική επίδραση στους ανταγωνιστές.

Ο δεύτερος λόγος αναίρεσης που προβάλλει η BA αφορά την κρίση του Πρωτοδικείου ως προς την επίδραση του συστήματος καταβολής προμηθειών. Από τα αποδεικτικά στοιχεία προέκυψε σαφώς ότι, κατά το διάστημα όπου συνέβη η προσαπτόμενη παράβαση, τα μερίδια πωλήσεων των ανταγωνιστών της BA αυξήθηκαν, ενώ το μερίδιο της BA στις πωλήσεις προς ταξιδιωτικούς πράκτορες μειώθηκε. Το Πρωτοδικείο απέρριψε τα στοιχεία αυτά με το επιχείρημα ότι η συμπεριφορά της BA «δεν μπορούσε να μην» έχει επίδραση στους ανταγωνιστές της, οι οποίοι θα είχαν καλύτερες επιδόσεις, αν δεν υπήρχε αυτή η συμπεριφορά. Το Πρωτοδικείο προσθέτει ότι, όταν μια επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση εφαρμόζει μία πρακτική η οποία τείνει στο παραμερισμό των ανταγωνιστών της από την αγορά, το γεγονός ότι το αποτέλεσμα δεν επιτεύχθηκε δεν αρκεί για να μη διαπιστωθεί η ύπαρξη καταχρηστικής συμπεριφοράς.

Ο συλλογισμός αυτός πάσχει. Πρώτον, το δίκαιο του ανταγωνισμού επιβάλλει στο Δικαστήριο να εξετάσει την πραγματική ή την πιθανολογούμενη επίδραση της συμπεριφοράς που χαρακτηρίζεται καταχρηστική. Το ίδιο πρέπει να γίνει και στην υπόθεση αυτή, αφού η συμπεριφορά της ΒΑ διήρκεσε αρκετά ώστε να εκτιμηθεί η επίδρασή της. Δεύτερον, προκύπτει σαφώς από τα αποδεικτικά στοιχεία ότι η πρακτική της ΒΑ δεν είχε ουσιαστική επίδραση. Η ΒΑ δεν υποστηρίζει ότι πρέπει σε κάθε περίπτωση να αποδεικνύεται ότι η ύπαρξη πραγματικής επιδράσεως. Είναι όμως προφανώς διαφορετικό να υποστηρίζεται, όπως έπραξε το Πρωτοδικείο, ότι δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία που δείχνουν παντελή απουσία επιδράσεως. Η κρίση του Πρωτοδικείου ως προς το ζήτημα αυτό συνεπάγεται, αν γίνει δεκτή, ότι κινήτρα όπως τα επίδικα είναι καταχρηστικά *per se*, ανεξαρτήτως της πραγματικής ή πιθανολογούμενης επιδράσεώς τους. Αυτό αντικείται στη διάταξη του άρθρου 82 ΕΚ, το οποίο επιβάλλει την εξέταση «όλων των περιστάσεων» προκειμένου να εκτιμηθεί αν πράγματι περιορίζονται οι επιλογές των ανταγωνιστών.

Γ. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι δεν εξέτασε αν υπήρξε «ζημία των καταναλωτών» σύμφωνα με το άρθρο 82, στοιχείο β', ΕΚ

Συμπεριφορά η οποία έχει περιορίσει τα μερίδια στην αγορά των ανταγωνιστών μίας επιχειρήσεως που κατέχει δεσπόζουσα θέση αντικείται στο άρθρο 82, στοιχείο β', ΕΚ, μόνον αν προκαλεί «ζημία των καταναλωτών». Είναι προφανές ότι το άρθρο 82, στοιχείο β', ΕΚ προστατεύει τον ανταγωνισμό και τους καταναλωτές και όχι τους ανταγωνιστές. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι δεν εξέτασε αν το σύστημα καταβολής προμηθειών της ΒΑ στους ταξιδιωτικούς πράκτορες με τις υψηλότερες πωλήσεις έβλαψε τους καταναλωτές. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει ανάλυση ως προς την προϋπόθεση αυτή, αλλά επικεντρώνεται μόνο στην κατάσταση των ανταγωνιστών της ΒΑ.

Δ. Ακόμη κι αν γίνει καταρχήν δεκτό ότι το σύστημα καταβολής προμηθειών της ΒΑ περιορίζει τα μερίδια των ανταγωνιστών στην αγορά, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι δεν ανέλυσε την επίδραση αυτή.

Ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως της ΒΑ πρέπει να ληφθεί υπόψη μόνον αν, αντιθέτως προς τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, γίνει δεκτό ότι το σύστημα κινήτρων δύναται καταρχήν να περιορίσει τα μερίδια των ανταγωνιστών στην αγορά εις βάρος των καταναλωτών, κατά παράβαση του άρθρου 82, στοιχείο β', ΕΚ. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν αναλύει ούτε ποσοτικοποιεί το κατά πόσον το σύστημα καταβολής προμηθειών της ΒΑ περιορίζει τα μερίδια των ανταγωνιστών της στην αγορά και, ειδικότερα, (i) το Πρωτοδικείο εσφαλμένα θεώρησε ότι οι ΜΑ [Marketing agreements, εμπορικές συμφωνίες] και το PRS [performance reward system, σύστημα ανταμοιβής επιδόσεων] έχουν την ίδια επίδραση, αφού διέπονται από διαφορετικούς όρους και προϋποθέσεις και εφαρμόστηκαν σε διαφορετικές χρονικές περιόδους, τουλάχιστον δε ένα εξ αυτών (το PRS) είναι αδύνατον να θεωρηθεί

ότι έχει χαρακτήρα αποκλεισμού (ii) το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε «όλες τις περιστάσεις» προκειμένου να εκτιμηθεί πώς επηρεάστηκαν οι ανταγωνιστές της ΒΑ από το σύστημα καταβολής προμηθειών.

Ε. Το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 82, στοιχείο γ', ΕΚ, όσον αφορά τη δημιουργία δυσμενών διακρίσεων λόγω της συμπεριφοράς της ΒΑ.

Το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι το σύστημα καταβολής προμηθειών της ΒΑ δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις μεταξύ των ταξιδιωτικών πρακτόρων, εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 82, στοιχείο γ', ΕΚ. Το άρθρο 82, στοιχείο γ', ΕΚ δεν επιβάλλει να ισχύουν για όλους τους πελάτες οι ίδιες τιμές υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις. Απαγορεύει τη διαφορετική μεταχείριση μόνον όταν (i) οι συγκρινόμενες συναλλαγές είναι ισοδύναμες, (ii) οι όροι των συναλλαγών διαφέρουν και (iii) ο ένας συμβαλλόμενος βρίσκεται σε ανταγωνιστικώς μειονεκτική θέση έναντι του άλλου συμβαλλομένου λόγω των διαφορών αυτών. Αντί να βασιστεί στη ρητή διατύπωση του άρθρου 82, στοιχείο γ', το Πρωτοδικείο θεώρησε ως δεδομένο ότι το γεγονός και μόνον ότι δύο πράκτορες λαμβάνουν διαφορετική προμήθεια ασκεί «εκ φύσεως» ουσιαστική επιρροή στη δυνατότητά τους να ανταγωνίζονται μεταξύ τους.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που επέβαλε το Amtsgericht Niebüll με απόφαση της 2ας Ιουνίου 2003 στην υπόθεση οικογενειακού δικαίου Leonard-Matthias τέκνο του Stefan Grunkin και της Dorothee Regina Paul)

(Υπόθεση C-96/04)

(2004/C 106/41)

Με απόφαση της 2ας Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Φεβρουαρίου 2004, το Amtsgericht Niebüll στο πλαίσιο διαφοράς οικογενειακού δικαίου στην υπόθεση Leonard-Matthias, τέκνο του Stefan Grunkin και της Dorothee Regina, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Εξακολουθεί να είναι ισχυρός, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων που θέτει το άρθρο 12 ΕΚ και της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας που διασφαλίζεται σε όλους τους πολίτες της Ενώσεως με το άρθρο 18 ΕΚ, ο προβλεπόμενος στο άρθρο 10 του ΕGBGB κανόνας συγκρούσεως, καθόσον προβλέπει αποκλειστικώς την ιθαγένεια ως στοιχείο συνδέσεως για τον καθορισμό των κανόνων που διέπουν το όνομα ενός προσώπου;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 2004.

(Υπόθεση C-98/04)

(2004/C 106/42)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Shotter και τη F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Φεβρουαρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να αναγνωριστεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽¹⁾, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, και
- Να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Στην Επιτροπή περιήλθε καταγγελία για πρακτική που ακολουθείται στο Ηνωμένο Βασίλειο εκδόσεως νόμιμων πιστοποιητικών αναπτύξεως (ΝΠΑ), προκειμένου να βεβαιωθεί ότι ορισμένη χρήση γης είναι νόμιμη όσον αφορά τον έλεγχο σχεδίων. Το ΝΠΑ χορηγείται εάν αποδεικνύεται ότι η δραστηριότητα στο οικοπέδο συνεχίστηκε για περισσότερο από ορισμένο χρονικό διάστημα χωρίς να ληφθούν αναγκαστικά μέτρα εναντίον του κυρίου του έργου.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το καθεστώς που εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο, κατά το οποίο ένα πρόσωπο μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια για τα σχέδια αρχή να εκδώσει ΝΠΑ για ένα σχέδιο, κατά την έννοια της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου στο εξής: η οδηγία (ΕΑ), σημαίνει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν διασφάλισε την ορθή εφαρμογή των υποχρεώσεων που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1 και 4, της οδηγίας αυτής. Η έκδοση ΝΠΑ αντιπαρέρχεται στην πραγματικότητα τη διαδικασία αδειοδότησης και κατά συνέπεια τους κανόνες της οδηγίας ΕΑ.

Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν αντιλέγει ότι τα ΝΠΑ μπορούν να εκδοθούν για σχέδια που εμπίπτουν στο αντικείμενο της οδηγίας ΕΑ. Αυτό σημαίνει ότι σχέδια που περιλαμβάνονται στο άρθρο 4 της οδηγίας αυτής μπορούν με τον τρόπο αυτό να διαφύγουν της εφαρμογής των κανόνων του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδη-

γίας ΕΑ, δηλαδή σχέδια που ενδέχεται να έχουν σημαντική επίπτωση στο περιβάλλον πρέπει να υπόκεινται σε διαδικασία εκδόσεως αδειας και σε εκτίμηση σχετική με τις επιπτώσεις τους.

Ένα σύστημα σιωπηρής αδειοδότησης δεν μπορεί να είναι σύμφωνο με τους κανόνες της οδηγίας ΕΑ, η οποία προβλέπει διαδικασία εκτιμήσεως που προηγείται της χορηγήσεως αδειας. Επομένως, οι εθνικές αρχές πρέπει να εξετάζουν ατομικά κάθε αίτηση για χορήγηση αδειας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 175, 5/7/1985, σ. 40.

⁽²⁾ ΕΕ L 73, 14/3/1997, σ. 5.

Προσφυγή του Βασιλείου της Σουηδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση C-102/04)

(2004/C 106/43)

Το Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από τον A. Kruse, με τόπο επιδόσεων στη Σουηδία, άσκησε στις 27 Φεβρουαρίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το Βασίλειο της Σουηδίας ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την οδηγία 2003/112/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 2003, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, ώστε να καταχωριστεί το paraquat ως δραστική ουσία,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Την 1η Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την οδηγία 2003/112/ΕΚ. Η οδηγία αυτή εισήγαγε το paraquat ως δραστική ουσία στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων.

Η Επιτροπή, με την έκδοση της οδηγίας, παρέβη τα άρθρα 6 ΕΚ και 174 ΕΚ, το άρθρο 5 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3600/92 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του πρώτου σταδίου του προγράμματος εργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της σχετικής με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά.

Η Επιτροπή, εκδίδοντας την οδηγία υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, καθόσον παρέλειψε να εφαρμόσει την αρχή της προλήψεως στο πλαίσιο της εκτιμήσεως και της διαχειρίσεως των κινδύνων που παρουσιάζει το παρακατα για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων. Η ως άνω παραβίαση της αρχής της προλήψεως οδήγησε σε αδυναμία επιτεύξεως του υψηλού επιπέδου προστασίας που ορίζει η Συνθήκη ΕΚ και η οδηγία 91/414. Η Επιτροπή, καθόσον δεν έλαβε υπόψη την αρχή περί υψηλού επιπέδου προστασίας, ομοίως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έλαβε υπόψη τις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος απαιτήσεις και την αρχή της αφομοιώσεως που καθιερώνει η Συνθήκη ΕΚ. Επομένως, η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 6 και 174, παράγραφος 2, ΕΚ, καθώς και το άρθρο 5 της οδηγίας 91/414. Περαιτέρω, η Επιτροπή, μη λαμβάνοντας υπόψη δημόσια διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με το παρακατα ούτε τους κινδύνους που παρουσιάζει η ουσία αυτή, χειρίστηκε το θέμα κατά τρόπο εσφαλμένο. Επί του σημείου αυτού, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 174, παράγραφος 3, ΕΚ και το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/414, καθώς και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3600/92.

(¹) ΕΕ L 321, σ. 32.

(²) ΕΕ 1991 L 230, σ. 1.

Αίτηση αναρρέσεως της Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (FEG) που υποβλήθηκε την 1η Μαρτίου 2004 κατά της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2003 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από τις CEF City Electrical Factors BV και CEF Holding Ltd.

(Υπόθεση C-105/04 P)

(2004/C 106/44)

Η Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (FEG), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους E. H. Rijnacker Horstijk και D.J.M. de Grave, υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 1η Μαρτίου 2004 αίτηση αναρρέσεως της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2003 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groot-

handel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από τις CEF City Electrical Factors BV και CEF Holding Ltd.

Η αναρρέσειουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Δεκεμβρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00, ή τουλάχιστον στην υπόθεση T-6/00, και, δικάζοντας εκ νέου επί της ουσίας, να ακυρώσει εν όλω, ή τουλάχιστον εν μέρει, την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Οκτωβρίου 1999 ή τουλάχιστον να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην FEG·
- β) επικουρικώς, να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Δεκεμβρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00 ή τουλάχιστον στην υπόθεση T-5/00 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- γ) να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα έξοδα τόσο της δικής ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και της δικής ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναρρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Πρώτον, το Πρωτοδικείο, συνάγοντας ότι η υπερβολικά μεγάλη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας δεν πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, παραβίασε γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, και ειδικότερα την αρχή της εύλογης προθεσμίας. Η κρίση του Πρωτοδικείου σχετικά με το εύλογο της προθεσμίας δεν συνάδει με τη νομολογία του Δικαστηρίου των ΕΚ και αυτήν του ίδιου του Πρωτοδικείου.

Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην οποία αναφέρθηκε για να στηρίξει την κρίση του.

Δεύτερον, το Πρωτοδικείο, εκθέτοντας στην απόφασή του i) ότι το χρονικό διάστημα πριν από την ανακοίνωση αιτιάσεων –όποτε και το χρονικό διάστημα μεταξύ της αποστολής του προειδοποιητικού εγγράφου της 16ης Σεπτεμβρίου 1991 και της ανακοινώσεως αιτιάσεων– δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη όσον αφορά το εύλογο της προθεσμίας και ii) ότι δεν πρέπει να δοθεί αξία στα απενοχοποιητικά στοιχεία που χρονολογούνται μετά την προειδοποιητική επιστολή, παραβίασε τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, και ειδικότερα το τεκμήριο αθωότητας και την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Οι πιο πάνω κρίσεις του Πρωτοδικείου είναι εγγενώς αντιφατικές, χωρίς το Πρωτοδικείο να παραθέσει ορθή αιτιολογία για την αντίφαση αυτή. Επιπλέον, το γεγονός ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα πιο πάνω απενοχοποιητικά στοιχεία συνιστά άνευ ετέρου σοβαρή έλλειψη αιτιολογίας και καταργεί το τεκμήριο αθωότητας.

Τρίτον, το Πρωτοδικείο, δεχόμενο τις αποδείξεις που η Επιτροπή προσκόμισε σχετικά με τη διάρκεια της φερόμενης συλλογικής συμφωνίας αποκλειστικής εμπορίας, παρέβη το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και την υποχρέωση αιτιολόγησης. Εν προκειμένω, έχει σημασία ότι i) λείπει ουσιαστική αιτιολογία, ii) ακριβώς λόγω της ελλείψεως οποιασδήποτε αποδείξεως για την ύπαρξη παραβάσεως κατά τα χρονικά διαστήματα από τις 12 Μαρτίου 1986 έως τις 28 Φεβρουαρίου 1989 και από τις 18 Νοεμβρίου 1991 έως τις 25 Φεβρουαρίου 1994, για τη διαπίστωση παραβάσεως κατά τα διαστήματα αυτά υπάρχουν μεγαλύτερες απαιτήσεις σχετικά με την αιτιολογία και iii) το Πρωτοδικείο, κατά την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Επιτροπή, ουδόλως έλαβε υπόψη την πτυχή της διάρκειας της διαδικασίας.

Τέταρτον, το Πρωτοδικείο, αφήνοντας αναπάντητα ή παραθέτοντας εσφαλμένως τα επιχειρήματα της FEG, παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης. Η αιτιολόγηση της κρίσεως του Πρωτοδικείου ως προς τις φερόμενες παραβάσεις της FEG σχετικά με τις τιμές έχει τόσο σοβαρές ελλείψεις ώστε η κρίση που παρατίθεται στο σημείο II δ της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί να σταθεί. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο, θεωρώντας ότι εναρμόνιση σημαίνει κοινή συμπεριφορά χωρίς να διαπιστώσει αν η εναρμόνιση όντως μεταφράστηκε σε κοινή συμπεριφορά, παρέβη σε διάφορα σημεία το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ.

Πέμπτον, το Πρωτοδικείο, καταλογίζοντας στην FEG τις φερόμενες επεκτάσεις, σε προμηθευτές εντός της ενώσεως NAVeG, της συλλογικής συμφωνίας αποκλειστικής εμπορίας, παρέβη το κοινοτικό δίκαιο ή τουλάχιστον εφάρμοσε εσφαλμένως την υπάρχουσα κοινοτική νομολογία. Το Πρωτοδικείο παρέβλεψε εν προκειμένω ότι η FEG δεν είχε δικό της χωριστό ρόλο όταν επιδείχθηκε η επικρινόμενη συμπεριφορά. Επιπλέον, η κρίση του Πρωτοδικείου φέρει ακατανόητη αιτιολογία, καθόσον το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι η FEG είχε άμεση συμμετοχή βάσει διαφορετικών κοινών ενεργειών διαφορετικών ομάδων, παρά το ότι i) η FEG δεν είχε ανάμειξη στην πραγματοποίηση των ενεργειών αυτών, ii) δεν εξετάστηκε αν η τυχόν συγκατάθεση της FEG για τις κοινές ενέργειες μπορεί να θεωρηθεί συμπεριφορά της FEG και iii) ο φάκελος της Επιτροπής περιέχει ρητή απόδειξη ως προς το ότι δεν υπήρχε συμμετοχή της FEG.

Έκτον, το Πρωτοδικείο, συνάγοντας ότι είναι απορριπτέα τα επιχειρήματα της FEG και της TU κατά της διαπιστώσεως, από την Επιτροπή στην επίμαχη απόφαση, της διάρκειας των παραβάσεων, παρέβη και/ή εφάρμοσε εσφαλμένως το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62, ή τουλάχιστον τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου σχετικά με την αιτιολογία των (δικαστικών) αποφάσεων και την αναλογικότητα κατά τον καθορισμό του ύψους των προστίμων.

Έβδομον, το Πρωτοδικείο, συνάγοντας ότι οι τότε προσφεύγουσες δεν επικαλέστηκαν κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί το να μειώσει το Πρωτοδικείο, κατά την άσκηση της εξουσίας πλήρους δικαιοδοσίας που διαθέτει, κι άλλο το πρόστιμο της FEG που είχε ήδη μειωθεί, παρέβη και/ή εφάρμοσε εσφαλμένως το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62, ή τουλάχιστον τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου σχετικά με την αιτιολογία των (δικαστικών) αποφάσεων και την αναλογικότητα κατά τον καθορισμό του ύψους των προστίμων. Το Πρωτοδικείο, αντιθέτως προς την απόφαση της Επιτροπής, δεν εξέτασε τον ισχυρισμό της FEG ότι η Επιτροπή είναι πλήρως υπεύθυνη για την υπερβολικά μεγάλη διάρκεια της διαδικασίας. Επιπλέον, η ελάχιστη μείωση του προστίμου στην οποία προέβη η ίδια η Επιτροπή δεν αποκαθιστά τη ζημία που η FEG υπέστη λόγω της υπερβολικά μεγάλης διάρκειας της διαδικασίας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht, με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2003 στην υπόθεση Dr. Karl Robert Kranemann κατά Land Nordrhein-Westfalen.

(Υπόθεση C-109/04)

(2004/C 106/45)

Με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Μαρτίου 2004, το Bundesverwaltungsgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Dr. Karl Robert Kranemann και Land Nordrhein-Westfalen που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί του εξής προδικαστικού ερωτήματος:

Είναι σύμφωνη προς το άρθρο 39 ΕΚ μια εθνική ρύθμιση η οποία παρέχει σε ασκούμενο νομικό, που πραγματοποιεί ένα τμήμα της προβλεπόμενης εκπαίδευσής του σε θέση επιλογής του σε άλλο κράτος μέλος, αξίωση αναζητήσεως των οδοπορικών εξόδων του μόνον κατά το ύψος που αντιστοιχεί στο πραγματοποιούμενο στην ημεδαπή τμήμα του ταξιδιού;

Αίτηση αναίρεσως που ασκήθηκε στις 1 Μαρτίου 2004, από την εταιρία «Γραμμές Στρίντζη Ναυτιλιακή ΑΕ», κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-65/99, «Γραμμές Στρίντζη Ναυτιλιακή ΑΕ» κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-110/04P)

(2004/C 106/46)

Οι «Γραμμές Στρίντζη Ναυτιλιακή ΑΕ», εκπροσωπούμενη από τους Ανδρέα Καλογερόπουλο, Κωνσταντίνο Αδαμόπουλο και Ελίζα Πετρίτση, δικηγόρους Αθηνών και Morten Nissen, δικηγόρο Δανίας άσκησε στις 1 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-65/99, «Γραμμές Στρίντζη Ναυτιλιακή ΑΕ» κατά Επιτροπής.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 9ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΚ (IV/34.466 - Ελληνικά πορθμεία), αποφαινομένου οριστικώς του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως προς αυτό το αίτημα υπέρ της αναίρεσείουσας
- ή επικουρικώς και στην περίπτωση που το Δικαστήριο δεν ακυρώσει την ως άνω απόφαση της Επιτροπής την ακύρωση ή, τουλάχιστον τη σημαντική μείωση του προστίμου ύψους 1,5 εκατομμυρίων Ευρώ, που επέβαλε η Επιτροπή στην αναίρεσείουσα στο άρθρο 2 της ως άνω απόφασης, αποφαινομένου οριστικώς του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως προς αυτό το αίτημα υπέρ της αναίρεσείουσας,
- την καταδίκη της Επιτροπής στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης στην οποία υπεβλήθη η εταιρία Στρίντζη, τόσο ενώπιον του Πρωτοδικείου, όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Λόγοι αναίρεσως:

1. Πρώτος λόγος αναίρεσως - παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Πρωτοδικείο το οποίο έκρινε ότι η Επιτροπή τήρησε πλήρως τη νομιμότητα, τόσο ως προς τις πράξεις περί διενέργειας ελέγχου τις οποίες εξέδωσε, όσο και ως προς τον τρόπο διεξαγωγής του ελέγχου στη συνέχεια ειδικότερα,
 - το Πρωτοδικείο προέβη σε κακή εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου κρίνοντας ότι η απόφαση διενέργειας ελέγχου της Επιτροπής επέτρεπε στην European Trust Agencies (ETA) να αντιληφθεί το περιεχόμενο του καθήκοντος συνεργασίας της με την Επιτροπή

- το Πρωτοδικείο προέβη σε κακή ερμηνεία του Κοινοτικού Δικαίου κρίνοντας ότι η ETA είχε καθήκον συνεργασίας στη διενέργεια του ελέγχου
- το Πρωτοδικείο προέβη σε κακή εφαρμογή και ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου κατά τον καθορισμό των ορίων των ελεγκτικών εξουσιών της Επιτροπής και κρίνοντας ότι η Επιτροπή καλώς επέμεινε να προβεί στον έλεγχο άπαξ και αντελήφθη ότι η ETA ήταν ανεξάρτητο νομικό πρόσωπο
- το Πρωτοδικείο προέβη σε κακή εφαρμογή και ερμηνεία του Κοινοτικού δικαίου κρίνοντας επί του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και της μη υπερβολικής αναμείξεως της δημόσιας αρχής στη σφαίρα δραστηριότητας της ETA.

2. Δεύτερος λόγος αναίρεσως - παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Πρωτοδικείο το οποίο έκρινε ότι ορθώς εφαρμόστηκε το άρθρο 85 της Συνθήκης της ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ).

Αίτηση αναίρεσως της Adriatica di Navigazione SpA, της 3ης Μαρτίου 2004 (τηλεομοιούπημα της 25ης Φεβρουαρίου 2004), κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-61/99, Adriatica di Navigazione κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(Υπόθεση C-111/04 P)

(2004/C 106/47)

Η Adriatica di Navigazione SpA, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Mario Siragusa και Francesca Maria Moretti, άσκησε στις 3 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-61/99, Adriatica di Navigazione κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να μεταρρυθμίσει την αναρριθμιζόμενη απόφαση, καθόσον δεν δέχεται ότι ο εσφαλμένος ορισμός της σχετικής αγοράς είχε αρνητικές επιπτώσεις επί της Adriatica, και να αναγνωρίσει ότι στην εν λόγω εταιρία καταλογίσθηκε αδικαιολογητως η συμμετοχή της σε παράβαση την οποία δεν διέπραξε, αφού η εν λόγω παράβαση αφορά δρομολόγιο που δεν εκτελούσε η εταιρία αυτή·

2. να μεταρρυθμίσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δεν δέχεται ότι η συνολική στάση της *Adriatica*, κατόπιν της συνεδρίασης της 24ης Νοεμβρίου 1993, συνιστά αποστασιοποίηση ικανή να θεμελιώσει την απαλλαγή της από την ευθύνη για τη συμπαγνία που της προσάπτεται·
3. εφόσον δεχθεί το υπό 2 αίτημα, να μεταρρυθμίσει συνακόλουθα την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον προσδιορίζει τη διάρκεια της προσαπτόμενης στην *Adriatica* παραβάσεως, και να μειώσει την αντιστοιχούσα στη συμμετοχή της στην παράβαση διάρκεια·
4. εφόσον δεχθεί το υπό 1 αίτημα, να μειώσει συνακόλουθα το πρόστιμο που το Πρωτοδικείο επέβαλε στην *Adriatica*·
5. εφόσον δεχθεί τα υπό 1, 2, 3 αιτήματα, να μειώσει συνακόλουθα το επιβληθέν στην *Adriatica* πρόστιμο, λόγω της ήσσονος σοβαρότητας και της μικρότερης διάρκειας της παρανομίας που διέπραξε·
6. επικουρικός, και ανεξαρτήτως της τύχης των λοιπών αιτημάτων, να μεταρρυθμίσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον το Πρωτοδικείο υπολογίζει κατά τρόπο εσφαλμένο τη μείωση του επιβληθέντος στην *Adriatica* προστίμου, και να προβεί σε περαιτέρω μείωση του προστίμου·
7. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα όλων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

- Παράβαση του άρθρου 81 της Συνθήκης και εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου όσον αφορά την εκτίμηση των επιπτώσεων που είχε για την *Adriatica* ο εσφαλμένος ορισμός της σχετικής αγοράς από την Επιτροπή.
- Παράβαση του άρθρου 81 της Συνθήκης και εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου όσον αφορά την εκτίμηση των στοιχείων που θεμελιώνουν την αποστασιοποίηση της *Adriatica* από την παράνομη συμπεριφορά.
- Παράβαση του άρθρου 81 της Συνθήκης και του άρθρου 19 του κανονισμού 4056/86⁽¹⁾ όσον αφορά τον προσδιορισμό της διάρκειας και της σοβαρότητας της καταλογιζόμενης στην *Adriatica* παραβάσεως.
- Επικουρικός, παράβαση του άρθρου 81 της Συνθήκης και του άρθρου 19 του κανονισμού 4056/86 και μη αιτιολόγηση του τρόπου καθορισμού του επιβληθέντος στην *Adriatica* προστίμου.

(¹) ΕΕ L 378 της 31/12/1986, σ. 4.

Αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004, από την εταιρία «MARLINES SA», κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-56/99, «MARLINES SA» κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-112/04P)

(2004/C 106/48)

Οι «MARLINES SA», εκπροσωπούμενη από τον Δημήτριο Παπαθεοφάνους και την Αδαμαντία Αναγνώστου, δικηγόρους Αθηνών, άσκησε στις 3 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ανάρτηση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-56/99, «MARLINES SA» κατά Επιτροπής.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να γίνει δεκτή η παρούσα
- Να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση
- Να διαταχθούν τα νόμιμα
- Να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη αμφοτέρων των βαθμών εις βάρος της Επιτροπής

Λόγοι αναιρέσεως:

1. Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως
2. Παραβίαση των κανόνων της λογικής και των διδαγμάτων της κοινής πείρας
3. Ανατιολόγητη (άλλως σιωπηρή) απόρριψη του αιτήματος της προσφεύγουσας για εξέταση μαρτύρων

Αίτηση αναιρέσεως της Technische Unie BV που υποβλήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004 κατά της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2003 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από τις CEF City Electrical Factors BV και CEF Holding Ltd.

(Υπόθεση C-113/04 P)

(2004/C 106/49)

Η Technische Unie BV, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο P. V. F. Bos και τη δικηγόρο C. Hubert, υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Μαρτίου 2004 αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2003 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από τις CEF City Electrical Factors BV και CEF Holding Ltd.

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Δεκεμβρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-5/00 και T-6/00, ή τουλάχιστον στην υπόθεση T-6/00, και, λαμβανομένου υπόψη του δευτέρου αιτήματος της παρούσας αιτήσεως, να εκδικάσει την υπόθεση επί της ουσίας, ή επικουρικώς να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- β) να ακυρώσει εν όλω ή τουλάχιστον εν μέρει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 26ης Οκτωβρίου 1999 που απευθύνθηκε στην ανααιρεσίουσα ή τουλάχιστον, εκδικάζοντας την υπόθεση επί της ουσίας, να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην ανααιρεσίουσα· και
- γ) να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα έξοδα τόσο της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και της δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

Πρώτον, το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι η υπέρβαση μιας εύλογης προθεσμίας δεν μπορεί να δικαιολογήσει ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής ή νέα μείωση του προστίμου, παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και/ή την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών ή τουλάχιστον παρέθεσε ακατανόητη αιτιολογία.

Δεύτερον, εφόσον εν προκειμένω υπάρχει εγγενής αντίφαση και, έτσι, έλλειψη αιτιολογίας σχετικά με τον διαφορούμενο τρόπο κατά τον οποίο δόθηκε σημασία στο χρονικό σημείο αποστολής της προειδοποιητικής επιστολής, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο.

Τρίτον, το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι ορθώς η Επιτροπή θεώρησε την Technische Unie υπεύθυνη για τις παραβάσεις τις οποίες αφορούν τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως της Επιτροπής, προέβη σε εσφαλμένη νομική εκτίμηση ή τουλάχιστον αιτιολόγησε με ακατανόητο τρόπο την εκτίμησή του.

Τέταρτον, το Πρωτοδικείο, θεωρώντας κάθε μία από τις παραβάσεις τις οποίες αφορούν τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως της Επιτροπής συνεχιζόμενη παράβαση κατά την περίοδο που πρέπει να ληφθεί υπόψη και, στη συνέχεια, δεχόμενο για την παράβαση την οποία αφορά το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής τις ίδιες περιόδους με εκείνες που ελήφθησαν υπόψη για τις πιο πάνω παραβάσεις, προέβη σε εσφαλμένη νομική εκτίμηση ή τουλάχιστον αιτιολόγησε ελλιπώς την εκτίμησή του.

Πέμπτον, το Πρωτοδικείο, πέραν της εσφαλμένης εκτίμησεως της διάρκειας των παραβάσεων και πέραν της παραβιάσεως της αρχής της εύλογης προθεσμίας, μη μειώνοντας κι άλλο το πρόστιμο που είχε ήδη μειωθεί, προέβη σε εσφαλμένη νομική εκτίμηση ή τουλάχιστον αιτιολόγησε ανεπαρκώς την εκτίμησή του.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η οποία ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση C-114/04)

(2004/C 106/50)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Δρ. Bernhard Schima, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 3 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί ότι:

1. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ διότι δεν χορήγησε, κατά την ανάκληση της αδειας ενός φυτοπροστατευτικού προϊόντος αναφοράς, εύλογη προθεσμία για την πώληση των αποθεμάτων τους στους παράλληλους εισαγωγείς.
2. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι τα μέτρα που έλαβε η Biologische Bundesanstalt δεν ανταποκρίνονται στην αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, η οποία απορρέει από τα άρθρα 28 έως 30 ΕΚ, και τη σχετικώς δημοσιευθείσα νομολογία.

Η πραγματοποιηθείσα ανάκληση της αδείας του προϊόντος αναφοράς χωρίς χορήγηση προθεσμίας ξεπουλήματος των ήδη υπαρχόντων αποθεμάτων των παράλληλων εισαγωγέων, με συνέπεια τα παράλληλα εισαχθέντα προϊόντα να χάσουν την εμπορευσιμότητά τους, συνιστά εμπόδιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων υπό την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου και συνιστά, επομένως, κατ' αρχήν παράβαση του άρθρου 28 ΕΚ.

Ένας παράλληλος εισαγωγέας υποχρεούται να αγοράζει μεγαλύτερες ποσότητες του αντίστοιχου προϊόντος στο εξωτερικό για να προσφέρει το προϊόν στην αγορά του κράτους εισαγωγής σε ανταγωνιστικότερη τιμή και να μπορεί να διεκπεραιώνει παραγγελίες των πελατών του. Για τον λόγο αυτό είναι αναπόφευκτο ο παράλληλος εισαγωγέας να διαθέτει ορισμένα αποθέματα. Η αυτόματη κατάργηση της δυνατότητας να πωλούνται τα εν λόγω αποθέματα μετά την ανάκληση της αδειας του προϊόντος αναφοράς πρέπει αναμφίβολα να θεωρηθεί ως ποσοτικός περιορισμός των εισαγωγών.

Το εν λόγω εμπόδιο εμπορίου για τις παράλληλες εισαγωγές φυτοφαρμάκων δεν δικαιολογείται, διότι η ανάκληση της αδειας δεν βασίζεται σε έναν από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 30 ΕΚ, ειδικότερα σ' αυτόν της δημόσιας υγείας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας που ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση C-116/04)

(2004/C 106/51)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους E. Traversa και K. Simonsson, με τρόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Σουηδίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Σουηδία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/17/EK⁽¹⁾, της 19ης Μαρτίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή, εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας σχετικώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει τη Σουηδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο της οδηγίας έληξε στις 20 Απριλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 110, σ. 28.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-117/04)

(2004/C 106/52)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Luca Visaggio, άσκησε στις 4 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση με την οδηγία 2001/93/EK⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2001, για τροποποίηση της οδηγίας 91/630/ΕΟΚ⁽²⁾ για τους στοιχειώδεις κανόνες για την προστασία των χοίρων, ή εν πάση περιπτώσει μη έχοντας κοινο-

ποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, πρώτη παράγραφος, της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιανουαρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 316 της 01/12/2001, σ. 36.

⁽²⁾ ΕΕ L 340 της 11/12/1991, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-118/04)

(2004/C 106/53)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Luca Visaggio, άσκησε στις 4 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση με την οδηγία 2001/88/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τροποποίηση της οδηγίας 91/630/ΕΟΚ⁽²⁾ σχετικά με τους στοιχειώδεις κανόνες για την προστασία των χοίρων, ή εν πάση περιπτώσει μη έχοντας κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, πρώτη παράγραφος, της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιανουαρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 316 της 1/12/2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 340 της 11/12/1991, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-119/04)

(2004/C 106/54)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Enrico Traversa και τη Laura Pignataro-Nolin, άσκησε στις 4 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 26 Ιουνίου 2001, στην υπόθεση C-212/99 σχετικά με την αναγνώριση των κεκτημένων δικαιωμάτων των πρώην λεκτόρων ξένων γλωσσών στα πανεπιστήμια, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·
- να υποχρεώσει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 309 750 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης εκτελέσεως της απόφασης στην υπόθεση C-212/99, από την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης στην παρούσα υπόθεση και μέχρι την ημερομηνία εκτελέσεώς της·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η παρούσα προσφυγή αφορά την παράλειψη της Ιταλικής Δημοκρατίας να εκτελέσει την απόφαση της 26 Ιουνίου 2001 στην υπόθεση C-212/99, καθότι δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα, από την έκδοση της εν λόγω απόφασης, για να εξασφαλίσει την αναγνώριση των κεκτημένων δικαιωμάτων των πρώην λεκτόρων ξένων γλωσσών, νυν γλωσσικών συνεργατών, ενώ η αναγνώριση αυτή εξασφαλίζεται στο σύνολο των ημεδαπών εργαζομένων.

Η Ιταλική Δημοκρατία δεν προσκόμισε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο ή πίνακα βάσει των οποίων να μπορεί να εξακριβωθεί αν οι αποδοχές των πρώην λεκτόρων ισοδυναμούν με αυτή των ημεδαπών εργαζομένων που έχουν την ίδια εμπειρία.

Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή οφείλει να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της προαναφερθείσας απόφασης του Δικαστηρίου, οπότε παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ, παράγραφος 1.

Σύμφωνα με το άρθρο 228 ΕΚ, παράγραφος 2, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να επιβάλει στην Ιταλική Δημοκρατία χρηματική ποινή 309 750 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης εκτελέσεως της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-212/99, από την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω απόφασης.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης, υποβληθείσα με τη διάταξη του Oberlandesgericht Düsseldorf της 17ης Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των MEDION AG και THOMSON multimedia Sales Germany & Austria GmbH

(Υπόθεση C-120/04)

(2004/C 106/55)

Το Oberlandesgericht Düsseldorf, με διάταξη της 17ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Μαρτίου 2004, υποβάλλει προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των MEDION AG και THOMSON multimedia Sales Germany & Austria GmbH, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων⁽¹⁾ – στο εξής: η οδηγία περί σημάτων – την έννοια ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού, λόγω ταυτότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που καλύπτονται από τα συγκρινόμενα σημεία, και στην περίπτωση, κατά την οποία προγενέστερο λεκτικό σήμα, έχουν κανονικώς διακριτική δύναμη, ενσωματώνεται στο μεταγενέστερο σύνθετο λεκτικό σήμα ή στο καθοριζόμενο με λεκτικές ενδείξεις λεκτικό ή εικονιστικό σήμα ενός τρίτου, κατά τρόπον ώστε να προτάσσεται στο προγενέστερο σήμα η ένδειξη της επιχειρήσεως του τρίτου, το δε προγενέστερο σήμα να μην καθορίζει μεν από μόνο του τη συνολική εντύπωση εκ του συνθέτου σήματος, αλλά να διατηρεί αυτοτελώς διακριτικό χαρακτήρα στο πλαίσιο του συνθέτου σήματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσης που ασκήθηκε στις 5 Μαρτίου 2004, από την εταιρία «ΜΙΝΩΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΑΝΕ», κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-66/99, «ΜΙΝΩΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΑΝΕ» κατά Επιτροπής

— Κακώς το Πρωτοδικείο απέρριψε το αίτημα για ακύρωση ή μείωση του πρόστιμου που επιβλήθηκε στην ανααιρεσίουςα

(¹) ΕΕ L 109 της 27.4.1999, σ. 24

(Υπόθεση C-121/04P)

(2004/C 106/56)

Οι «ΜΙΝΩΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΑΝΕ», εκπροσωπούμενες από τους Ιωάννη και Εμμανουήλ Δρυλλεράκη και Νικόλαο Κορογιαννάκη, δικηγόρους Αθηνών, άσκησε στις 5 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-66/99, «ΜΙΝΩΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΑΝΕ» κατά Επιτροπής.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με τη διάταξη του Oberlandesgerichts Oldenburg της 4ης Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Sachen Industrias Nucleares do Brasil S.A. και Siemens AG κατά UBS AG

Η ανααιρεσίουςα ζητεί από το Δικαστήριο:

(Υπόθεση C-123/04)

— Να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-66/99 Μινωϊκές Γραμμές ΑΝΕ (Minoan Lines SA) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(2004/C 106/57)

— Να ακυρώσει την απόφαση 1999/271/ΕΚ (¹) της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81) (IV/34.466 - Ελληνικά Πορθημεία)

Το Oberlandesgerichts Oldenburg, με διάταξη της 4ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Μαρτίου 2004, υποβάλλει προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Sachen Industrias Nucleares do Brasil S.A. και Siemens AG κατά UBS AG, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

— Επικουρικά, να μειώσει το πρόστιμο ύψους 3,26 εκατομμυρίων ΕΥΡΩ που επιβλήθηκε από την Επιτροπή σε βάρος της ανααιρεσίουςας.

— Να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσίουςας για τις διαδικασίες τόσο ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

1. Περιλαμβάνουν οι όροι κατεργασία, μεταποίηση ή μορφοποίηση του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ και τον εμπλουτισμό ουρανίου;

2. Αναπτύσσει επιχείρηση με έδρα εκτός του εδάφους στο οποίο έχει εφαρμογή η Συνθήκη ΕΚΑΕ όλες ή μέρος από τις δραστηριότητες της κατά την έννοια του άρθρου 196, στοιχείο β, της Συνθήκης ΕΚΑΕ στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ, όταν διατηρεί με επιχείρηση που έχει την έδρα της στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ εμπορική σχέση η οποία

Λόγοι αναίρεσεως:

— Παράβαση από το Πρωτοδικείο των άρθρων 14 του Κανονισμού 17/62, 18 του κανονισμού 4056/86 και των γενικών αρχών του δικαίου

α) έχει ως αντικείμενο την παραλαβή πρώτων υλών για την παρασκευή εμπλουτισμένου ουρανίου και την αγορά εμπλουτισμένου ουρανίου από την επιχείρηση που έχει έδρα στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ

— Κακώς το Πρωτοδικείο έκρινε ότι ορθώς καταλογίστηκαν στις Μινωϊκές γραμμές οι πράξεις της ΕΤΑ

β) την εναποθήκευση του σε άλλη επιχείρηση που έχει έδρα στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ;

3. α) Προϋποθέτει το άρθρο 75, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ, της Συνθήκης ΕΚΑΕ την, ανεξαρτητως των φυσικών μεταβολών που οφείλονται στην κατεργασία, υλική ταυτότητα των παραλαμβανομένων για την κατεργασία, τη μεταποίηση ή τη μορφοποίηση υλών, οι οποίες στη συνέχεια επαναπαράδονται;
- β) Ή αρκεί το ότι τα κατεργασμένα υλικά αντιστοιχούν κατά ποιότητα και ποσότητα προς τα παραληφθέντα υλικά;
- γ) Αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν στα εκ νέου παραδοθέντα υλικά δεν μπορεί να συγκαταλεγεί κανένα από τα παραληφθέντα από τον λήπτη υλικά;
- δ) Αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν η προβαίνουσα στην κατεργασία επιχείρηση αποκτά με την παραλαβή των πρώτων υλών την κυριότητά τους και ως εκ τούτου πρέπει, μετά την κατεργασία, να επιστρέψει στον αντισυμβαλλόμενο κατά μεταβίβαση κυριότητας το εμπλουτισμένο ουράνιο;
4. α) Αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις δεν εκπληρώνουν το έναντι του Οργανισμού Εφοδιασμού Ευρατόμ καθήκον τους κοινοποιήσεως, το οποίο υπέχουν από το άρθρο 75, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ;
- β) Μπορεί η παράβαση του έναντι του Οργανισμού Εφοδιασμού Ευρατόμ καθήκοντός τους κοινοποιήσεως, το οποίο υπέχουν από το άρθρο 75, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, να θεραπευθεί από το ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις εκπληρώνουν εκ των υστέρων το καθήκον τους κοινοποιήσεως ή ο Οργανισμός λαμβάνει εκ των υστέρων κατ' άλλο τρόπο γνώση;
5. α) Καθίσταται ανενεργός μια συμφωνία ή σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 73 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν οι συμβαλλόμενοι δεν λαμβάνουν την αναγκαία κατά τη διάταξη αυτή προηγούμενη συναίνεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;
- β) Μπορεί το ανενεργό της συναλλαγής να θεραπευθεί από το ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις λαμβάνουν εκ των υστέρων τη συναίνεση ή τα όργανα της Κοινότητας Ευρατόμ, αφού έχουν λάβει κατ' άλλο τρόπο γνώση, παραμένουν αδρανής;
6. α) Απαγορεύεται το να διαθέτει κανείς υλικά κατά την έννοια του άρθρου 57, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν ο ενδιαφερόμενος παραγωγός δεν εκπληρώνει το έναντι του Οργανισμού Εφοδιασμού Ευρατόμ καθήκον του προσφοράς, το οποίο υπέχει από το άρθρο 57, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ;
- β) Μπορεί η παράβαση του έναντι του Οργανισμού Εφοδιασμού Ευρατόμ καθήκοντός προσφοράς, το οποίο υφίσταται βάσει του άρθρου 57, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, να θεραπευθεί από το ότι ο παραγωγός εκπληρώνει εκ των υστέρων το καθήκον του προσφοράς ή ο Οργανισμός λαμβάνει κατ' άλλον τρόπο γνώση και δεν κάνει χρήση του δικαιώματός του προαίρεσεως;
7. Περιλαμβάνει η έννοια της παραγωγής κατά το άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΚΑΕ και τον εμπλουτισμό ουρανίου;
8. Είναι το ακατέργαστο ουράνιο ή το ασθενώς εμπλουτισμένο ουράνιο αρχικά υλικά κατά την έννοια του άρθρου 197, σημείο 1, τελευταία φράση, της Συνθήκης ΕΚΑΕ;
9. α) Μπορεί επί υλικών, τα οποία έχουν καταστεί ιδιοκτησία της Κοινότητας Ευρατόμ κατά το άρθρο 86, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, να θεμελιωθεί και μεταβιβασθεί κυριότητα κατά το αστικό δίκαιο υπό την έννοια του άρθρου 903 BGB [γερμανικού αστικού κώδικα]
- β) Υφίσταται το κατά το άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚΑΕ απομείνον στους φορείς δικαιωμάτων πλέον ευρύ δικαίωμα χρήσεως και καταναλώσεως ως όμοιο ή παρόμοιο προς κυριότητα ιδιάζον εμπράγματο δικαίωμα παράλληλα με τα εμπράγματα δικαιώματα του Αστικού Κώδικα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας;
10. Αναπτύσσει μια επιχείρηση όλες ή μέρος από τις δραστηριότητές της, κατά την έννοια του άρθρου 196, στοιχείο β, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, στα εδάφη των κρατών μελών της Κοινότητας Ευρατόμ, όταν εκποιεί ή αποκτά εμπλουτισμένο ουράνιο αποθηκευμένο σ' αυτά τα κράτη;
11. Πρέπει το άρθρο 73 της Συνθήκης ΕΚΑΕ να εφαρμόζεται κατ' αντιστοιχία και σε συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο εμπλουτισμένο ουράνιο που βρίσκεται αποθηκευμένο στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ και στις οποίες μετέχουν αποκλειστικώς υπήκοοι τρίτων κρατών;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με τη διάταξη του Oberlandesgerichts Oldenburg της 4ης Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Sachen Industrias Nucleares do Brasil S.A. και Siemens AG κατά Texas Utilities Electric Corporation

(Υπόθεση C-124/04)

(2004/C 106/58)

Το Oberlandesgerichts Oldenburg, με διάταξη της 4ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Μαρτίου 2004, υποβάλλει προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Sachen Industrias Nucleares do Brasil S.A. και Siemens AG κατά Texas Utilities Electric Corporation, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Περιλαμβάνουν οι όροι κατεργασία, μεταποίηση ή μορφοποίηση του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ και τον εμπλουτισμό ουρανίου;
2. Αναπτύσσει επιχείρηση με έδρα εκτός του εδάφους στο οποίο έχει εφαρμογή η Συνθήκη ΕΚΑΕ όλες ή μέρος από τις δραστηριότητες της κατά την έννοια του άρθρου 196, στοιχείο β, της Συνθήκης ΕΚΑΕ στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ, όταν διατηρεί με επιχείρηση που έχει την έδρα της στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ εμπορική σχέση η οποία
 - α) έχει ως αντικείμενο την παραλαβή πρώτων υλών για την παρασκευή εμπλουτισμένου ουρανίου και την αγορά εμπλουτισμένου ουρανίου από την επιχείρηση που έχει έδρα στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ
 - β) την εναποθήκευσή του σε άλλη επιχείρηση που έχει έδρα στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ;
3. α) Προϋποθέτει το άρθρο 75, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ, της Συνθήκης ΕΚΑΕ την, ανεξαρτήτως των φυσικών μεταβολών που οφείλονται στην κατεργασία, υλική ταυτότητα των παραλαμβανομένων για την κατεργασία, τη μεταποίηση ή τη μορφοποίηση υλών, οι οποίες στη συνέχεια επαναπαράγονται;
 - β) Ή αρκεί το ότι τα κατεργασμένα υλικά αντιστοιχούν κατά ποιότητα και ποσότητα προς τα παραληφθέντα υλικά;
 - γ) Αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν στα εκ νέου παραδθέντα υλικά δεν μπορεί να συγκαταλεγεί κανένα από τα παραληφθέντα από τον λήπτη υλικά;

δ) Αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν η προβαίνουσα στην κατεργασία επιχείρηση αποκτά με την παραλαβή των πρώτων υλών την κυριότητά τους και ως εκ τούτου πρέπει, μετά την κατεργασία, να επιστρέψει στον αντισυμβαλλόμενο κατά μεταβίβαση κυριότητας το εμπλουτισμένο ουράνιο;

4. α) Αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 75, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις δεν εκπληρώνουν το έναντι του Οργανισμού Εφοδιασμού Ευρατόμ καθήκον τους κοινοποίησεως, το οποίο υπέχουν από το άρθρο 75, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ;
 - β) Μπορεί η παράβαση του έναντι του Οργανισμού Εφοδιασμού Ευρατόμ καθήκοντός τους κοινοποίησεως, το οποίο υπέχουν από το άρθρο 75, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, να θεραπευθεί από το ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις εκπληρώνουν εκ των υστέρων το καθήκον τους κοινοποίησεως ή ο Οργανισμός λαμβάνει εκ των υστέρων κατ' άλλο τρόπο γνώση;
5. α) Καθίσταται ανενεργός μια συμφωνία ή σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 73 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν οι συμβαλλόμενοι δεν λαμβάνουν την αναγκαία κατά τη διάταξη αυτή προηγούμενη συναίνεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;
 - β) Μπορεί ενδεχομένως το ανενεργό της συναλλαγής να θεραπευθεί από το ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις λαμβάνουν εκ των υστέρων τη συναίνεση ή τα όργανα της Κοινότητας Ευρατόμ, αφού έχουν λάβει κατ' άλλο τρόπο γνώση, παραμένουν αδρανής;
6. α) Απαγορεύεται το να διαθέτει κανείς υλικά κατά την έννοια του άρθρου 57, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, όταν ο ενδιαφερόμενος παραγωγός δεν εκπληρώνει το έναντι του Οργανισμού Εφοδιασμού Ευρατόμ καθήκον του προσφοράς, το οποίο υπέχει από το άρθρο 57, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ;
 - β) Μπορεί η παράβαση του έναντι του Οργανισμού Εφοδιασμού Ευρατόμ καθήκοντός προσφοράς, το οποίο υφίσταται βάσει του άρθρου 57, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, να θεραπευθεί από το ότι ο παραγωγός εκπληρώνει εκ των υστέρων το καθήκον του προσφοράς ή ο Οργανισμός λαμβάνει κατ' άλλον τρόπο γνώση και δεν κάνει χρήση του δικαιώματός του προαίρεσεως;

7. Περιλαμβάνει η έννοια της παραγωγής κατά το άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΚΑΕ και τον εμπλουτισμό ουρανίου;
8. Είναι το ακατέργαστο ουράνιο ή το ασθενώς εμπλουτισμένο ουράνιο αρχικά υλικά κατά την έννοια του άρθρου 197, σημείο 1, τελευταία φράση, της Συνθήκης ΕΚΑΕ;
9. α) Μπορεί επί υλικών, τα οποία έχουν καταστεί ιδιοκτησία της Κοινότητας Ευρατόμ κατά το άρθρο 86, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, να θεμελιωθεί και μεταβιβασθεί κυριότητα κατά το αστικό δίκαιο υπό την έννοια του άρθρου 903 BGB [γερμανικού αστικού κώδικα]
- β) Υφίσταται το κατά το άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚΑΕ απομένον στους φορείς δικαιωμάτων πλέον ευρύ δικαίωμα χρήσεως και καταναλώσεως ως όμοιο ή παρόμοιο προς κυριότητα ιδιάζον εμπράγματο δικαίωμα παράλληλα με τα εμπράγματα δικαιώματα του Αστικού Κώδικα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας;
10. Αναπτύσσει μια επιχείρηση όλες ή μέρος από τις δραστηριότητές της, κατά την έννοια του άρθρου 196, στοιχείο β, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, στα εδάφη των κρατών μελών της Κοινότητας Ευρατόμ, όταν εκποικί ή αποκτά εμπλουτισμένο ουράνιο αποθηκευμένο σ' αυτά τα κράτη;
11. Πρέπει το άρθρο 73 της Συνθήκης ΕΚΑΕ να εφαρμόζεται κατ' αντιστοιχία και σε συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο εμπλουτισμένο ουράνιο που βρίσκεται αποθηκευμένο στο έδαφος της Κοινότητας Ευρατόμ και στις οποίες μετέχουν αποκλειστικώς υπήκοοι τρίτων κρατών;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση C-126/04: Heineken Brouwerijen B.V. κατά Hoofdproductschap Akkerbouw

(Υπόθεση C-126/04)

(2004/C 106/59)

Με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Μαρτίου 2004, το College van Beroep voor het bedrijfsleven, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Heineken Brouwerijen B.V. και Hoofdproductschap Akkerbouw που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Είναι οι κανονισμοί (ΕΚ) 1269/1999 ⁽¹⁾ και 822/2001 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, με τους οποίους καθορίστηκαν κοινοτικές δασμολογικές ποσοστώσεις μόνο για την εισαγωγή κριθής προοριζομένης για την παραγωγή μύρας η οποία παλαιώνει σε δεξαμενές από ξύλο οξιάς, ισχυροί υπό το φως της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ παραγωγών η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ;
- 2) Στην περίπτωση που οι προαναφερθέντες κανονισμοί είναι ανίσχυροι, είναι παρά ταύτα υποχρεωτικό βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα των σιτηρών, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΚ) 2023/2001 ⁽⁴⁾ της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2001, για τον καθορισμό των εισαγωγικών δασμών στον τομέα των σιτηρών, να επιβληθεί εισαγωγικός δασμός επί της κριθής ανωτέρας ποιότητας που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1003 00 και προορίζεται να μεταποιηθεί σε μύρα από βύνη;

⁽¹⁾ ΕΕ L 151, της 18ης Ιουνίου 1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 120, της 28ης Απριλίου 2001, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 181, της 1ης Ιουλίου 1992, σ. 21.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 273, της 16ης Οκτωβρίου 2001, σ. 18.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division με διάταξη της 18ης Νοεμβρίου 2003, στην υπόθεση Master Declan O'Byrne κατά Aventis Pasteur MSD Ltd και Aventis Pasteur SA

(Υπόθεση C-127/04)

(2004/C 106/60)

Με διάταξη της 18ης Νοεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Φεβρουαρίου 2004, το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division με διάταξη της 18ης Νοεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Master Declan O'Byrne και Aventis Pasteur MSD Ltd και Aventis Pasteur SA, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Κατά την αληθή ερμηνεία του άρθρου 11 της οδηγίας του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όταν ο Γάλλος παρασκευαστής προμηθεύει, κατόπιν συμβάσεως πωλήσεως, ένα προϊόν στην αγγλική θυγατρική αποκλειστικής ιδιοκτησίας του και στη συνέχεια η αγγλική εταιρία προμηθεύει το προϊόν αυτό σε άλλο φορέα, τότε αυτό τίθεται σε κυκλοφορία:

α) όταν φεύγει από την γαλλική εταιρία ή

β) όταν φθάνει στην αγγλική εταιρία ή

γ) όταν φεύγει από την αγγλική εταιρία ή

δ) όταν περιέρχεται στον φορέα που παραλαμβάνει το προϊόν από την αγγλική

2) Όταν ο ενάγων αξιώνει δικαστικώς την ικανοποίηση των δικαιωμάτων που του παρέχει η οδηγία του Συμβουλίου για ελαττωματικά προϊόντα κατά μιας εταιρίας Α και αυτός πιστεύει εσφαλμένα ότι η Α ήταν η παραγωγός εταιρία του προϊόντος, ενώ στην πραγματικότητα παραγωγός του προϊόντος δεν ήταν η Α, αλλά άλλη εταιρία, η Β, επιτρέπεται στο κράτος μέλος να παρέχει, με την εθνική του νομοθεσία, τη διακριτική ευχέρεια στα εθνικά δικαστήρια να θεωρούν τις αγωγές αυτές ως «αγωγές κατά του παραγωγού» κατά την έννοια του άρθρου 11 της οδηγίας του Συμβουλίου;

3) Επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας του Συμβουλίου, ορθώς ερμηνευόμενο, στο κράτος μέλος να παρέχει σε δικαστήριο τη διακριτική ευχέρεια να επιτρέψει την υποκατάσταση της Β στη θέση της εναγόμενης αντί της Α, σε αγωγή όπως αυτή που παρατίθεται ανωτέρω στο ερώτημα 2 («η σχετική αγωγή»), στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν η δεκαετής προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 11 της οδηγίας του Συμβουλίου έχει παρέλθει,

β) όταν η σχετική αγωγή κατά της Α ασκήθηκε πριν τη λήξη της δεκαετούς προθεσμίας και

γ) όταν δεν ασκήθηκε αγωγή κατά της Β πριν τη λήξη της δεκαετούς προθεσμίας σε σχέση με το προϊόν που προκάλεσε τη ζημία που ισχυρίζεται ο ενάγων;

⁽¹⁾ Οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210, σ. 29).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2004 στην υπόθεση Openbaar Ministerie κατά 1. Raemdonck Annick, Andréa και 2. Raemdonck-Janssens BVBA

(Υπόθεση C-128/04)

(2004/C 106/61)

Με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Μαρτίου 2004, το Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, Openbaar Ministerie και, αφετέρου, 1. Raemdonck Annick, Andréa και 2. Raemdonck-Janssens BVBA που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει οι έννοιες «υλικό ή εξοπλισμός», όπως αυτές περιέχονται στο άρθρο 13, στοιχείο ζ, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών, να ερμηνευθούν κατά τέτοιον τρόπο ώστε να καλύπτουν μόνον «εργαλεία» ή, αντιθέτως, υπάγονται στις έννοιες αυτές και τα αγαθά που είναι αναγκαία για τις κατασκευές που πρέπει να γίνουν, όπως δομικά υλικά ή καλώδια, ανεξαρτήτως του αν μεταφέρονται μαζί με τα εργαλεία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 370, της 31ης Δεκεμβρίου 1985, σ.1-7.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Conseil d'État, section d'administration (Βέλγιο) με απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2004 στην υπόθεση Espace Trianon SA και Société wallonne de location-financement SA (SOFIBAIL) κατά Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM) ⁽¹⁾

(Υπόθεση C-129/04)

(2004/C 106/62)

Με απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Μαρτίου 2004, το Conseil d'État, section d'administration (Βέλγιο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, Espace Trianon SA και Société wallonne de location-financement SA (SOFIBAIL) και, αφετέρου, Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM), που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Εμποδίζει το άρθρο 1 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, την εφαρμογή διατάξεως εθνικής νομοθεσίας όπως το άρθρο 19, πρώτο εδάφιο, της ρυθμίσεως περί του Conseil d'État, όπως εναρμονίστηκε στις 12 Ιανουαρίου 1973, ερμηνευομένης υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τα μέλη μιας κοινοπραξίας, η οποία δεν διαθέτει νομική προσωπικότητα και η οποία μετέσχε ως τέτοια σε διαγωνισμό για την κατασκευή δημοσίου έργου χωρίς να καταστεί ανάδοχος, να ενεργούν από κοινού, με την ιδιότητα του μέλους της κοινοπραξίας ή ατομικά, προκειμένου να ασκήσουν προσφυγή κατά της αποφάσεως περί κατακυρώσεως του σχετικού διαγωνισμού;
- 2) Είναι διαφορετική η απάντηση στο πρώτο ερώτημα στην περίπτωση στην οποία τα μέλη της κοινοπραξίας ενήργησαν μεν από κοινού αλλά η προσφυγή ενός από αυτά είναι απαράδεκτη;
- 3) Εμποδίζει το άρθρο 1 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, την εφαρμογή διατάξεως εθνικής νομοθεσίας όπως το άρθρο 19, πρώτο εδάφιο, της ρυθμίσεως περί του Conseil d'État, όπως εναρμονίστηκε στις 12 Ιανουαρίου 1973, υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε ένα μέλος μιας τέτοιας κοινοπραξίας να ασκήσει αυτοτελή προσφυγή κατά της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής, είτε με την ιδιότητα του μέλους της κοινοπραξίας είτε εξ ονόματός του;

(¹) ΕΕ L 395, de 30.12.1989, p. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-130/04)

(2004/C 106/63)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Luis Escobar Guerrero και Δημήτρη Τριανταφύλλου, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, άσκησε στις 11 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει σύμφωνα με το άρθρο 226, της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό (ΕΚ) 1172/98 (¹) του Συμβουλίου σχετικά με τις στατιστικές καταγραφές των οδικών μεταφορών εμπορευμάτων
2. να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα

Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί εσωτερικές περιστάσεις ή δυσχέρειες για να δικαιολογήσει τη μη συμμόρφωσή του με τις υποχρεώσεις και τις προθεσμίες που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο.

(¹) ΕΕ L της 6.6.1998, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Employment Tribunal με διάταξη της 9ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση C. D. Robinson-Steele κατά R. D. Retail Services Ltd.

(Υπόθεση C-131/04)

(2004/C 106/64)

Με διάταξη της 9ης Μαρτίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Μαρτίου 2004, το Employment Tribunal, Leeds, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ C. D. Robinson-Steele και R. D. Retail Services Ltd. που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Συμβιβάζονται με το άρθρο 7 της οδηγίας 93/104/ΕΚ (¹) διατάξεις του εθνικού δικαίου που επιτρέπουν να ενσωματώνεται στις ωριαίες αποδοχές ενός εργαζομένου η αποζημίωση για μη ληφθείσα ετήσια άδεια και να καταβάλλεται ως μέρος της αμοιβής του για τον χρόνο εργασίας του, ενώ δεν επιτρέπουν να καταβάλλεται η εν λόγω αποζημίωση για τον χρόνο αδειάς που έλαβε πράγματι ο εργαζόμενος;
2. Στερεί το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας στο εθνικό δικαστήριο τη δυνατότητα να πιστώσει στον εργοδότη την καταβολή της εν λόγω αποζημίωσης, στην περίπτωση που κρίνει ότι πρέπει να παράσχει αποτελεσματική προστασία στον ενάγοντα σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην εθνική νομοθεσία;

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-132/04)

(2004/C 106/65)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Luis Escobar Guerrero, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, και τον Horstpeter Kreppel, δικαστή του Tribunal de lo Social, διαπιστευμένου ως εθνικού εμπειρογνώμονα στην ως άνω νομική υπηρεσία, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 11 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να μεταφέρει (ή έχοντας μεταφέρει μόνο μερικώς) στην εσωτερική του έννομη τάξη τα άρθρα 2, παράγραφοι 1 και 2, και 4 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ (1) του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, όσον αφορά το μη πολιτικό προσωπικό της δημόσιας διοικήσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία και από τα άρθρα 10 και 249 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για την προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου προς την οδηγία έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1992.

Ο επιδιωκόμενος με την οδηγία 89/391/ΕΟΚ σκοπός, ο οποίος συνίσταται στη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, συνηγορεί υπέρ μιας διασταλτικής ερμηνείας του πεδίου εφαρμογής της. Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας πρέπει να ερμηνεύονται στενά.

Η υπαγωγή στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ των δραστηριοτήτων που πραγματοποιούνται υπό κανονικές συνθήκες από τις ένοπλες δυνάμεις, την αστυνομία και τις λοιπές δυνάμεις ασφαλείας αποτελεί την ευνοϊκότερη για τους εργαζομένους και την πλέον σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας θέση.

(1) ΕΕ L 183, της 29.6.1989.

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-133/04)

(2004/C 106/66)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Enrique Braquelais Conesa, Abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 12 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 2287/2003 (1) του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2003, περί καθορισμού, για το 2004, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, κατά το μέρος που δεν χορηγεί στην Ισπανία ποσοτώσεις επί των αλιευτικών δυνατοτήτων που καταμετρήθηκαν προ της εντάξεως της Ισπανίας στα ύδατα της Βόρειας Θάλασσας.
2. Να καταδικάσει το καθού όργανο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

1. Παραβίαση της αρχής περί ίσης μεταχειρίσεως:

Το άρθρο 166 της Πράξεως Προσχωρήσεως της Ισπανίας όρισε για την πρόσβαση στα ύδατα και τους πόρους του ισπανικού στόλου μεταβατική περίοδο, η οποία έληξε με τη λήξη της προβλεπομένης στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 170/83 περιόδου, ήτοι στις 31 Δεκεμβρίου 2002. Εντούτοις, ο προσβαλλόμενος κανονισμός εξακολουθεί να διατηρεί στην πράξη τους περιορισμούς στην πρόσβαση των ισπανικών πλοίων στα ύδατα της Βόρειας και της Βαλτικής Θάλασσας, με το να μη χορηγεί ουσιαστικά καμιά ποσόστωση στα εν λόγω ύδατα, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τη λήξη της μεταβατικής περιόδου και διατηρώντας τη δυσμενή διάκριση εις βάρος των Ισπανών αλιέων σε σχέση με τους αλιείς των λοιπών κρατών μελών.

2. Παράβαση της Πράξεως Προσχωρήσεως της Ισπανίας:

Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, και κατά το μέτρο που δεν χορηγούνται συγκεκριμένες ποσοτώσεις στα ισπανικά πλοία στα ύδατα της Βόρειας και της Βαλτικής Θάλασσας, οι προβλεπόμενοι στην εν λόγω Πράξη περιορισμοί παρατείνονται πέραν της προβλεπόμενης από το άρθρο 166 της Πράξεως Προσχωρήσεως καταληκτικής ημερομηνίας, ήτοι πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2002.

3. Παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας:

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός τροποποίησε ριζικά τους αποφασιστικούς παράγοντες όσον αφορά τον καθορισμό των ποσοτώσεων αλιευμάτων, με αποτέλεσμα τα ισπανικά πλοία να μην τελούν επί ίσους όρους σε σχέση με τα πλοία των λοιπών κρατών μελών σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας.

(¹) ΕΕ L 344, της 31.12.2003, σ. 1.

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-134/04)

(2004/C 106/67)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Enrique Braquelais Conesa, Abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 12 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 2287/2003 (¹) του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2003, περί καθορισμού, για το 2004, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, κατά το μέρος που δεν χορηγεί στον ισπανικό στόλο συγκεκριμένες ποσοτώσεις στα κοινοτικά ύδατα της Βόρειας και της Βαλτικής Θάλασσας.
2. Να καταδικάσει το καθού όργανο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

1. Παραβίαση της αρχής περί ίσης μεταχειρίσεως:

Το άρθρο 166 της Πράξεως Προσχωρήσεως της Ισπανίας όρισε για την πρόσβαση στα ύδατα και τους πόρους του ισπανικού στόλου μεταβατική περίοδο, η οποία έληξε με τη λήξη της προβλεπόμενης στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 170/83 περιόδου, ήτοι στις 31 Δεκεμβρίου 2002. Εντούτοις, ο προσβαλλόμενος

κανονισμός εξακολουθεί να διατηρεί στην πράξη τους περιορισμούς στην πρόσβαση των ισπανικών πλοίων στα ύδατα της Βόρειας και της Βαλτικής Θάλασσας, με το να μη χορηγεί ουσιαστικά καμιά ποσόστωση στα εν λόγω ύδατα, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τη λήξη της μεταβατικής περιόδου και διατηρώντας τη δυσμενή διάκριση εις βάρος των Ισπανών αλιέων σε σχέση με τους αλιείς των λοιπών κρατών μελών.

2. Παράβαση της Πράξεως Προσχωρήσεως της Ισπανίας:

Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, και κατά το μέτρο που δεν χορηγούνται συγκεκριμένες ποσοτώσεις στα ισπανικά πλοία στα ύδατα της Βόρειας και της Βαλτικής Θάλασσας, οι προβλεπόμενοι στην εν λόγω Πράξη περιορισμοί παρατείνονται πέραν της προβλεπόμενης από το άρθρο 166 της Πράξεως Προσχωρήσεως καταληκτικής ημερομηνίας, ήτοι πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2002.

3. Παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002:

Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων της Κοινότητας μεταξύ των κρατών μελών πραγματοποιήθηκε, στην περίπτωση των υφιστάμενων πόρων, κατά παράβαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας, και, στην περίπτωση των νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, χωρίς να ληφθούν υπόψη τα συμφέροντα των κρατών μελών και, εν προκειμένω, του Βασιλείου της Ισπανίας.

(¹) ΕΕ L 344, της 31.12.2003, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-135/04)

(2004/C 106/68)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Michel Van Beek, νομικό σύμβουλο, και Gregorio Valero Jordana, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 12 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, επιτρέποντας στην Guirúzcoa την θήρα κατά την επιστροφή στον τόπο φωλεοποίησεως (contrapasa) της φάσσας (*Columba palumbus*), το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγριών πτηνών,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η *contrapasa*, ήτοι η θήρα κατά την επιστροφή των μεταναστευτικών πτηνών, και, συγκεκριμένα, της φάσας προς τον τόπο φωλεοποιήσεως, συνεπάγεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 79/409.

Δεν συγχωρείται κανένας από τους δικαιολογητικούς λόγους που προβάλλει το Βασίλειο της Ισπανίας σχετικά με αυτή τη μέθοδο θηρεύσεως:

- Η καθιέρωση εξαιρέσεως από το άρθρο 7, παράγραφος 4, βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ, της ίδιας οδηγίας, δεδομένου ότι στην παρούσα περίπτωση δεν πληρούνται η προϋπόθεση της μη υπάρξεως άλλης ικανοποιητικής λύσεως, που απαιτείται για την ορθή εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος εξαιρέσεων.
- Η ιστορική και πολιτιστική παράδοση και η κοινωνική πίεση, διότι δεν αποτελούν λόγους που μπορούν να δικαιολογήσουν τις εξαιρέσεις του άρθρου 9, εφόσον δεν περιλαμβάνονται στη διάταξη αυτή.
- Η απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 1988 επί της υποθέσεως 252/85, Επιτροπή κατά Γαλλίας, διότι εκδόθηκε σε σχέση με εξαίρεση από το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας, σχετικά με τις μεθόδους θήρας.

(¹) ΕΕ ελλ. ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Regeringsrätten με διάταξη της 8ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση Amy Rockler κατά Riksförsäkringsverket

(Υπόθεση C-137/04)

(2004/C 106/69)

Με διάταξη της 8ης Μαρτίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Μαρτίου 2004, το Regeringsrätten, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Amy Rockler και Riksförsäkringsverket που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 39 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι, κατά την εφαρμογή διατάξεως εθνικού νόμου η οποία ορίζει ότι ο εργαζόμενος πρέπει να ήταν ασφαλισμένος επί ορισμένο χρόνο για να λάβει παροχή στο επίπεδο του επιδόματος ασθενείας κατά τη διάρκεια της γονικής αδειάς, πρέπει να συνυπολογιστεί στον χρόνο αυτό η περίοδος κατά την οποία ο εργαζόμενος υπαγόταν στο κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως σύμφωνα με τους Κανόνες Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-139/04)

(2004/C 106/70)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Valero Jordana και Roberto Amorosi, άσκησε στις 15 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, έχοντας κοινοποιήσει μόνο μερικώς στην Επιτροπή τις μεθόδους που χρησιμοποίησε για την προκαταρκτική εκτίμηση της ποιότητας του αέρα στην οποία αναφέρεται το άρθρο 3, όσον αφορά τις ουσίες που καλύπτει η οδηγία 1999/30/ΕΚ (¹), και έχοντας μεν αποστείλει, αλλά μετά τις 30 Σεπτεμβρίου 2002, το προβλεπόμενο με την οδηγία 2001/839/ΕΚ (²) ερωτηματολόγιο, οπότε παρέσχε μερικά μόνον από τα στοιχεία σχετικά με το 2001 ως προς τις ουσίες που καλύπτει η οδηγία 1999/30/ΕΚ, όπως προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α, περιπτώσεις i) και ii), και παράγραφος 1, στοιχείο β, της οδηγίας 1996/62/ΕΚ (³), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αντιστοίχως, από το άρθρο 11 της οδηγίας 1996/62/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας και με την οδηγία 1999/30/ΕΚ, και τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 της οδηγίας 1996/62/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, με την οδηγία 1999/30/ΕΚ και με το άρθρο 1 της αποφάσεως 2001/839/ΕΚ·

- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Αρμόδιες για τη διαχείριση των πληροφοριακών στοιχείων που διαβιβάζει η Ιταλία είναι οι Περιφέρειες και διαπιστώνεται ότι ορισμένες από αυτές παρέβησαν τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην αιτιολογημένη γνώμη. Εντούτοις, μέχρι σήμερα η Επιτροπή δεν έχει ακόμη λάβει στοιχεία σχετικά με τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για την προκαταρκτική εκτίμηση της ποιότητας του αέρα, στην οποία αναφέρεται το άρθρο 5 της οδηγίας 96/62/ΕΚ, ως προς τις ουσίες που καλύπτει η οδηγία 1999/30/ΕΚ, για τις ακόλουθες Περιφέρειες: Αβρούζια, Βασιλικάτα, Καλαβρία, Καμπανία, Εμίλια Ρομανία, Friuli-Venezia Giulia, Λάτσιο, Μολίση, Απουλία, Σαρδηνία, Σικελία, Αυτόνομη περιφέρεια Μπολτσάνο, Ούμπρια, Βένετο. Επιπλέον, δεν υπάρχουν τα ερωτηματολόγια σχετικά με το έτος 2001 ως προς τις ουσίες που καλύπτει η οδηγία 99/30/ΕΚ, υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο α, περιπτώσεις i) και ii), και παράγραφος 1, στοιχείο β, της οδηγίας 96/62/ΕΚ, για τις ακόλουθες Περιφέρειες: Αβρούζια, Βασιλικάτα, Καλαβρία, Καμπανία, Friuli-Venezia Giulia, Μολίση, Απουλία, Σαρδηνία, Σικελία, Αυτόνομη περιφέρεια Μπολτσάνο και Ούμπρια.

(¹) ΕΕ L 163 της 29/06/1999, σ. 41

(²) ΕΕ L 319 της 04/12/2001, σ. 45

(³) ΕΕ L 296 της 21/11/1996, σ. 55

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hof van Beroep te Antwerpen με απόφαση της 11ης Μαρτίου 2004 στην υπόθεση N.V. United Antwerp Maritime Agencies κατά Βελγικού Δημοσίου και στην υπόθεση N.V. Seaport Terminals κατά 1. Βελγικού Δημοσίου και 2. N.V. United Antwerp Maritime Agencies

(Υπόθεση C-140/04)

(2004/C 106/71)

Με απόφαση της 11ης Μαρτίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Μαρτίου 2004, το Hof van Beroep te Antwerpen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, N.V. United Antwerp Maritime Agencies και Βελγικού Δημοσίου και, αφετέρου, N.V. Seaport Terminals και 1. Βελγικού Δημοσίου και 2. N.V. United Antwerp Maritime Agencies που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζήτησε από το Δικαστήριο της έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1) Μπορεί ως πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παραμονή του εμπορεύματος σε προσωρινή εναπόθεση κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 3, τελευταία περίπτωση, του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, που έχει θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12 Οκτωβρίου 1992, ΕΕ L 19 Οκτωβρίου 1992, 302 (στο εξής ΚΤΚ), να θεωρηθεί το πρόσωπο το οποίο πρέπει να προσκομίσει τα εμπορεύματα στο τελωνείο (άρθρο 40 ΚΤΚ) και ως εκ τούτου ο ενεργών για λογαριασμό του πρέπει να καταθέσει τη συνοπτική διασάφηση (άρθρο 44, παράγραφος 2, ΚΤΚ) και να την υπογράψει (άρθρο

183, παράγραφος 1, των διατάξεων εφαρμογής του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό ΕΟΚ 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, ΕΕ L της 11ης Οκτωβρίου 1993, 253, στο εξής ΔΕΚΤΚ), και οφείλει να προσκομίσει τα εμπορεύματα στις τελωνειακές αρχές, εφόσον δεν εκφορτώθηκαν από το μεταφορικό μέσο στο οποίο βρίσκονται, μέχρις ότου τα εμπορεύματα αυτά λάβουν τελωνειακό προορισμό;

- 2) Μπορεί ως πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παραμονή του εμπορεύματος σε προσωρινή εναπόθεση (κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 3, τελευταία περίπτωση, του ΚΤΚ) να θεωρηθεί το πρόσωπο το οποίο κατέχει τα εμπορεύματα μετά την εκφόρτωσή τους για να προβεί στη μετακίνηση ή την αποθήκευσή τους και ως εκ τούτου θεωρείται βάσει του άρθρου 51, παράγραφος 2, και 53, παράγραφος 2, του ΚΤΚ κάτοχος των εμπορευμάτων και επομένως υπεύθυνος για τη βάση του άρθρου 184, παράγραφος 2, του ΔΕΚΤΚ εκτέλεση της υποχρέωσης προσκόμισης των εμπορευμάτων στο σύνολό τους, οποτεδήποτε το ζητήσουν οι τελωνειακές αρχές;
- 3) Αν στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, μπορούν τα κατά την έννοια αυτών των ερωτημάτων πρόσωπα να θεωρηθούν συγχρόνως και επομένως ως αλληλεγγύως υπόχρεοι εκ τελωνειακής οφειλής, αν υποτεθεί ότι τα κατά την έννοια του πρώτου και του δεύτερου ερωτήματος πρόσωπα διαφέρουν (εν προκειμένω, αντιστοίχως, ο εκπρόσωπος της ναυτιλιακής γραμμής με την οποία τα εμπορεύματα εισήλθαν στην Κοινότητα και ο επιφορτισμένος με τη φροντίδα των εμπορευμάτων ο οποίος είναι υπεύθυνος για την αποθήκευση και τη μετακίνηση των εμπορευμάτων στην υποδειχθείσα από τις τελωνειακές αρχές θέση εκφορτώσεως/προκυμαία);
- 4) Αν στο τρίτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, εξακολουθεί το κατά την έννοια του πρώτου ερωτήματος πρόσωπο να είναι οφειλέτης, μέχρις ότου δοθεί στα εμπορεύματα τελωνειακός προορισμός, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι τα εμπορεύματα, μετά την εκφόρτωση από το μεταφορικό μέσο με το οποίο εισήλθαν στην Κοινότητα, αποθηκεύθηκαν στους χώρους του κατά την έννοια του δεύτερου ερωτήματος προσώπου ή μετακινήθηκαν από αυτό;
- 5) Αν στο τρίτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το κατά την έννοια του πρώτου ερωτήματος πρόσωπο εξακολουθεί να είναι υπόχρεος εκ τελωνειακής οφειλής, μέχρις ότου τα εμπορεύματα αναληφθούν από το κατά την έννοια του δεύτερου ερωτήματος πρόσωπο και καθίσταται οφειλέτης το κατά την έννοια του δεύτερου ερωτήματος πρόσωπο από τη στιγμή κατά την οποία ευθύνεται για την αποθήκευση και τη μετακίνηση των εμπορευμάτων;
- 6) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση και στο δεύτερο αρνητική, πρέπει τότε το κατά την έννοια του πρώτου ερωτήματος πρόσωπο να θεωρηθεί ότι εξακολουθεί να είναι οφειλέτης, μέχρις ότου τα εμπορεύματα αναληφθούν από το κατά την έννοια του δεύτερου ερωτήματος πρόσωπο ή μέχρις ότου τα εμπορεύματα λάβουν τελωνειακό προορισμό;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2003, στην υπόθεση Μιχαήλ Γ. Πέρου κατά Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.)

(Υπόθεση C-141/04)

(2004/C 106/72)

Με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Μαρτίου 2004, το Συμβούλιο της Επικρατείας ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Μιχαήλ Γ. Πέρου και Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.) που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

1) Είναι οι διατάξεις των άρθρων 3, 4 παράγραφοι 1 εδάφια α' και β' και 2 και 6 παράγραφοι 1 έως 4 της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου «σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών», όπως αρχικώς ίσχυαν, ανεπιφύλακτες και επαρκώς σαφείς, ώστε, κατά το χρονικό διάστημα, το οποίο μεσολάβησε μεταξύ της λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας αυτής και της καθυστερημένης μεταφοράς της στην εσωτερική έννομη τάξη ορισμένου κράτους μέλους (κράτους μέλους υποδοχής), να είναι δεκτικές επικλήσεως ενώπιον διοικητικού οργάνου του τελευταίου τούτου κράτους μέλους, στο οποίο η εθνική νομοθεσία, όπως ίσχυε προ της μεταφοράς της οδηγίας, ανέθετε την αρμοδιότητα χορηγήσεως της άδειας ασκήσεως ορισμένου, νομοθετικώς κατοχυρωμένου επαγγέλματος, από ιδιώτη ο οποίος, επικαλούμενος ότι είναι κάτοχος διπλώματος, κτηθέντος σε άλλο κράτος μέλος και εμπίπτοντος στο πεδίο εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων της οδηγίας, ζητεί να του επιτραπεί, κατέφαρμογή των διατάξεων αυτών, η πρόσβαση στο συγκεκριμένο επάγγελμα και η περαιτέρω άσκησή του στο κράτος μέλος υποδοχής;

2) Υπό την εκδοχή ότι κατά το χρονικό διάστημα, το οποίο μεσολάβησε μεταξύ της λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ και της καθυστερημένης μεταφοράς της στην εσωτερική έννομη τάξη ορισμένου κράτους μέλους (κράτους μέλους υποδοχής), οι διατάξεις της οδηγίας δεν ήσαν δεκτικές επικλήσεως, από ιδιώτη, ενώπιον διοικητικού οργάνου του τελευταίου τούτου κράτους μέλους, στο οποίο η εθνική νομοθεσία, όπως ίσχυε προ της μεταφοράς της οδηγίας, ανέθετε την αρμοδιότητα χορηγήσεως της άδειας ασκήσεως ορισμένου επαγγέλματος κατόπιν εξετάσεων, οι συμμετέχοντες

στις οποίες έπρεπε να είναι κάτοχοι διπλώματος, χορηγούμενου από ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα του κράτους μέλους υποδοχής ή αλλοδαπού διπλώματος, αναγνωρισθέντος ως ισοτίμου προς τους τίτλους των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων του κράτους τούτου (κατόπιν τηρήσεως σχετικής, γενικής εφαρμογής, διαδικασίας αναγνώρισεως της ακαδημαϊκής ισοτιμίας αλλοδαπών τίτλων, διακρινόμενης από χαρακτηριστικά, όπως εκείνα που εκτίθενται στο αιτιολογικό της παρούσης), μπορούσε το ανωτέρω όργανο, λαμβανομένων υπόψη των οριζόμενων στα άρθρα 39 και 43 (πρώην άρθρα 48 και 52) της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να εξαρτήσει την αποδοχή αιτήματος ιδιώτη, ο οποίος, επικαλούμενος τίτλο, κτηθέντα σε άλλο κράτος μέλος, ζήτησε, κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, να του επιτραπεί η πρόσβαση στο ως άνω επάγγελμα και η άσκησή του στο κράτος μέλος υποδοχής, από προηγούμενη αναγνώριση, κατά την ως άνω γενική διαδικασία, της ακαδημαϊκής ισοτιμίας του τίτλου που κατέχει προς τους τίτλους που χορηγούν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα του κράτους τούτου και από επιτυχή, εν συνεχεία, συμμετοχή στις προβλεπόμενες στην εθνική νομοθεσία εξετάσεις ή όφειλε να προχωρήσει το ίδιο σε συγκριτική εξέταση των ικανοτήτων που πιστοποιεί ο προσκομιζόμενος τίτλος προς τις γνώσεις και τα προσόντα που απαιτεί η εθνική νομοθεσία και, αναλόγως των αποτελεσμάτων της εξέτασεως αυτής, να απαλλάξει τον ενδιαφερόμενο, εν όλω ή εν μέρει, από την υποχρέωση συμμετοχής στις εξετάσεις;

⁽¹⁾ ΕΕ L 019 της 24.1.1989, σ. 16

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2003, στην υπόθεση Μαρία Ασλανίδου κατά Υπουργού Υγείας & Πρόνοιας

(Υπόθεση C-142/04)

(2004/C 106/73)

Με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Μαρτίου 2004, το Συμβούλιο της Επικρατείας ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Μαρίας Ασλανίδου και Υπουργού Υγείας & Πρόνοιας που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1) Είναι οι διατάξεις των άρθρων 3, 4 παράγραφοι 1 εδάφια α' και β' και 3 και 10 παράγραφοι 1 έως 4 της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου «σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ, ανεπιφύλακτες και επαρκώς σαφείς, ώστε, κατά το χρονικό διάστημα, το οποίο μεσολάβησε μεταξύ της λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας αυτής και της καθυστερημένης μεταφοράς της στην εσωτερική έννομη τάξη ορισμένου κράτους μέλους (κράτους μέλους υποδοχής), να είναι δεκτικές επικλήσεως ενώπιον διοικητικού οργάνου του τελευταίου τούτου κράτους μέλους, στο οποίο η εθνική νομοθεσία, όπως ίσχυε προ της μεταφοράς της οδηγίας, ανέθετε την αρμοδιότητα χορηγήσεως της αδείας ασκήσεως ορισμένου, νομοθετικώς κατοχυρωμένου, επαγγέλματος, από ιδιώτη ο οποίος, επικαλούμενος ότι είναι κάτοχος διπλώματος, κτηθέντος σε άλλο κράτος μέλος και emπίπτοντος στο πεδίο εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων της οδηγίας, ζητεί να του επιτραπεί, κατ'εφαρμογή των διατάξεων αυτών, η πρόσβαση στο συγκεκριμένο επάγγελμα και η περαιτέρω άσκησή του στο κράτος μέλος υποδοχής;»

2) Υπό την εκδοχή ότι κατά το χρονικό διάστημα, το οποίο μεσολάβησε μεταξύ της λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ και της καθυστερημένης μεταφοράς της στην εσωτερική έννομη τάξη ορισμένου κράτους μέλους (κράτους μέλους υποδοχής), οι διατάξεις της οδηγίας δεν ήσαν δεκτικές επικλήσεως, από ιδιώτη, ενώπιον διοικητικού οργάνου του τελευταίου τούτου κράτους μέλους, στο οποίο η εθνική νομοθεσία, όπως ίσχυε προ της μεταφοράς της οδηγίας, ανέθετε την αρμοδιότητα χορηγήσεως της αδείας ασκήσεως ορισμένου επαγγέλματος είτε στους πτυχιούχους του οικείου ΤΕΙ είτε στους κατόχους αλλοδαπού διπλώματος, αναγνωρισθέντος ως ισοτιμού προς τους τίτλους των ΤΕΙ του κράτους τούτου, κατόπιν τηρήσεως της, γενικής εφαρμογής, διαδικασίας που περιγράφεται στο αιτιολογικό μπορούσε το ανωτέρω όργανο, λαμβανομένων υπόψη των οριζομένων στα άρθρα 39 και 43 (πρώην άρθρα 48 και 52) της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να εξαρτήσει την αποδοχή αιτήματος ιδιώτη ο οποίος επικαλούμενος τίτλο, κτηθέντα σε άλλο κράτος μέλος, ζήτησε, κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, να του επιτραπεί η πρόσβαση στο ως άνω επάγγελμα και η εξάσκησή του στο κράτος μέλος υποδοχής από προηγουμένη αναγνώριση, κατά την ως άνω γενική διαδικασία, της ισοτιμίας του τίτλου που κατέχει προς τους τίτλους που χορηγούν τα ΤΕΙ του κράτους τούτου ή όφειλε να προχωρήσει το ίδιο σε συγκριτική εξέταση των ικανοτήτων που πιστοποιεί ο προσκομιζόμενος τίτλος προς τις γνώσεις και τα προσόντα που απαιτεί η εθνική νομοθεσία και να κρίνει αναλόγως;

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 18 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-145/04)

(2004/C 106/74)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Ν. Díaz Abad, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 18 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, θεσπίζοντας τον «European Parliament (Representation) Act 2003» [Νόμος για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπροσώπηση) 2003], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 189, 190, 17 και 19 της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και από την πράξη του 1976 για την εκλογή των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση καθολική ψηφοφορία, που είναι συνημμένη στην απόφαση του Συμβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 — 76/787 ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ — για την άμεση εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾, και
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι νομικοί λόγοι επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή είναι οι εξής:

I. Παράβαση των άρθρων 189, 190, 17 και 19 ΕΚ, διότι:

- (α) Ο European Parliament (Representation) Act 2003 (στο εξής: ERPA) παρέχει το δικαίωμα του εκλέγειν στις εκλογές για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι υπήκοοι κράτους μέλους (ήτοι στους υπηκόους της Κοινοπολιτείας οι οποίοι κατοικούν στο Γιβραλτάρ) και, επομένως, δεν έχουν την ιδιότητα του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Το Βασίλειο της Ισπανίας φρονεί ότι υφίσταται σαφής δεσμός μεταξύ της ιθαγένειας της Ενώσεως και του δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλεγείν στις εκλογές για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- (β) Το δικαίωμα του εκλέγειν στις εκλογές για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διέπεται από το άρθρο 190 ΕΚ. Επομένως, η ρύθμιση του δικαιώματος αυτού emπίπτει στις κοινοτικές αρμοδιότητες. Τα μόνα πρόσωπα που δύνανται να ασκήσουν το δικαίωμα αυτό είναι οι πολίτες της Ενώσεως, διότι το άρθρο 190 ΕΚ πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τα άρθρα 17 και 19 ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 25

(γ) Ο όρος «λαοί των κρατών» που χρησιμοποιείται στα άρθρα 189 και 190 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά μόνον τους υπηκόους των κρατών μελών και δεν περιλαμβάνει μη υπηκόους της ΕΕ, ακόμη κι αν αυτοί κατοικούν σε έδαφος όπου εφαρμόζεται η κοινοτική νομοθεσία.

(δ) Η παροχή του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις εκλογές για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρόσωπα που δεν είναι πολίτες της Ενώσεως αντίκειται στην ιθαγένεια της Ενώσεως, διότι ορισμένα πρόσωπα, ενώ θα έχουν δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι, δεν θα έχουν τα λοιπά δικαιώματα της ιθαγένειας της Ενώσεως.

(ε) Αν γίνει δεκτό ότι τα κράτη μέλη έχουν αρμοδιότητα να παρέχουν μονομερώς το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στις εκλογές για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θα ανοίξει ο δρόμος για την προβολή παρόμοιων απαιτήσεων από άλλα κράτη μέλη.

II. Παραβίαση της Πράξεως του 1976, διότι:

Με την πράξη του 1976, το Γιβραλτάρ αποκλείεται από το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της πράξεως, όσον αφορά τις εκλογές για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ο αποκλεισμός αυτός συνάδει προς το καθεστώς του Γιβραλτάρ σύμφωνα με το διεθνές και το κοινοτικό δίκαιο.

Με δήλωση της 18ης Φεβρουαρίου 2004, το Ηνωμένο Βασίλειο δέχθηκε να παραχωρηθεί στο εκλογικό σώμα του Γιβραλτάρ το δικαίωμα του εκλέγειν στις εκλογές για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο πλαίσιο και με τους όρους που ισχύουν για το εκλογικό σώμα μιας υφιστάμενης εκλογικής περιφέρειας του Ηνωμένου Βασιλείου

Ωστόσο, ο ERPA 2003 εντάσσει το Γιβραλτάρ (όχι το εκλογικό του σώμα) σε μία υφιστάμενη εκλογική περιφέρεια του Ηνωμένου Βασιλείου. Η δημιουργία της διευρυμένης αυτής εκλογικής περιφέρειας αντίκειται στην πράξη του 1976 και έρχεται σε αντίθεση προς την ως άνω δήλωση.

(¹) ΕΕ L 278, της 8ης Οκτωβρίου 1976, σ. 1 (δεν υπάρχει επίσημη ελληνική μετάφραση).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-146/04)

(2004/C 106/75)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Michel van Beek και Gregorio Valero Jordana, άσκησε στις 19 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς:

— την οδηγία 2000/69/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, για οριακές τιμές βενζολίου και μονοξειδίου του άνθρακα στον αέρα του περιβάλλοντος (¹), και

— την οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (²)

ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τους κανονισμούς αυτούς·

2. να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα..

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2000/69/ΕΚ έληξε στις 13 Δεκεμβρίου 2002 και η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2001/81/ΕΚ έληξε στις 27 Νοεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 313, της 13ης Δεκεμβρίου 2000, σ. 12.

(²) ΕΕ L 309, της 27ης Νοεμβρίου 2001, σ. 22.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2004 το Conseil d'Etat (Γαλλία), section du contentieux, στην υπόθεση Société De Groot en Slot Allium B.V. και Société Bejo Zaden B.V. κατά Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie και Ministère de l'Agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales – Παρεμβαίνουσα: Comité économique agricole régional fruits et légumes de la région Bretagne (CERAFEL)

(Υπόθεση C-147/04)

(2004/C 106/76)

Με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Μαρτίου 2004, το Conseil d'Etat (Γαλλία), section du contentieux, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Société De Groot en Slot Allium B.V. και Société Bejo Zaden B.V., αφενός, και Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie και Ministère de l'Agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales, αφετέρου, [παρεμβαίνουσα: Comité économique agricole régional fruits et légumes de la région Bretagne (CERAFEL)] που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του ερωτήματος

αν οι συνδυασμένες διατάξεις των οδηγιών 70/458 (1) και 92/33 (2) πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιτρέπουν να εγγράφονται στον κοινό κατάλογο των ποικιλιών μόνον οι ποικιλίες ασκαλωνίου που αναπαράγονται χωρίς σπόρους, με φυτικό πολλαπλασιασμό, και, περαιτέρω, αν οι ποικιλίες «Matador» και «Ambition» ενεγράφησαν νομίμως στην ειδική για τα ασκαλώνια κατηγορία του κοινού καταλόγου.

(1) Οδηγία 70/458/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 1970, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κηπευτικών (ΕΕ ειδ. εκδ. 03/006, σ. 9).

(2) Οδηγία 92/33/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Απριλίου 1992, για την εμπορία φυτωρίων και πολλαπλασιαστικού υλικού κηπευτικών, εκτός των σπόρων προς σπορά (ΕΕ L 157 της 10/06/1992, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione, φορολογικό τμήμα, με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2003, στα πλαίσια της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως μεταξύ πτωχεύσασας εταιρίας IMEG srl και Δήμου Carrara.

(Υπόθεση C-149/04)

(2004/C 106/77)

Με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Μαρτίου 2004, το Corte Suprema di Cassazione, φορολογικό τμήμα, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

Ερωτάται

Αν είναι αντίθετη προς τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ιταλική νομοθεσία που επιβάλλει τέλος επί των μαρμάρων που εξορύσσονται σε συγκεκριμένο δήμο και εξέρχονται από αυτόν, ενώ προβλέπει απαλλαγές για τα μάρμαρα που χρησιμοποιούνται εντός του δήμου στον βαθμό που:

α) το «τέλος μαρμάρων», το οποίο διέπεται από τον νόμο 749/1911, συνιστά φορολογική επιβάρυνση αμφίβολης νομικής φύσεως ως εκ του ότι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως φόρος υπό τεχνική έννοια, αφ' ης στιγμής το ύψος του δεν αντιστοιχεί στην παροχή υπηρεσιών προς το υποκείμενο φόρου, ούτε ως επιβάρυνση υπό τεχνική έννοια, αφ' ης στιγμής δεν επιβάλλεται επί συγκεκριμένης μορφής φοροδοτικής ικανότητας,

β) το «τέλος μαρμάρων» το οποίο σκοπεύει στη χρηματοδότηση των δαπανών του Δήμου Carrara που συνδέονται ευθέως ή εμμέσως με τις δραστηριότητες εξορύξεως του μαρμάρου, παρίσταται ως

είδος «δασμού» επιβαλλόμενου σε εμπόρευμα κατά τον χρόνο κατά τον οποίο, αφού εξορύχθηκε από το έδαφος του Δήμου Carrara, «εξάγεται» εκτός των ορίων του, και το οποίο εγκαθιδρύει σύστημα διοδίων, ικανό, ως εκ του ύψους του φόρου (ο οποίος ανερχόταν το 1996 στο ποσόν των 754.561.665 ιταλικών λιρών), να θίξει την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και του ελεύθερου ανταγωνισμού στα πλαίσια της διαμορφώσεως των τιμών των προϊόντων, σε αντίθεση με τα άρθρα 23 (παλαιό άρθρο 9) έως 31 της Συνθήκης ΕΚ.

γ) το «τέλος μαρμάρων», το οποίο δεν επιβάλλεται επί του μαρμάρου το οποίο εξορύσσεται μεν, αλλά δεν εξάγεται των ορίων του Δήμου Carrara, οδηγεί αναπόφευκτα σε δυσμενή μεταχείριση έναντι εκείνων που μεταφέρουν το εμπόρευμα πέραν της επικρατείας του εν λόγω Δήμου, δυσμενή μεταχείριση ασυμβίβαστη προς του κανόνες των άρθρων 81, 85 και 86 της ισχύουσας σήμερα Συνθήκης (πρώην άρθρων 85, 89 και 90).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο) με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2004, στην υπόθεση Ministère public κατά Claude Nadin – Αστικός υπεύθυνος: Nadin-Lux SA

(Υπόθεση C-151/04)

(2004/C 106/78)

Με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Μαρτίου 2004, το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Ministère public και Claude Nadin – Αστικός υπεύθυνος: Nadin-Lux SA που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Αντίκειται στα άρθρα 10, 39, 43, και 49 της Συνθήκης ΕΟΚ η λήψη από κράτος μέλος μέτρου με το οποίο επιβάλλεται σε εργαζόμενο που κατοικεί στο έδαφός του να ταξινομήσει ένα όχημα στο κράτος αυτό, μολονότι το όχημα αυτό ανήκει στον εργοδότη του, ο οποίος είναι εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος και με την οποία ο εργαζόμενος αυτός συνδέεται με σύμβαση εργασίας, έχοντας ωστόσο παράλληλα την ιδιότητα του μετόχου, του διαχειριστή ή του εντεταλμένου με την καθημερινή διαχείριση συμβούλου ή άλλη ανάλογη ιδιότητα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο) με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2004, στην υπόθεση Ministère public κατά Jean-Pascal Durré

(Υπόθεση C-152/04)

(2004/C 106/79)

Με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Μαρτίου 2004, το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Ministère public και Jean-Pascal Durré που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Αντίκειται στα άρθρα 10, 39, 43, και 49 της Συνθήκης ΕΟΚ η λήψη από κράτος μέλος μέτρου με το οποίο επιβάλλεται σε εργαζόμενο που κατοικεί στο έδαφός του να ταξινομήσει ένα όχημα στο κράτος αυτό, μολονότι το όχημα αυτό ανήκει στον εργοδότη του, ο οποίος είναι εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος και με την οποία ο εργαζόμενος αυτός συνδέεται με σύμβαση εργασίας, έχοντας ωστόσο παράλληλα την ιδιότητα του μετόχου, του διαχειριστή ή του εντεταλμένου με την καθημερινή διαχείριση συμβούλου ή άλλη ανάλογη ιδιότητα;

Αναίρεση ασκηθείσα στις 26.3.2004 (τηλεαντιγράφημα της 23.3.2004) από την Società Euroagri srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 28 Ιανουαρίου 2004 το δεύτερο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-180/01, Euroagri srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(Υπόθεση C-153/04 P)

(2004/C 106/80)

Η Società euroagri srl, εκπροσωπούμενη από τον W. Masucci, avvocato, άσκησε στις 26 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το δεύτερο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-180/01, Euroagri srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την πρωτόδικη απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Ιανουαρίου 2004 επί της υποθέσεως T-180/01 και κατόπιν αυτού να κάνει δεκτά τα πρωτοδικώς διατυπωθέντα από την αναίρεσείουσα αιτήματα, τα οποία επαναλαμβάνονται στο ακέραιο:
- Επί της ουσίας: να ακυρώσει την αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση.
- Επικουρικώς: να ακυρώσει μερικώς την αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση και να μειώσει, κατ' αναλογία της πραγματοποιηθείσας επενδύσεως, τη συνδρομή που χορηγήθηκε στην αναίρεσείουσα.
- Επί της ουσίας στα πλαίσια της αποδεικτικής διαδικασίας: να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει όλες τις εκθέσεις που είχε αποστείλει στην αναίρεσείουσα και αφορούν το πρόγραμμα Endovena, να διατάξει την ακρόαση ορισμένων μαρτύρων καθώς και την ενώπιόν του εμφάνιση της ίδιας της αναίρεσιβαλλόμενης, αλλά και τη σύνταξη τεχνικής γνωμοδοτήσεως και/ή τη διενέργεια επιτόπιου ελέγχου.
- Εμμένει επιπλέον επί όλων των περι αποδείξεων αιτημάτων της που διατυπώθηκαν ήδη πρωτοδικώς σε σχέση με την παρατυπία των όσων κατέθεσε η Επιτροπή.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Η αναίρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση στερείται νομιμότητας λόγω:

- ελλείψεως αιτιολογίας και παραβιάσεως της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και του δικαιώματος άμυνας·
- παραβάσεως του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88 (υποχρέωση συνιστάμενη στην πρόσκληση προς το κράτος μέλος να υποβάλει παρατηρήσεις)·
- παραβάσεως του άρθρου 25 του κανονισμού 4253/88 (υποχρέωση επιτηρήσεως)·
- πλάνης περί την εκτίμηση των προαναφερθεισών παρατυπιών στις οποίες υπέπεσε η αναίρεσιβαλλόμενη·
- παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 26 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-156/04)

(2004/C 106/81)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Πατακιά, νομικό σύμβουλο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής και το Δημήτρη Τριανταφύλλου, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 26 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία

1. εφαρμόζοντας, για την προσωρινή χρήση στο έδαφος της των οχημάτων των ταξινομημένων σε άλλα Κράτη μέλη, τις διατάξεις της τελωνειακής προσωρινής εισαγωγής που εφαρμόζονται στα οχήματα προέλευσης τρίτων χωρών αντί για τις διατάξεις της οδηγίας 83/182/ΕΟΚ ⁽¹⁾,

— εφαρμόζοντας καθεστώς κυρώσεων για παράβαση αφορώσα τη δήλωση προσωρινώς εισαγομένων οχημάτων στο έδαφος της οι οποίες, σε συνδυασμό με τον, στην πράξη, συστηματικό καθορισμό από τις διοικητικές αρχές της συνήθους κατοικίας στην Ελλάδα, είναι προφανώς δυσανάλογες,

— εισπράττοντας συστηματικά τους προβλεπόμενους για οριστική εισαγωγή οχημάτων φόρους, σε περίπτωση δεύτερης κλοπής προσωρινώς εισαχθέντος οχήματος,

— παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 90 ΕΚ και της οδηγίας 83/182/ΕΟΚ και ιδιαίτερα το άρθρο 1 αυτής.

2. Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

— Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ελληνική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας, για την προσωρινή χρήση στο έδαφος της οχημάτων ταξινομημένων σε άλλα κράτη μέλη, τις διατάξεις της τελωνειακής προσωρινής εισαγωγής που εφαρμόζονται στα οχήματα προέλευσης τρίτων χωρών αντί για τις διατάξεις της οδηγίας 83/182/ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από την οδηγία 83/182/ΕΟΚ και, κυρίως, από το άρθρο 1 αυτής.

— Καθορισμός συνήθους κατοικίας ως προϋποθέσεως για την επιβολή κυρώσεων.

— Ένα πολλαπλό τέλος εξακολουθεί να είναι δυσανάλογο προς τη σοβαρότητα της παράβασης η οποία αφορά την προσωρινή κυκλοφορία οχημάτων σε κράτος μέλος και επομένως συνιστά

περιορισμό των ελευθεριών τις οποίες καθιερώνει η Συνθήκη και δυσχεραίνει την απρόσκοπτη κυκλοφορία των κατοίκων της Κοινότητας κατά παράβαση της οδηγίας 83/182/ΕΟΚ.

(¹) ΕΕ L 105 της 23.04.1983, σ. 59

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 29 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση C-157/04)

(2004/C 106/82)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gregorio Valero Jordana και τον Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα, σε σχέση με την ανεξέλεγκτη χωματερή στην περιοχή Punta de Analos στη νήσο της Gomera, στην αυτόνομη περιοχή των Καναρίων Νήσων, για την εξασφάλιση της εφαρμογής των άρθρων 4, 8, 9 και 13 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991· της εφαρμογής του άρθρου 2 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα, και της εφαρμογής του άρθρου 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ως άνω οδηγίες,

2. να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα, σε σχέση με την ανεξέλεγκτη χωματερή στην Olvera, επαρχία του Cádiz, στην αυτόνομη περιοχή της Ανδαλουσίας, για την εξασφάλιση της εφαρμογής των άρθρων 4, 8, 9 και 13 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ ⁽⁵⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ως άνω οδηγίες·

3. να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η ύπαρξη των ανεξέλεγκτων χωματερών στην Punta de Ayalos και στην Olvera σημαίνει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν έλαβε όλα τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για την εξασφάλιση της υπεύθυνης διαθέσεως και αξιοποίησης των αποβλήτων, όπως επιβάλλει η κοινοτική νομοθεσία.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86.

(²) ΕΕ L 78 της 26.3.1991, σ. 32.

(³) ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20.

(⁴) ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

(⁵) ΕΕ L 78 της 26.3.1991, σ. 32.

γ) Με δεδομένο ότι ο προαναφερόμενος περιορισμός αφορά αδιακρίτως τόσο τα εγχώρια όσο και τα κοινοτικά προϊόντα τύπου «bake-off» (ερωτάται) αν υπάρχει δεσμός με το κοινοτικό δίκαιο και αν ο περιορισμός αυτός είναι ικανός να επηρεάσει άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά την ελεύθερη διάθεση των ως άνω προϊόντων μεταξύ Κρατών-μελών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων, με απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2003, στην υπόθεση «CARFOUR ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΕ» κατά 1) Ελληνικού Δημοσίου και 2) Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Ιωαννίνων

(Υπόθεση C-159/04)

(2004/C 106/84)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων, με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2003, στην υπόθεση «ΤΡΟΦΟ-SUPER-MARKETS ΑΕ» κατά 1) Ελληνικού Δημοσίου και 2) Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Ιωαννίνων

(Υπόθεση C-158/04)

(2004/C 106/83)

Με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Μαρτίου 2004, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ «ΤΡΟΦΟ-SUPER-MARKETS ΑΕ» και 1) Ελληνικού Δημοσίου και 2) Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Ιωαννίνων που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

α) Η προϋπόθεση της αναφερόμενης στο σκεπτικό προηγούμενης άδειας για τη διάθεση των προϊόντων «bake-off» αποτελεί μέτρο ισοδύναμο με ποσοτικό περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 28 ΣυνθΕΚ.

β) Εφόσον ήθελε θεωρηθεί ότι είναι μέτρο ποσοτικού περιορισμού αν η προϋπόθεση της προηγούμενης άδειας για αρτοποίηση επιδιώκει απλώς ποιοτικό σκοπό, δηλαδή συνιστά απλή ποιοτική διαφοροποίηση σε ότι αφορά τα χαρακτηριστικά του διατιθέμενου ψωμιού (της οσμής, της γεύσης, του χρώματος και της όψης της κόρας), καθώς και τη θρεπτική του αξία (ΔΕΚ της 5 Νοεμβρίου 2002 C-325/00 Επιτροπή κατά Ο.Δ.Γ.) ή αν επιδιώκει την προστασία του καταναλωτή και τη δημόσια υγεία από τυχόν αλλοίωση της ποιότητάς του (ΣτΕ 3852/2002).

Με απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Μαρτίου 2004, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ «CARFOUR ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΕ» και 1) Ελληνικού Δημοσίου και 2) Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Ιωαννίνων που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

α) Η προϋπόθεση της αναφερόμενης στο σκεπτικό προηγούμενης άδειας για τη διάθεση των προϊόντων «bake-off» αποτελεί μέτρο ισοδύναμο με ποσοτικό περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 28 ΣυνθΕΚ.

β) Εφόσον ήθελε θεωρηθεί ότι είναι μέτρο ποσοτικού περιορισμού αν η προϋπόθεση της προηγούμενης άδειας για αρτοποίηση επιδιώκει απλώς ποιοτικό σκοπό, δηλαδή συνιστά απλή ποιοτική διαφοροποίηση σε ότι αφορά τα χαρακτηριστικά του διατιθέμενου ψωμιού (της οσμής, της γεύσης, του χρώματος και της όψης της κόρας), καθώς και τη θρεπτική του αξία (ΔΕΚ της 5 Νοεμβρίου 2002 C-325/00 Επιτροπή Ε.Κ. κατά Ο.Δ.Γ.) ή αν επιδιώκει την προστασία του καταναλωτή και τη δημόσια υγεία από τυχόν αλλοίωση της ποιότητάς του (ΣτΕ 3852/2002).

γ) Με δεδομένο ότι ο προαναφερόμενος περιορισμός αφορά αδιακρίτως τόσο τα εγχώρια όσο και τα κοινοτικά προϊόντα τύπου «bake-off» (ερωτάται) αν υπάρχει δεσμός με το κοινοτικό δίκαιο και αν ο περιορισμός αυτός είναι ικανός να επηρεάσει άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά την ελεύθερη διάθεση των ως άνω προϊόντων μεταξύ Κρατών-μελών.

Αναίρεση ασκήθαισα στις 29 Μαρτίου 2004 από τον Gustaaf van Dyck κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2004 το τέταρτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-113/02, Gustaaf van Dyck κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(Υπόθεση C-160/04 P)

(2004/C 106/85)

Ο Gustaaf van Dyck, εκπροσωπούμενος από τον Wim Mertens, lawyer, άσκησε στις 29 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2004 το τέταρτο τμήμα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-113/02, Gustaaf van Dyck κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αναρreseίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) Να αναγνωρίσει το παραδεκτό και βάσιμο της αναίρεσεως,
- 2) Κατόπιν αυτού, να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16ης Ιανουαρίου 2004
- 3) Ως εκ τούτου να αναγνωρίσει, ως θα όφειλε να πράξει το Πρωτοδικείο, ότι:

— είναι παραδεκτή η κατατεθείσα στις 11 Απριλίου 2002 ενώπιον της Γραμματείας του Πρωτοδικείου προσφυγή του,

οπότε να ακυρώσει:

— την απόφαση της Επιτροπής, της 10ης Ιανουαρίου 2002, η οποία του κοινοποιήθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2002, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του αναρreseιοντος της 14ης Αυγούστου 2001

— την απόφαση της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2001, να μη δώσει συνέχεια στην από 1ης Ιουλίου 2001 αίτηση του αναρreseιοντος να προαχθεί στον βαθμό B2, και

— την απόφαση της Επιτροπής να αναθεωρήσει την έκθεση περί αξιολογήσεως του αναρreseιοντος

λόγω αντιθέσεως προς τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων και την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως

Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα:

— Σε αντίθεση προς την απόφαση του Πρωτοδικείου, ο κατάλογος των πλέον ικανών υπαλλήλων συνιστά απόφαση η οποία θίγει όντως τον αναρreseιοντα υπό την έννοια ότι αποκλείει οποιαδήποτε προαγωγή· αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο με την αναίρεση επιδιώκεται η ακύρωση της αποφάσεως βάσει της οποίας καταρτίστηκε ο κατάλογος των προαχθέντων υπαλλήλων και όχι η ακύρωση άλλων προπαρασκευαστικών της αποφάσεως αυτής μέτρων.

— Σε αντίθεση προς την απόφαση του Πρωτοδικείου, το έγγραφο της 1ης Ιουλίου 2001 - με το οποίο ο πρόεδρος της επιτροπής προαγωγών ενημέρωσε τον αναρreseιοντα ότι δεν επρόκειτο να δοθεί συνέχεια στο αίτημά του - συνιστά μέτρο που θίγει όντως τον αναρreseιοντα.

— Σε αντίθεση προς την απόφαση του Πρωτοδικείου, η διοικητική ένσταση της 14ης Αυγούστου 2001 υποβλήθηκε από τον αναρreseιοντα όχι μόνον αφού προηγουμένως ο πρόεδρος της επιτροπής προαγωγών τον είχε ενημερώσει δια του εγγράφου της 5ης Ιουλίου 2001 ότι δεν επρόκειτο να δοθεί συνέχεια στο αίτημά του, αλλ' αφού η Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή είχε αποκλείσει την προαγωγή του αναρreseιοντος μέσω της ανακοινώσεως της 10ης Αυγούστου 2001 και μετά τη δημοσίευση του πίνακα προαγωγών της 14ης Αυγούστου 2001 από την Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή. Η Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή είχε αποφασίσει δις για τον αναρreseιοντα προτού ο τελευταίος υποβάλει τη διοικητική του ένσταση στις 14 Αυγούστου 2001. Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο όφειλε να αποφανθεί ότι όντως υπήρξε απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής, στην πραγματικότητα δε δύο αποφάσεις, κατά της οποίας υπέβαλε διοικητική ένσταση ο αναρreseίων.

— Επομένως, το Πρωτοδικείο όφειλε να κρίνει ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 25 και 90, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, υπό την έννοια ότι, πρώτον, η Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή δεν εξέδωσε αιτιολογημένη απόφαση σε απάντηση της αιτήσεως του αναρreseιοντος της 1ης Ιουνίου 2001, και, δεύτερον, η απάντηση της Επιτροπής προαγωγών συνιστά μέτρο που θίγει όντως τον αναρreseιοντα.

Προσφυγή της Δημοκρατίας της Αυστρίας κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 30 Μαρτίου 2004 (με fax της 24ης Μαρτίου 2004)

(Υπόθεση C-161/04)

(2004/C 106/86)

Η Δημοκρατία της Αυστρίας, εκπροσωπούμενη από τον Harald Dossi, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 30 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 2327/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση ενός μεταβατικού συστήματος σημείων που εφαρμόζεται στα βαρέα φορτηγά οχήματα που διέρχονται από την Αυστρία για το έτος 2004 στο πλαίσιο μιας αειφόρου πολιτικής των μεταφορών (!)

— να καταδικάσει τους καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 2327/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, πρέπει να ακυρωθεί για τους εξής λόγους:

— Παραβίαση της κατά το πρωτογενές δικαίο αρχής της αναλογικότητας

Λαμβανομένων υπόψη των επιστημονικώς τεκμηριωμένων προβλέψεων, ο επίμαχος κανονισμός είναι (απολύτως) ακατάλληλος για την επίτευξη του διαλαμβανόμενου στις αιτιολογικές σκέψεις στόχου του περιορισμού του όγκου της διελεύσεως των βαρέων φορτηγών οχημάτων στο πλαίσιο μιας μόνιμης και φιλικής προς το περιβάλλον λύσεως.

Επιπλέον, ο επιβαλλόμενος από τον κανονισμό όγκος διελεύσεως είναι δυσανάλογος προς τα προβλεπόμενα για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρα.

Βάσει προϋπολογισμού που κατήρτισε ο διαχειριστής του μέχρι πρότινος χρησιμοποιούμενου ηλεκτρονικού συστήματος οικοσημείων, υπολογίζεται ότι η αναγκαία για την εφαρμογή του επίμαχου κανονισμού μετατροπή ή αναβάθμιση του μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003 εφαρμοζόμενου συστήματος οικοσημείων, καθώς και οι τρέχουσες εργασίες εκμεταλλεύσεως και συντηρήσεως, συνεπάγονται συνολικό κόστος 9 εκατομμυρίων ευρώ.

Δεδομένου ότι η εφαρμογή του επίμαχου κανονισμού, αφενός, θα συνεπαγόταν κόστος περίπου 9 εκατομμυρίων ευρώ και, αφετέρου, θα μπορούσε να «επιτύχει» μόνον αύξηση των εκπομπών, ο εν λόγω κανονισμός παραβιάζει την αρχή του πρωτογενούς δικαίου περί αναλογικότητας και πρέπει εξ αυτού του λόγου και μόνο να ακυρωθεί.

— Παραβίαση της «ρήτρας οριζόντιας εφαρμογής» του άρθρου 6 ΕΚ για το περιβάλλον

Ο επίμαχος κανονισμός δεν συμβαδίζει με την προβλεπόμενη στο άρθρο 6 ΕΚ εγγύηση μέγιστης και βέλτιστης προστασίας του περιβάλλοντος, δεδομένου ότι δεν επιφέρει μείωση, αλλά αύξηση των εκπομπών. Ως εκ τούτου, ο επίμαχος κανονισμός παραβαίνει (επίσης) το άρθρο 6 ΕΚ.

— Παράβαση διατάξεων πρωτογενούς δικαίου του άρθρου 11 του Πρωτοκόλλου αριθμ. 9, για τις οδικές, σιδηροδρομικές και συνδυασμένες μεταφορές στην Αυστρία

Περαιτέρω, ο επίμαχος κανονισμός είναι αντίθετος προς το κοινοτικό δικαίο, διότι παραβαίνει διατάξεις πρωτογενούς δικαίου του Πρωτοκόλλου διελεύσεως. Το σύστημα οικοσημείων έπαυσε μεν να ισχύει με το πέρας του έτους 2003, πλην όμως εξακολουθεί να ισχύει ο στόχος του Πρωτοκόλλου διελεύσεως περί μόνιμης και φιλικής προς το περιβάλλον λύσης των προκαλούμενων από τις μεταφορές περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Η μεταβατική διάταξη του άρθρου 11 του Πρωτοκόλλου διελεύσεως δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ρύθμιση περί προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του πληθυσμού, περιλαμβανόμενη αρχικώς στη συμφωνία διελεύσεως μεταξύ ΕΟΚ και Αυστρίας και εν συνέχεια στο Πρωτόκολλο διελεύσεως, απλώς «λήγει» (χωρίς να αντικατασταθεί) μετά την πάροδο ορισμένης μεταβατικής προθεσμίας και υποχρεωτικώς «απορροφάται» από ένα κοινοτικό σύστημα που προβλέπει (κατά πολύ) κατώτερα επίπεδα προστασίας.

Μια μεταβατική ρύθμιση αυτού του είδους θα έχανε την πρακτική αποτελεσματικότητά της και, εφόσον τα κράτη μέλη ως «συντάκτες των Συνθηκών» πράγματι επιθυμούσαν κάτι τέτοιο, τούτο θα έπρεπε να είναι ρητώς και σαφώς διατυπωμένο.

Αν ο σκοπός του μεταβατικού καθεστώτος –προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του πληθυσμού γενικώς και μείωση κατά 60 % των εκπομπών ΝΟx ειδικότερα– διατηρείται και μετά την πάροδο της μεταβατικής χρονικής περιόδου στις 31 Δεκεμβρίου 2003, τότε ο σκοπός αυτός, ως τμήμα του μεταβατικού πρωτοκόλλου και επομένως του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου, είναι δεσμευτικός για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Στην περίπτωση αυτή η Κοινότητα υποχρεούται να εξακολουθήσει να επιδιώκει τον σκοπό του μεταβατικού καθεστώτος. Διατάξεις του παράγωγου κοινοτικού δικαίου που παρεμποδίζουν την επίτευξη του σκοπού αυτού είναι παράνομες. Εν πάση περιπτώσει, ο επίμαχος κανονισμός δεν επιτυγχάνει τον δεσμευτικό σκοπό του Πρωτοκόλλου διελεύσεως και, ως εκ τούτου, παραβιάζει το πρωτογενές κοινοτικό δικαίο.

Όπως προκύπτει από τη γνωμοδότηση περί μεταφορών και εκπομπών «Διέλευση βαρέων φορτηγών οχημάτων από την Αυστρία: απολογισμός και προοπτική», της 1ης Μαρτίου 2004, υπολογίζεται ότι –πέραν του γεγονότος ότι ο στόχος του Πρωτοκόλλου αριθμ. 9 της Πράξεως προσχωρήσεως του 1994 (ΕΕ C 241 της 29.8.1994, σ. 361), ήτοι η μείωση των εκπομπών οξειδίων του αζώτου σε 40 % της τιμής βάσεως, δεν επετεύχθη σε κανένα χρονικό σημείο της προβλεπόμενης χρονικής περιόδου ούτε και διαρκώς– η θέση σε ισχύ του επίμαχου κανονισμού θα επιφέρει αύξηση των εκπομπών. Οι εκπομπές αυτές μπορεί να ανέλθουν για το έτος 2006 έως και σε 133 %, ενδεχομένως μάλιστα έως και σε 260 % (σε σχέση με την προαναφερθείσα τιμή βάσεως).

— Παραβίαση της κατά το πρωτογενές δικαίο αρχής της ακρίβειας

Ο επίμαχος κανονισμός είναι αντίθετος προς την προβλεπόμενη στο κοινοτικό δικαίο αρχή της ακρίβειας και, ως εκ τούτου, παραβιάζει το πρωτογενές κοινοτικό δικαίο.

(¹) ΕΕ L 345, σ. 30.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 31 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση C-164/04)

(2004/C 106/87)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους E. Traversa και M. Shotter, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 31 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31 της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 20 Απριλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 110, της 20.04.2004, σ. 28.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε την 1η Απριλίου 2004.

(Υπόθεση C-165/04)

(2004/C 106/88)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον K. Banks, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 1η Απριλίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να λάβει αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2002 στην υπόθεση C-13/00⁽¹⁾, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 της Συνθήκης ΕΚ·

- να υποχρεώσει την Ιρλανδία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων χρηματική ποινή ύψους 3.600 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης της λήψης των μέτρων που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση προς την απόφαση στην υπόθεση C-13/00, από της εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση και μέχρις ότου εκτελεστεί η απόφαση στην υπόθεση C-13/00·

- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Με την απόφασή του της 19ης Μαρτίου 2002 στην υπόθεση C-13/00, το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να προσχωρήσει πριν από την 1η Ιανουαρίου 1995 στη Σύμβαση της Βέρνης για την προστασία των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων (Πράξη των Παρισίων της 24ης Ιουλίου 1971), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 228, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 300, παράγραφος 7, ΕΚ) και του άρθρου 5 του πρωτοκόλλου XXVIII της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο της 2ας Μαΐου 1992.

Το άρθρο 228, παράγραφος 1, ΕΚ επιβάλλει στο κράτος μέλος την υποχρέωση να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται ότι το κράτος μέλος παρέβη υποχρέωση την οποία υπέχει από τη Συνθήκη.

Δύο έτη έχουν παρέλθει πλέον αφότου εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-13/00 και η Επιτροπή δεν έχει λάβει καμία πληροφορία από την οποία να συνάγεται ότι η Ιρλανδία επικύρωσε τελικά την Πράξη των Παρισίων. Είναι συνεπώς υποχρεωμένη να συναγάγει ότι η Ιρλανδία δεν έχει ακόμα λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να συμμορφωθεί προς την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-13/00.

Δυνάμει του άρθρου 228, παράγραφος 2, ΕΚ, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να επιβάλει στην Ιρλανδία χρηματική ποινή ύψους 3.600 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης της εκτέλεσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-13/00, υπολογιζομένης από την ημερομηνία κατά την οποία το Δικαστήριο θα εκδώσει την απόφασή του στην παρούσα υπόθεση.

⁽¹⁾ Συλλογή 2002, σ. I-513.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, ασκηθείσα στις 2 Απριλίου 2004.

(Υπόθεση C-171/04)

(2004/C 106/89)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. Van Beek και G. Valero Jordana, άσκησε στις 2 Απριλίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να εκδώσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/80/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών ορισμένων ρύπων στην ατμόσφαιρα από τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσεως, ή παραλείποντας να ανακοινώσει παρόμοια μέτρα στην Επιτροπή, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία
2. να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 27 Νοεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 7 Απριλίου 2004.

(Υπόθεση C-172/04)

(2004/C 106/90)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C.-F. Durand και M. Κωνσταντινίδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 7 Απριλίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι, μη λαμβάνοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Γαλλική Δημοκρατία δεν μετέφερε στην εσωτερική έννομη τάξη την οδηγία 1999/31/ΕΚ όσον αφορά τις αποθέσεις αδρανών αποβλήτων προερχομένων από οικοδομές και δημόσια έργα. Η προθεσμία που είχε ταχθεί για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 16 Ιουλίου 2001.

⁽¹⁾ ΕΕ L 187 της 16.7.1999, σ. 1.

Διαγραφή της υποθέσεως C-40/99⁽¹⁾

(2004/C 106/91)

Με διάταξη της 16ης Φεβρουαρίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-40/99: Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

⁽¹⁾ ΕΕ C 136 της 15.5.1999.

Διαγραφή της υποθέσεως C-301/01⁽¹⁾

(2004/C 106/92)

Με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-301/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

⁽¹⁾ ΕΕ C 259 της 15.9.2001.

Διαγραφή της υποθέσεως C-427/01 ⁽¹⁾

(2004/C 106/93)

Με διάταξη της 12ης Φεβρουαρίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-427/01 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Bundessozialgericht): Dülger Trans Uluslararası Tazimacilik Ltd. Sti. κατά Bundesanstalt für Arbeit.

⁽¹⁾ ΕΕ C 3 της 5.1.2002

Διαγραφή της υποθέσεως C-9/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/97)

Με διάταξη της 22ας Μαρτίου 2004 ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-9/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 8.3.2003

Διαγραφή της υποθέσεως C-48/02 ⁽¹⁾

(2004/C 106/94)

Με διάταξη της 10ης Φεβρουαρίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-48/02 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Bundessozialgericht): 1. Cargo Ray Uluslararası Tazimacilik ve LTD., 2. Sezgin Ergin, 3. Vedat Calis κατά Bundesanstalt für Arbeit.

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 29.6.2002

Διαγραφή της υποθέσεως C-71/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/98)

Με διάταξη της 16ης Μαρτίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-71/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 83 της 5.4.2003

Διαγραφή της υποθέσεως C-296/02 ⁽¹⁾

(2004/C 106/95)

Με διάταξη της 16ης Μαρτίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-296/02: Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 233 της 28.9.2002

Διαγραφή της υποθέσεως C-144/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/99)

Με διάταξη της 12ης Ιανουαρίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-144/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-1/03 SA ⁽¹⁾

(2004/C 106/96)

Με διάταξη της 18ης Μαρτίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-1/03 SA: Icon Institute GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 35 της 7.2.2004

Διαγραφή της υποθέσεως C-164/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/100)

Με διάταξη της 16ης Μαρτίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-164/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.2003

Διαγραφή της υποθέσεως C-298/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/101)

Με διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-298/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-363/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/103)

Με διάταξη της 16ης Μαρτίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-363/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 264 της 1.11.2003

Διαγραφή της υποθέσεως C-308/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/102)

Με διάταξη της 5ης Μαρτίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-308/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-393/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/104)

Με διάταξη της 16ης Μαρτίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-393/03: Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 264 της 1.11.2003

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (ΠΕΜΠΤΟ ΤΜΗΜΑ)

της 11ης Δεκεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-305/00, *Conserve Italia Soc. coop. rl* κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Γεωργία — ΕΓΤΠΕ — Κατάργηση χρηματοδοτικής συνδρομής — Αιτιολογία — Εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών — Άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 — Αρχή της αναλογικότητας)

(2004/C 106/105)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-305/00, *Conserve Italia Soc. coop. rl*, με έδρα το San Lazzaro di Savena (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους M. Averani, A. Pisaneschi και S. Zunarelli, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Visaggio και M. Moretto), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2000) 1751, της 11ης Ιουλίου 2000, περί καταργήσεως της συνδρομής του ΕΓΤΠΕ η οποία παρασχέθηκε στο πλαίσιο του σχεδίου αριθ. 88.41.ΙΤ.003.0 υπό τον τίτλο «Εκσυγχρονισμός εγκαταστάσεως μεταποίησης προϊόντων του τομέα των οπωροκηπευτικών στο Portomaggiore (Ferrara)», το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, P. Lindh και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 355 της 9.12.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-48/01, *François Vainker και Brenda Vainker*
κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Επαγγελματική νόσος — Άρθρο 73 του ΚΥΚ — Αγωγή αποζημιώσεως — Παρατυπίες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας με σκοπό την αναγνώριση της επαγγελματικής αιτίας της νόσου — Ζημία — Ζημία την οποία υπέστη η σύζυγος πρώην υπαλλήλου)

(2004/C 106/106)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-48/01, *François Vainker*, πρώην υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και *Brenda Vainker*, σύζυγός του, κάτοικοι Middlesex (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενοι από

τους J. Grayston και A. Bywater, δικηγόρους, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: H. von Herzen, D. Moore και D. Waelbroeck), με αντικείμενο τρεις αγωγές αποζημιώσεως ασκηθείσες βάσει των άρθρων 236 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, με σκοπό την αποκατάσταση των ζημιών που φέρεται ότι υπέστησαν, αφενός, ο F. Vainker λόγω του ότι έχει προσβληθεί από επαγγελματική νόσο και, αφετέρου, οι ενάγοντες, λόγω της μη ορθής εξέτασεως εκ μέρους του εναγομένου οργάνου, της προβλεπόμενης στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως αιτήσεως αποζημιώσεως του άρθρου 73 του ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pitting και A.W.H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 13 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον ενάγοντα F. Vainker το ποσόν των 60 000 ευρώ.
- 2) Υποχρεώνει το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον ενάγοντα F. Vainker το ποσόν των 8 244,94 GBP ως επιστροφή των αμοιβών των δικηγόρων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας με σκοπό την αναγνώριση της επαγγελματικής αιτίας της νόσου του F. Vainker.
- 3) Υποχρεώνει το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον ενάγοντα F. Vainker αντισταθμιστικούς τόκους επί του ποσού των 617 617,94 ευρώ, από της 29ης Νοεμβρίου 1999 και μέχρι της 9ης Ιανουαρίου 2002. Το ποσοστό των τόκων αυτών υπολογίζεται βάσει του σταθερού επιτοκίου που καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες εργασίες αναχρηματοδοτήσεως, εφαρμοστέου κατά την εν λόγω χρονική περίοδο, προσαυξημένου κατά δύο μονάδες.
- 4) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.

⁽¹⁾ EE C 186 της 30.6.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση T-157/01, *Danske Busvognmænd* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Περιφερειακή συγκοινωνία με λεωφορεία»)

(2004/C 106/107)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση T-157/01, *Danske Busvognmænd*, με έδρα το Frederiksberg (Δανία), εκπροσωπούμενη από τους P. Dalskov και N. Symes, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbaek και Δ. Τριανταφύλλου), υποστηριζόμενης από το Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: J. Molde, P. Biering και K. Hansen.), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως SG (2001) D/287297 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001 (ενίσχυση NN 127/2000), με την οποία κρίθηκε συμβατή με την κοινή αγορά η ενίσχυση που χορηγήθηκε από τις δανικές αρχές στην *Combus A/S* με μορφή εισφορών κεφαλαίου που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης της εταιρίας αυτής, το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pírrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές· γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση SG (2001) D/287297 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001 (ενίσχυση NN 127/2000), καθόσον με την απόφαση αυτή κρίνονται συμβατές με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που χορήγησαν οι δανικές αρχές στην *Combus A/S* με τη μορφή εισφορών κεφαλαίου ποσού [Y] DKK και [X] DKK.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.
- 4) Το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 29.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-204/01, *Maria-Luise Lindorfer* κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Μεταφορά κατ' αποκοπήν εξαγορασθέντων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κτηθέντων από επαγγελματικές δραστηριότητες ασκηθείσες πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στις Κοινότητες — Υπολογισμός συνταξίων —

Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Αρχή της ίσης μεταχείρισης — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων)

(2004/C 106/108)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-204/01, *Maria-Luise Lindorfer*, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden et L. Levi, δικηγόρους, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: F. Anton et A. Pilette), που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 3ης Νοεμβρίου 2000, περί υπολογισμού των συνταξίων ετών της προσφεύγουσας κατόπιν μεταφοράς στο κοινοτικό σύστημα του προϊόντος της κατ' αποκοπήν εξαγοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει από το αυστριακό σύστημα, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, την P. Lindh και τον J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, εξέδωσε στις 18 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 317 της 10.11.01.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Φεβρουαρίου 2004

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-297/01 και T-298/01, *SIC – Sociedade Independente de Comunicaçào, SA* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Δημόσιοι τηλεοπτικοί σταθμοί — Καταγγελία — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Λήψη θέσεως εκ μέρους της Επιτροπής — Χαρακτήρας ενισχύσεως ως νέας ή υφιστάμενης — Αίτημα περί καταργήσεως της δίκης — Αμφισβήτηση — Εκτέλεση ακυρωτικής αποφάσεως — Υποχρέωση της Επιτροπής να προβαίνει σε έρευνα — Εύλογη προθεσμία»)

(2004/C 106/109)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-297/01 και T-298/01, *SIC – Sociedade Independente de Comunicaçào, SA*, με έδρα στο Carnaxide (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τους C. Botelho Moniz και E. Maia Cadete, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. de Sousa Fialho Lopes και J. Buendía Sierra), με αντικείμενο προσφυγές κατά παραλείψεως, ασκηθείσες βάσει του άρθρου 232 ΕΚ, με τις οποίες ζητείται να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να εκδώσει απόφαση επί των καταγγελιών που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 30 Ιουλίου 1993, στις 22 Οκτωβρίου 1996 και στις 20 Ιουνίου 1997 κατά

της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, για παράβαση του άρθρου 87 ΕΚ, και παραλείποντας, κατά παράβαση του άρθρου 233 ΕΚ και κατά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2000, T-46/97, SIC κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-2125), και να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, τους J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Φεβρουαρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Καταργεί τη δίκη επί των προσφυγών T-297/01 και T-298/01.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 84 της 6.4.02.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 31ης Μαρίου 2004

στην υπόθεση T-20/02, Interquell GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού και λεκτικού κοινοτικού σήματος HAPPY DOG — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα HAPPIDOG — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2004/C 106/110)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-20/02, Interquell GmbH, με έδρα το Wehringen (Γερμανία) εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο G. J. Hodapp, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους G. Schneider και U. Pfléghar, υποστηριζομένου από την Pronimi Ltd, με έδρα το Staffordshire (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον M. Kinkeldey, δικηγόρο, όπου ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου, ήταν η SCA Nutrition Ltd, με έδρα το Staffordshire, εκπροσωπούμενη από τον M. Kinkeldey, δικηγόρο, που είχαν ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 27ης Νοεμβρίου 2001 (υπόθεση R 264/2000-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Interquell GmbH και SCA Nutrition Ltd, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 31 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και σε εκείνα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και της SCA Nutrition Ltd.

3) Η Pronimi Ltd. καταδικάζεται στα δικά της δικαστικά έξοδα

(¹) ΕΕ C 109 της 4.05.02.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-67/02, Léopold Radauer κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(Υπάλληλοι — Μεταφορά των κατ' αποκοπή εξαγοραζόμενων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτηθεί για επαγγελματικές δραστηριότητες πριν από την πρόσληψη στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Υπολογισμός των συντάξιμων ετών — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Γενικές διατάξεις εκτελέσεως — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων)

(2004/C 106/111)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-67/02, Léopold Radauer, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: F. Anton), που έχει ως αντικείμενο αίτηση για την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2001, περί υπολογισμού των συντάξιμων ετών του προσφεύγοντος κατόπιν της μεταφοράς, στο κοινοτικό σύστημα, των κατ' αποκοπή εξαγοραζόμενων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει στην Αυστρία, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, και τους P. Lindh και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 97 της 20.4.02

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 25ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-145/02, **Armin Petrich** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Γενικός διαγωνισμός — Μη αποδοχή στις εξετάσεις — Προκήρυξη διαγωνισμού — Απαιτούμενη επαγγελματική πείρα — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αρχή της χρηστής διοικήσεως και καθήκον αρωγής)**

(2004/C 106/112)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-145/02, Armin Petrich, κάτοικος Travemünde (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον P. Goergen, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Cunniff και V. Joris), με αντικείμενο, αφενός, αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως, της 11ης Φεβρουαρίου 2002, της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/7/01 να μην προβεί στη διόρθωση των γραπτών του προσφεύγοντος και να απορρίψει την υποψηφιότητά του, καθώς και του συνόλου των μεταγενέστερων του εν λόγω διαγωνισμού χειρισμών και πράξεων και, αφετέρου, αίτηση για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της αποφάσεως αυτής, το Πρωτοδικείο (δικάζον ως μονομελές με δικαστή τον R. García-Valdecasas), γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Απορρίπτει το επικουρικό αίτημα με το οποίο ζητήθηκε να επιτραπεί στον προσφεύγοντα να αποδείξει ότι τα καθήκοντά του ως «sonderschulrektor» αντιστοιχούν στην επαγγελματική πείρα που απαιτεί η προκήρυξη του διαγωνισμού.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 29.6.02**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 17ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-175/02, **Giorgio Lebedef** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(«Υπάλληλοι — Προαγωγή — Πλημμέλεια της διαδικασίας προαγωγής — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Προσφυγή ακυρώσεως»)**

(2004/C 106/113)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-175/02, Giorgio Lebedef, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους G. Bouneou και F. Fra-

beti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και J. Cunniff), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μη προαγάγει τον προσφεύγοντα στον βαθμό B 1 για το έτος 2000, το Πρωτοδικείο (μονομελές σύνθεση: V. Tiili), γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 180 της 27.7.02.**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**

της 10ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-177/02, **Malagutti-Vezinhet SA** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(«Γενική ασφάλεια των προϊόντων — Κοινωνικό σύστημα ταχείας ειδοποίησεως για τα τρόφιμα — Αγωγή αποζημιώσεως»)**

(2004/C 106/114)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση T-177/02, Malagutti-Vezinhet SA, εταιρία τελούσα υπό δικαστική εκκαθάριση, με έδρα το Cavaillon (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους B. Favarel Veidig και N. Boron, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M.-J. Joczzy και M. França), με αντικείμενο αίτημα περί αποκαταστάσεως της ζημίας που υποστηρίζει ότι υπέστη η ενάγουσα κατόπιν της μεταδόσεως εκ μέρους της Επιτροπής επείγοντος σήματος ενημερώνοντος για την παρουσία καταλοίπων φυτοφαρμάκων σε μήλα προελεύσεως Γαλλίας και με μνεία του ονόματος της ενάγουσας ως εξαγωγέα των επιδικών εμπορευμάτων, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pirsung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέα, εξέδωσε στις 10 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 233 της 28.9.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Μαρτίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερα λεκτικά σήματα MUNDICOLOR — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού λεκτικού σήματος MUNDICOLOR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2004/C 106/115)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον J. L. Rivas Zurdo, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo), παρεμβαινών ενώπιον του Πρωτοδικείου, στην υπόθεση T-184/02, Iberia Líneas Aéreas de España, SA, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τον A. García Torres, δικηγόρο, έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, στην υπόθεση T-183/02, González Cabello, SA, με έδρα το Puente Genil (Ισπανία), με αντικείμενο τις προσφυγές που ασκήθηκαν κατά δύο αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Μαρτίου 2002 (υποθέσεις R 798/1999-1 και R 115/2000-1), σχετικά με μια διαδικασία ανακοπής μεταξύ της González Cabello, SA, και της El Corte Inglés, SA, και με μια διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Iberia Líneas Aéreas de España, SA, και της El Corte Inglés, SA, αντίστοιχα, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές· γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Μαρτίου 2003 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 202 της 24.8.02

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 2ας Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση T-197/02, Γεώργιος Καραβέλης κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾

(«Υπάλληλοι — Μη προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Δικαστική ακυρωτική απόφαση — Εκτελεστικά μέτρα — Άρθρο 233 ΕΚ — Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως»)

(2004/C 106/116)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση T-197/02, Γεώργιος Καραβέλης, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον X. Ταγαρά, δικηγόρο, κατά Ευρωπαϊκού Κοινο-

βουλίου (εκπρόσωποι: J. F. de Wachter, B. Μάγνης, και N. Κορογιαννάκης), με αντικείμενο, αφενός, προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2001 περί μη αναδρομικής προαγωγής του προσφεύγοντος-εναγόντος στον βαθμό Α4 και, αφετέρου, αγωγή περί αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης την οποία ο προσφεύγων-εναγών ισχυρίζεται ότι υπέστη, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. R. García-Valdecasas, πρόεδρο, P. Lindh και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2004, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 233 της 28.9.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 1ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση T-198/02, N κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Πειθαρχικό καθεστώς — Παύση χωρίς απώλεια των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Ατιολογία — Δικαιώματα άμυνας — Αναλογικότητα — Μη τήρηση των προδεσμιών του άρθρου 7 του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Άρθρο 12, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων)

(2004/C 106/117)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-198/02, N, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Asse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους N. Lhoest και E. De Schietere de Lophem, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currall), με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της 25ης Φεβρουαρίου 2002, με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή της Επιτροπής επέβαλε στον προσφεύγοντα την πειθαρχική ποινή της παύσεως χωρίς κατάργηση ή μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του, βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 2, στοιχείο στ, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και, αφετέρου, αίτημα χρηματικής ικανοποιήσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Azizi, πρόεδρο, πρόεδρο τμήματος, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα ποσό ύψους 700 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη εξαιτίας της.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, το ένα έκτο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων κατά τη παρούσα διαδικασία και κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Ο προσφεύγων φέρει τα πέντε έκτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε κατά τη παρούσα διαδικασία και κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 233 της 28.9.02

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 2ας Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-234/02, Χρίστος Μιχαήλ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Διορισμός αναπληρωτή προϊσταμένου τμήματος και προϊσταμένου τομέα — Βλαπτική πράξη — Δεν υφίσταται — Απαράδεκτο)

(2004/C 106/118)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση T-234/02, Χρίστος Μιχαήλ, μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο X. Ταγαρά, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe και F. Clotuche-Duniviersart), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής σχετικά με τον διορισμό αναπληρωτή προϊσταμένου του τμήματος «Politiques internes, Administration centrale, CCR et Agences» της Γενικής Διευθύνσεως «Δημοσιονομικός Έλεγχος» και προϊσταμένου του τομέα «Politiques internes et agences» του τμήματος αυτού, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αφορούν τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 247 της 12.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 25ης Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση T-238/02, José Barbosa Gonçalves κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Προσφυγή — Άσκηση αγωγής αποζημιώσεως χωρίς την προδικαστική διαδικασία που επιβάλλεται από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως — Παραδεκτό)

(2004/C 106/119)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση T-238/02, José Barbosa Gonçalves, κάτοικος Viana do Castelo, εκπροσωπούμενος από τον João Dias Gonçalves, advogado, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και Braga da Cruz) με αντικείμενο αίτημα για την καταβολή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων λόγω του αποκλεισμού του από τις γραπτές εξετάσεις του διαγωνισμού της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων A/6/01, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από τους J. Azizi, Πρόεδρο, και τους M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος της διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 2004, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Ο κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα

(¹) ΕΕ C 233 της 28ης Σεπτεμβρίου 2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-310/02, Αθανάσιος Θεοδωράκης κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹)

(Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Άρθρο 29 του ΚΥΚ — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Απόρριψη υποψηφιότητας — Εκπρόθεσμη υποβολή)

(2004/C 106/120)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-310/02, Αθανάσιος Θεοδωράκης, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Uccle (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Σ. Παππά, δικηγόρο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: F. Anton et B. Driessen), η οποία έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 2002, περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για τη θέση γενικού διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως «Εξωτερικές οικονομικές σχέσεις, κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ)» της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου, και της αποφάσεως της 10ης Ιουλίου 2002, περί ρητής απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως, και, αφετέρου, της αποφάσεως περί διορισμού του γενικού διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως «Εξωτερικές οικονομικές σχέσεις, κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ)» της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τον J. Pitting, Πρόεδρο, και τους A.W.H. Meij και N.J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, εξέδωσε στις 23 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 305, της 7ης Δεκεμβρίου 2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 1^{ης} Απριλίου 2004

στην υπόθεση T-312/02, Lucio Gussetti κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Άρθρο 67, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Απαγόρευση της σωρεύσεως με ομοειδή εθνικά επιδόματα — Άρθρο 85 του ΚΥΚ — Προϋποθέσεις αναζητήσεως αχρεωστήτου)

(2004/C 106/121)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-312/02, Lucio Gussetti, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον M. Merola, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Cunniff και R. Amorosi), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 15ης Φεβρουαρίου 2002, περί αφαιρέσεως, από 1ης Ιουνίου 2001, των

ποσών που είχε λάβει αχρεωστήτως ο προσφεύγων με τη μορφή επιδόματος συντηρούμενου τέκνου, κατ' εφαρμογήν του περί απαγορεύσεως της σωρεύσεως κανόνα του άρθρου 67, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ), και τα οποία αντιστοιχούν προς τα οικογενειακά επιδόματα ορφανού τα οποία λαμβάνει από τις βελγικές αρχές, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 305 της 7.12.02

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Φεβρουαρίου 2004

στην υπόθεση T-320/02, Monika Esch-Leonhardt και λοιποί κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (¹)

(Υπάλληλοι — Ατομικός φάκελος — Έγγραφο για τη διαβίβαση συνδικαλιστικών ανακοινώσεων με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο — Άρνηση να αφαιρεθεί από τους ατομικούς φακέλους των προσφευγόντων)

(2004/C 106/122)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-320/02, Monika Esch-Leonhardt, Tillmann Frommhold και Emmanuel Larue, μέλη του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κάτοικοι Φρανκφούρτης επί του Μάιν (Γερμανία) και Karben (Γερμανία), αντιστοίχως, εκπροσωπούμενοι από τον B. Karthaus, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εκπρόσωποι: T. Gilliams, G. Gruber και B. Wägenbaur), με αντικείμενο, αφενός, αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως να περιληφθεί στον ατομικό φάκελο των προσφευγόντων έγγραφο για τη χρησιμοποίηση εκ μέρους τους του συστήματος εσωτερικού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για τη διαβίβαση συνδικαλιστικών ανακοινώσεων καθώς και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τον N. J. Forwood, πρόεδρο, και τους J. Pitting και A.W.H. Meij, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Φεβρουαρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-320/02 R.

(¹) ΕΕ C 323 της 21.12.02

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση T-355/02, **Mühlens GmbH & Co. KG** κατά **Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)** (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Κίνδυνος συγχύσεως — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος ZIRH — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο “sir” — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»

(2004/C 106/123)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-355/02, Mühlens GmbH & Co. KG, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον T. Schulte-Beckhausen, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: S. Laitinen και L. Ramprini), έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα): Zirh International Corp., με έδρα τη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον B. Nuseibeh, δικηγόρο, με αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Οκτωβρίου 2002 (υπόθεση R 657/2001-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Mühlens GmbH & Co. KG και της Zirh International Corp., το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 70 της 22.3.03.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση T-4/03, **Giorgio Lebedef** κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Προαγωγή — Παρατυπία στη διαδικασία προαγωγής — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Αιτιολόγηση — Προσφυγή ακυρώσεως)

(2004/C 106/124)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-4/03, Giorgio Lebedef, υπάλληλος των Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους G. Bouneou και F. Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά της Επι-

τροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον M. J. Currall και την C. BerardisA--Kayser, με αντικείμενο προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό B 1 για την περίοδο προαγωγών 2001, το Πρωτοδικείο (μονομελές: V. Tiili), γραμματέας: M. J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Μαρτίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα..

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 8.3.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Φεβρουαρίου 2004

στην υπόθεση T-10/03, **Jean-Pierre Koubi** κατά **Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)** (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος CONFORFLEX — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα FLEX — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2004/C 106/125)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-10/03, Jean-Pierre Koubi, κάτοικος Μασαλίας (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από την K. Manhaeve, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: S. Laitinen και S. Pétrequin), όπου παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι η Fabricas Lucia Antonio Betere, SA (Flabesa), με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον I. Valdelomar, δικηγόρο, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 16ης Οκτωβρίου 2002 (υπόθεση R 542/2001-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του J.-P. Koubi και της Fabricas Lucia Antonio Betere, SA (Flabesa), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, και V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 18 Φεβρουαρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 8.3.03.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-11/03, Elizabeth Afari κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾*(Προσωπικό της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Δυσφήμιση — Δυσμενής διάκριση λόγω φυλής — Πειθαρχική διαδικασία — Δικαιώματα του αμυνομένου — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών — Αγωγή αποζημιώσεως)*

(2004/C 106/126)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-11/03, Elizabeth Afari, εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εκπροσωπούμενης από την V. Saintot και τους T. Gilliams και N. Urban, με αντικείμενο προσφυγή για την ακύρωση αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 5ης Νοεμβρίου 2002, με την οποία απευθύνθηκε στην προσφεύγουσα γραπτή επίπληξη, καθώς και αγωγή αποζημιώσεως λόγω της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η τελευταία, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. B. Vesterdorf, πρόεδρο, H. Legal και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Μαρτίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει κάθε διάδικο στα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 70 της 22.3.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 2ας Μαρτίου 2004

στην υπόθεση T-14/03, Colette Di Marzio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾*(Υπάλληλοι — Προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής — Αμοιβές — Μεταβολή του τόπου προσλήψεως — Κατάργηση του ευεργετήματος του γαλλικού διορθωτικού συντελεστή και του επιδόματος αποδημίας — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Καθήκον αρωγής)*

(2004/C 106/127)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-14/03, Colette Di Marzio, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ginasservis (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden και L. Levi, avocats, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Cur-

rall, V. Joris και D. Waelbroeck), που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως περί παρακρατήσεως επί του μισθού της προσφεύγουσας-ενάγουσας, της αποφάσεως περί καταργήσεως του επιδόματος γραμματείας, της αποφάσεως περί καταργήσεως του κατ' αποκοπήν επιδόματος εξόδων ταξιδίου καθώς και αίτηση αποκαταστάσεως της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο, και τους H. Legal και E. Martins Ribeiro, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 83 της 5.4.03

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Φεβρουαρίου 2004

στην υπόθεση T-19/03, Σπυριδούλα Κωνσταντοπούλου κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾*(Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τη συμμετοχή στις προφορικές εξετάσεις)*

(2004/C 106/128)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-19/03, Σπυριδούλα Κωνσταντοπούλου, κάτοικος Ιωαννίνων (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον È. Boigelot, avocat, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Schauss), που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων/LA/14 της 23ης Οκτωβρίου 2002, με την οποία αποκλείστηκε η συμμετοχή της προσφεύγουσας στις προφορικές εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Φεβρουαρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 83 της 5.4.03.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 19ης Φεβρουαρίου 2004****στην υπόθεση T-300/97 DEP, Benito Latino κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾****(Διαδικασία — Καθορισμός των δικαστικών εξόδων)**

(2004/C 106/129)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-300/97 DEP, Benito Latino, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους G. Vandersanden, L. Levi και A. Finchelstein, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currell), που έχει ως αντικείμενο αίτηση για τον καθορισμό των δικαστικών εξόδων κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999, T-300/97, Latino κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ., σ. I-A-259 και II-1263), το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pitting, πρόεδρο, και τους A.W.H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 19 Φεβρουαρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το συνολικό ποσό των εξόδων που μπορούν να αναζητηθούν εις εκτέλεση της αποφάσεως της 15ης Δεκεμβρίου 1999, T-300/97, Latino κατά Επιτροπής, ορίζεται σε 11 000 ευρώ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 41 της 7.2.98

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 1ης Μαρτίου 2004****στην υπόθεση T-210/99, Johan Henk Gankema κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾****(Προσφυγή ακυρώσεως — Αδράνεια εκ μέρους του προσφεύγοντος — Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως)**

(2004/C 106/130)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-210/99, Johan Henk Gankema, κάτοικος Veendam (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τον E. Maas, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζόμενος από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: αρχικώς ο M. Fierstra και η L. Cuelenaere, στη συνέχεια η L. Cuelenaere και ο V. Koningsberger και, τέλος, η H. G. Sevenster), κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς οι G. Rozet και H. Spreyart, στη συνέχεια οι G. Rozet και H. van Vliet), που έχει ως αντικείμενο αίτηση για την ακύρωση της αποφάσεως 1999/705/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1999, περί των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από τις Κάτω Χώρες σε 633 πρατήρια βενζίνης που βρίσκονται στην παραμεθόρια περιοχή μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Γερμανίας (ΕΕ L 280, σ. 87), το Πρωτοδικείο (δευτέρο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pitting, πρόεδρο, και τους

V. Tiili, A.W.H. Meij, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε την 1η Μαρτίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 8.1.00

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ**της 9ης Φεβρουαρίου 2004****στην υπόθεση T-120/03, Synopharm GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾****(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)**

(2004/C 106/131)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-120/03, Synopharm GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενη από τον G. J. Hodapp, avocat, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενη από τους G. Schneider και U. Pflighar, όπου έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ήταν η Pentafarma-Sociedade Técnico-Medicinal Lda, εκπροσωπούμενη από τον J. Pereira da Cruz, avocat, που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 15ης Ιανουαρίου 2003 (υπόθεση R 44/2002-3), η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής μεταξύ της Synopharm GmbH & Co. KG και της Pentafarma-Sociedade Técnico-Medicinal Lda, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pitting, Πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 9 Φεβρουαρίου 2004 διάταξη της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα, καθώς και το ήμισυ των εξόδων του καθού έκαστη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 19ης Ιουλίου 2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 11ης Φεβρουαρίου 2004

στην υπόθεση T-304/03, Bayer AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της κοινοτικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Επίτευξη φιλικού διακανονισμού μεταξύ του αιτούντος την εγγραφή κοινοτικού σήματος και του δικαιούχου προγενεστέρων εθνικών σημάτων — Κατάργηση της δίκης)

(2004/C 106/132)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-304/03, Bayer AG, με έδρα το Leverkusen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Wolpert, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της κοινοτικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: J. Weben-dörfer και G. Schneider), με αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της κοινοτικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) την Sanofi-Synthelabo SA, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της κοινοτικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 4ης Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 452/2002-4), επί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ Bayer AG και Sanofi-Synthelabo SA, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 11 Φεβρουαρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η μεν προσφεύγουσα Bayer AG φέρει τα δικαστικά της έξοδα το δε ΓΕΕΑ τα ενδεχόμενα δικά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 264 της 1.11.03

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Ιανουαρίου 2004

στην υπόθεση T-369/03, Arizona Chemical BV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Επείγων χαρακτήρας»)

(2004/C 106/133)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-369/03 R, Arizona Chemical BV, με έδρα το Almere (Κάτω Χώρες), Eastman Belgium BVBA, με έδρα το Kallo (Βέλγιο), Resinall Europe BVBA, με έδρα τη Bruges (Βέλγιο), Cray Valley Iberica, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους C. Mereu και K. Van Maldegem, κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: X. Lewis και F. Simonetti), με αντικείμενο, αφενός, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της από 20 Αυγούστου 2003 πράξεως της Επιτροπής και της τρέχουσας υπαγωγής του κολοφώνιου στο παράρτημα I της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34), και, αφετέρου, αίτημα συνιστάμενο στο να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προτείνει τον αποχαρακτηρισμό του κολοφώνιου κατά την προσεχή συνεδρία της κανονιστικής επιτροπής η οποία πρόκειται να αποφανθεί επί της προσαρμογής της οδηγίας 67/548 στην τεχνική πρόοδο, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2004, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Φεβρουαρίου 2004

στην υπόθεση T-422/03 R, Enviro Tech Europe Ltd και Enviro Tech International Inc. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Ασφαλιστικά μέτρα — Οδηγία 67/548/ΕΟΚ — Επείγων)

(2004/C 106/134)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-422/03 R, Enviro Tech Europe Ltd, με έδρα στο Kingston upon Thames, Surrey (Ηνωμένο Βασίλειο) και Enviro Tech International Inc, με έδρα στο Σικάγο, Illinois, (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενες από τους C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: X. Lewis και F. Simonetti); με αντικείμενο, αφενός, αίτηση αναστολής της εκτελέσεως δύο πράξεων της Επιτροπής με ημερομηνία 3 Νοεμβρίου 2003 και, αφετέρου, αίτηση με την οποία ζητείται να υποχρεωθεί η Επιτροπή να μην προτείνει τη νέα ταξινόμηση της ουσίας n-προπιλοβρωμίδιο κατά την 29η προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Dr. Grandel GmbH κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-426/03)

(2004/C 106/135)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθορισθεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας)

Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική Η Dr. Grandel GmbH, Augsburg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο W. Görfert, άσκησε στις 22 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η εταιρία RE.LE.VI. S.p.A., Rodigo (Ιταλία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Οκτωβρίου 2003 που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας R 2920/2001-4,
- να καταδικάσει το καθύς στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «GRAN» για προϊόντα των κατηγοριών 3, 5 και 30 (μεταξύ άλλων καλλυντικά και είδη περιποίησης του σώματος, φαρμακευτικά σκευάσματα καθώς και παρασκευάσματα υγιεινής για ιατρικές χρήσεις, βουτήματα)

Δικαιούχος τού κατά τη διαδικασία της ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: RE.LE.VI. S.p.A

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Το ιταλικό, ελληνικό και διεθνές λεκτικό σήμα «GRANFORTE» για προϊόντα των κατηγοριών 1, 3, 5 και 11

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών (1): Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Λόγοι ακυρώσεως:

- Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.
- Εσφαλμένη οριοθέτηση του προστατευτικού πεδίου των αντιταχθέντων με την ανακοπή σημάτων.
- Δεν ελήφθη υπ' όψιν η απόφαση R 915/2001-4 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «GRANFORTE» για παρεμφερή με τα εν προκειμένω προϊόντα.
- Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως

(1) Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών της 10ης Σεπτεμβρίου 2003 που εκδόθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως R 920/2001-4.

Προσφυγή της Almdudler-Limonade A. & S. Klein κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 9 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση T-12/04)

(2004/C 106/136)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Almdudler-Limonade A. & S. Klein, που εδρεύει στη Βιέννη (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο G. Schönherr, άσκησε στις 9 Ιανουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αποφανθεί επί της ουσίας και, μεταρρυθμίζοντας την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου, της 5ης Νοεμβρίου 2003, στην υπόθεση R 490/2003-2, να δεχτεί την αίτηση κοινοτικού σήματος της προσφεύγουσας υπ' αριθ. 2 193 753,
- επικουρικά, να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου, της 5ης Νοεμβρίου 2003, στην υπόθεση R 490/2003-2 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γραφείο προς επανεξέταση και προς έκδοση νέας αποφάσεως,

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου, ώστε να τα καταβάλει στους εκπροσώπους της εντός 14 ημερών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Ένα τριδιδάστατο σήμα που έχει τη μορφή φιάλης αναψυκτικού (αριθ. αιτήσεως: 2 193 753)

Σχετικά αγαθά ή υπηρεσίες: Προϊόντα της κλάσης 32 (Αναψυκτικά με βάση αρωματικά χόρτα)

Απόφαση προσβαλλόμενη ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη από τον εξεταστή της αιτήσεως καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:

- Το υπό καταχώριση σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι απαιτείται.
- Οι ενδιαφερόμενες κατηγορίες των συναλλασσομένων είναι σε θέση να διακρίνουν το προϊόν που περιέχει η εν λόγω συσκευασία από τα προϊόντα κάθε άλλης προελεύσεως.
- Ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος είναι ιδιαίτερα ισχυρός, αν ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο της φιάλης.

Προσφυγή της Mühlhens GmbH & Co. KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση T-28/04)

(2004/C 106/137)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθορισθεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Η Mühlhens GmbH & Co. KG, Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο T. Schulte-Beckhausen, άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα).

Λοιποί διάδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν οι Mirco Cara, Trezzano Sul Naviglio (Μιλάνο) Ιταλία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς της 20^{ης} Νοεμβρίου 2003 που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας R 10/2003-1,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Ο Mirco Cara

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «TOSKALEATHER» για προϊόντα των κατηγοριών 16, 18 και 25 (μεταξύ άλλων βιβλία, τσάντες, σάκες, καθώς και πάσης φύσεως είδη ρουχισμού για άνδρες, γυναίκες και παιδιά)-Αριθμός αιτήσεως καταχωρίσεως 1 079 888

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία της ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Το γερμανικό λεκτικό σήμα «TOSCA» για είδη αρωματοποιίας (μεταξύ άλλων «Parfum», «Eau de Toilette» και «Eau de Parfum pour Femmes»)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή ως προς τα προϊόντα της κατηγορίας 25. Κατά τα λοιπά, η ανακοπή απορρίφθηκε.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως: — Η ανακοπή που στηρίζεται στο παγκοίμως γνωστό σήμα είναι βάσιμη σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾.

— Υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρινόμενων σημείων.

— Τα συγκρινόμενα σημεία παρουσιάζουν ομοιότητες.

— Στην περίπτωση του παγκοίμως γνωστού σήματος που αντιτάσσεται με την ανακοπή πρόκειται για ένα σήμα που χαιρεί φήμης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Lichtwer Pharma AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση T-32/04)

(2004/C 106/138)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Η Lichtwer Pharma AG, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H. P. Kunz-Hallstein R. Kunz-Hallstein, άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Laboratoire L. Lafon S.A., με έδρα το Maisons-Alfort (Γαλλία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το σημείο 2 της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 13ης Νοεμβρίου 2003, ήτοι να ακυρώσει την απόφαση στο μέτρο που καταδικάζει την προσφεύγουσα στα τέλη και δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας ανακοπής όσο και της διαδικασίας προσφυγής·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα ζήτησε την καταχώριση του λεκτικού σήματος «LYCO-A» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 30 (αριθμ. αιτήσεως 1 217 355). Η Laboratoire L. Lafon S.A., κάτοχος του γαλλικού λεκτικού σήματος «LYOC» για προϊόντα της κλάσεως 5, άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος. Η Laboratoire L. Lafon S.A. άσκησε επίσης δύο ανακοπές βάσει των σημάτων «LYCO PROTECT» και «LYCO Q10».

Με απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2002, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή βάσει του σήματος «LYOC» λόγω ελλείψεως κινδύνου συγχύσεως. Αυθημερόν δέχθηκε την ασκηθείσα βάσει του σήματος «LYCO Q10» ανακοπή.

Τον Δεκέμβριο 2002 η Laboratoire L. Lafon S.A. κοινοποίησε στο καθού την πρόθεσή της να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής για το σήμα «LYOC». Κατά της αποφάσεως που αφορούσε το σήμα «LYCO Q10» δεν ασκήθηκε προσφυγή.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι η διαδικασία προσφυγής κατέστη άνευ αντικείμενου λόγω της οριστικής αρνήσεως της καταχωρίσεως του οικείου σήματος. Επιπλέον, καταδικάσε την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα τόσο της χρονικώς προηγούμενης διαδικασίας ανακοπής όσο και της αντίστοιχης διαδικασίας προσφυγής.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δήλωση της προθέσεως ασκήσεως προσφυγής συνιστά μόνον έκφραση προθέσεως. Το τμήμα προσφυγών όφειλε να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη δυνάμει του άρθρου 49, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95⁽¹⁾ και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, σε περίπτωση που η ανακοπή γίνεται δεκτή, η άρνηση καταχωρίσεως του σήματος δεν θεωρείται ότι επήλθε *ex tunc* αλλά μόνον *ex nunc* και ότι από το αιτιολογικό της αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 81, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94⁽²⁾. Ως εκ τούτου, η απόφαση παρέβη κανόνα ουσιαστικού δικαίου. Επιπλέον, το καθού όφειλε, σύμφωνα με τους κανόνες 21 και 51 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95, να επιστρέψει στους διαδίκους το ήμισυ των τελών της διαδικασίας ανακοπής και το σύνολο των τελών της διαδικασίας προσφυγής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Plus Warenhandelsgesellschaft mbH κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση T-34/04)

(2004/C 106/139)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Η Plus Warenhandelsgesellschaft mbH, Mülheim an der Ruhr (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο B. Piepenbrink, άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα).

Έτεροι διάδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν οι Joachim Bälz και Friedmar Hiller, Στουτγάρδη (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Νοεμβρίου 2003 που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας R 620/2002-2 και να διατάξει τη διαγραφή του σήματος «Turkish Power» του οποίου η καταχώριση ζητήθηκε με την υπ. αριθ. 1 873 561 αίτηση,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούντες την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Joachim Bälz και Friedmar Hiller

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «Turkish Power» για προϊόντα των κατηγοριών 3, 25, 28, 32, 33 και 34 (μεταξύ άλλων καπνός, είδη καπνιστού, σπύρτα) - Αριθμός αιτήσεως καταχώρισεως 1 873 561.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία της ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Η προσφεύγουσα (πρώην Tengelmann Warenhandels-gesellschaft).

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Το γερμανικό λεκτικό σήμα «POWER» για προϊόντα της κατηγορίας 34 (μεταξύ άλλων καπνός, είδη καπνιστού, σπύρτα).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως:

- Το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.
- Το αντιταχθέν με την ανακοπή σήμα διαθέτει αφ'εαυτού του αυξημένη και όχι μόνον τη συνήθη διακριτική δύναμη λόγω της ευρείας χρήσεώς του στην αγορά.
- Υφίσταται ο κίνδυνος συγχύσεως λόγω της ομοιότητας των συγκρινόμενων σημάτων ως προς τα χαρακτηριστικά στοιχεία τους.

Προσφυγή της Orsay GmbH κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 5 Φεβρουάριου 2004

(Υπόθεση T-39/04)

(2004/C 106/140)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθορισθεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Η Orsay GmbH, Willstätt (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο D. von Schultz, άσκησε στις 5 Φεβρουάριου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα).

Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η εταιρία José Jiménez Arellano S.A., Μαδρίτη.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς της 3ης Νοεμβρίου που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας R 394/2002-4 καθώς και την απόφαση 405/2002 του τμήματος ανακοπών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς καθ' ό μέτρο απορρίφθηκε, κατόπιν ασκήσεως της υπ' αριθ. B 242 059 ανακοπής, η υπ' αριθ. 1 042 613 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος για τα προϊόντα είδη ρουχισμού, μπότες, υποδήματα και παντόφλες, είδη πιλοποίας,
- να διαπιστώσει ότι το Γραφείο εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς υποχρεούται να δεχτεί την υπ' αριθ. 1 042 613 αίτηση καταχώρισεως του σημείου «O Orsay» ως κοινοτικού σήματος για τα προϊόντα είδη ρουχισμού, μπότες, υποδήματα και παντόφλες καθώς και είδη πιλοποίας και να το καταχωρίσει στην κατηγορία 25,

— να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος:

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «O orsay» για προϊόντα των κατηγοριών 23, 24 και 25(υφαντουργικά νήματα και κλωστές, υφάσματα, κλιννοσκεπάσματα και τραπεζομάντιλα, ενδύματα, μπότες, υποδήματα και παντόφλες, είδη πιλοποιίας)-Αριθμός αιτήσεως καταχώρισεως 1 042 613

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία της ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: José Jiménez Arellano S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος: Το ισπανικό και πορτογαλικό εικονιστικό σήμα «D'ORSAY» για προϊόντα της κατηγορίας 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος για τα προϊόντα «είδη ρουχισμού, μπότες, υποδήματα και παντόφλες, είδη πιλοποιίας». Κατά τα λοιπά απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφύγων: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως: — Η απόφαση του Γραφείου παραβιάζει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.
— Από την σύγκριση των σημείων «O orsay» και «D'ORSAY» δεν προκύπτει κίνδυνος ηχητικής συγχύσεως.
— Αποκλείεται ο κίνδυνος συγχύσεως λόγω συνειρμού ή λόγω της γραφικής παραστάσεως.

Προσφυγή της υπό εκκαθάριση Gela Sviluppo S.C.p.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-65/04)

(2004/C 106/141)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η υπό εκκαθάριση Gela Sviluppo S.C.p.A., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Patrizio Menchetti, άσκησε στις 13 Φεβρουαρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στην ανακοίνωση της 16ης Δεκεμβρίου 2003, σχετ. 116515 Regio E2/JHR/rs D(2003) 621494, με την οποία απορρίπτεται η αίτηση καταβολής του υπολοίπου της συνολικής επιδοτήσεως της Gela Sviluppo·

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που μειώνει τη χρηματοδότηση της συνολικής επιδοτήσεως της Gela Sviluppo, Sicilia 94-99 FESR 98.05.26.001·

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που προβλέπει τη μεταφορά προϋπολογισμού ποσού 2 348 580,42 ευρώ·

— να ακυρώσει την περιλαμβανόμενη στο χρεωστικό σημείωμα απόφαση της Επιτροπής για την επιστροφή ποσού 85 806,66 ευρώ το οποίο καταβλήθηκε αχρεωστήτως·

— εφόσον γίνει δεκτό ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, των Κατευθυντήριων Γραμμών σχετικά με την χρηματοδοτική εκκαθάριση των επιχειρησιακών παρεμβάσεως (1994-1999) των διαρθρωτικών ταμείων που θεσπίστηκαν με την απόφαση (SEC) 1999/1316 της 9/9/1999 αποτελεί απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ, να ακυρώσει την απόφαση αυτή·

— να διαπιστωθεί η εξωσυμβατική ευθύνη της Επιτροπής λόγω της μη καταβολής του τελικού υπολοίπου της συνολικής επιδοτήσεως της Gela Sviluppo, Sicilia 94/99 FESR 98.05.26.001 και να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην αποκατάσταση της ζημίας βάσει των άρθρων 235 και 288 ΕΚ για ποσό 2 348 580,42 ευρώ πλέον τόκων, ή για το ποσό που θα επιδικασθεί·

— να αναγνωριστεί η μη εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων και η συμβατική ευθύνη της Επιτροπής, λόγω της συμβάσεως που συνήψε στις 13/09/1999 με τη Gela Sviluppo, της οποίας έλαβε γνώση η Περιφέρεια Σικελίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε στις 31/05/2002, της οποίας επίσης έλαβε γνώση η Περιφέρεια Σικελίας, να αναγνωριστεί ότι δεν οφείλεται στην Επιτροπή το ποσό των 85 806,66 ευρώ, και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να εκτελέσει τις συμβατικές παροχές που συνίστανται στην καταβολή του ποσού των 2 262 777,76 ευρώ, ή στην αποκατάσταση της ζημίας για το ως άνω ποσό ή για το ποσό που θα επιδικασθεί·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή αφορά την απόφαση της Επιτροπής να μην καταβάλει το τελικό υπόλοιπο της συνολικής επιδοτήσεως της Gela Sviluppo, Sicilia 94/99 FESR 98.05.26.001, και να ζητήσει την επιστροφή του ήδη καταβληθέντος ποσού των 85 806,66 ευρώ.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει τα εξής:

- η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις αποφάσεις που μειώνουν τη χρηματοδότηση ούτε την απόφαση (SEC) 1999/1316 της 9/9/1999·
- η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως, καθώς δεν έδωσε συνέχεια στην αίτηση της προσφεύγουσας περί ακροάσεως, καθώς και τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας και της ασφάλειας των εννόμων καταστάσεων όσον αφορά τη μείωση του ποσού και, τέλος, παρέβη τους ουσιώδεις τύπους ως προς την κατάρτιση της αποφάσεως (SEC) 1999/1316 της 9/9/1999·
- η μέθοδος που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό της οριστικής εκκαθάρισης είναι παράνομη·
- η Επιτροπή ευθύνεται εξωσυμβατικώς, λόγω παραβιάσεως των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως, καθώς και λόγω παραβάσεως των κανονισμών που διέπουν τη διαχείριση της χρηματοδοτήσεως των διαρθρωτικών ταμείων·
- η Επιτροπή φέρει συμβατική ευθύνη, δυνάμει της συμβάσεως που συνήψε με την Gela Sviluppo και την Περιφέρεια της Σικελίας, λόγω παραβάσεως των άρθρων 1453, 1175 και 1375 του ιταλικού αστικού κώδικα.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο ύψους 23.640.000 ευρώ στην προσφεύγουσα, διότι, συμμετέχοντας σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ηλεκτρονικών και μηχανικών προϊόντων άνθρακα και γραφίτη, παρέβη τα άρθρα 81, παράγραφος 1, ΕΚ και 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' αρχάς, ότι το βασικό ποσό του προστίμου καθορίστηκε κατά τρόπο εσφαλμένο εις βάρος της. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, επιβάλλοντας περισσότερα επί μέρους πρόστιμα, το άθροισμα των οποίων υπερβαίνει το 10 % του κύκλου εργασιών του ομίλου, παραβίασε το όριο του 10 % του κύκλου εργασιών που προβλέπει για τα πρόστιμα το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62⁽¹⁾. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα περιέρχεται σε μειονεκτική θέση λόγω της αδικαιολόγητης εφαρμογής του ανώτατου ορίου του 10 % υπέρ μιας άλλης επιχειρήσεως, η οποία συμμετέχει σε όμιλο με τρίτη επιχείρηση. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή αξιολόγησε εσφαλμένα την πρόθεσή της συνεργασίας και, ως εκ τούτου, μείωσε μόνον κατ' ελάχιστο το πρόστιμο, ενώ, κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, δεν έλαβε υπόψη το πρακτικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα αυτού. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή κακώς αρνήθηκε να λάβει υπόψη, κατά την εκτίμηση του ύψους του προστίμου, την αδυναμία της πληρωμής. Τέλος, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά του καθορισμού με την προσβαλλόμενη απόφαση των τόκων υπερημερίας και επιδικίας.

⁽¹⁾ ΕΟΚ Συμβούλιο: Κανονισμός αριθ. 17: Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

Προσφυγή της SGL Carbon AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-68/04)

(2004/C 106/142)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η SGL Carbon AG, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Martin Klusmann και Andreas von Bonin, άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση C(2003) 4457 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 2003, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα,
- επικουρικώς, να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Προσφυγή των Schunk GmbH και Schunk Kohlenstofftechnik GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-69/04)

(2004/C 106/143)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Οι Schunk GmbH και Schunk Kohlenstofftechnik GmbH, εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους Rainer Bechtold και Simon Hirsbrunner, άσκησαν στις 20 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 2003 (υπόθεση COMP/E-2/38.359, ηλεκτροτεχνικά και μηχανικά προϊόντα άνθρακα και γραφίτη,

- επικουρικός, να μειώσει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο ύψους 30.870.000 ευρώ στις προσφεύγουσες, διότι, συμμετέχοντας σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ηλεκτρονικών και μηχανικών προϊόντων άνθρακα και γραφίτη, παρέβησαν τα άρθρα 81, παράγραφος 1, ΕΚ και 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι η πρώτη εκ των προσφευγουσών, η εταιρία χαρτοφυλακίου Schunk GmbH, ευθύνεται εις ολόκληρον για το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη θυγατρική της εταιρία, τη δεύτερη προσφεύγουσα Schunk Kohlenstofftechnik GmbH («SKT»). Οι προσφεύγουσες στρέφονται, επίσης, κατά της νομικής βάσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, διότι το άρθρο 15 του κανονισμού 17/62⁽¹⁾ παραχωρεί στην Επιτροπή περιθώριο εκτιμήσεως ως προς το ύψος των προστίμων και, ως εκ τούτου, είναι αντίθετο προς την αρχή της ακριβείας και προς υπέρτερο κοινοτικό δίκαιο. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι κατά τον καθορισμό των επιβληθέντων προστίμων η Επιτροπή τις αντιμετώπισε δυσμενώς σε σχέση με τις λοιπές επιχειρήσεις, αξιολόγησε εσφαλμένα το αποτρεπτικό αποτέλεσμα του προστίμου και την πρόθεση τους συνεργασίας και δεν έλαβε υπόψη σημαντικές περιστάσεις.

⁽¹⁾ ΕΟΚ Συμβούλιο: Κανονισμός αριθ. 17: Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

Προσφυγή της Le Carbone Lorraine S.A κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-73/04)

(2004/C 106/144)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Le Carbone Lorraine S.A, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Antoine Winckler και Igor Simic, άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 3 Δεκεμβρίου 2003 στην υπόθεση COMP/38.359, στο μέτρο που αφορά τη Le Carbone Lorraine S.A,
- επικουρικός, να ακυρώσει ή να μειώσει το ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο ύψους 43.050.000 ευρώ στην προσφεύγουσα, για τον λόγο ότι συμμετείχε με πέντε ακόμη επιχειρήσεις σε συμφωνία στον τομέα των ηλεκτρονικών και μηχανικών προϊόντων άνθρακα και γραφίτη.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη προβαίνοντας σε οριοθέτηση των οικείων αγορών των εν λόγω προϊόντων. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσον αφορά τον καθορισμό του «βασικού ποσού» του εν λόγω προστίμου. Η Επιτροπή παραβίασε, επίσης, την αρχή της ασφάλειας δικαίου αυξάνοντας το «βασικό ποσό» κατά 105 % λόγω της διάρκειας της παραβάσεως. Η προσφεύγουσα προσάπτει, επιπλέον, στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη ορισμένες ελαφρυντικές περιστάσεις υπέρ αυτής και ότι δεν μείωσε το πρόστιμο κατά το μέγιστο προβλεπόμενο ποσό για τη συνεργασία της στην έρευνα. Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μη μειώνοντας το πρόστιμο της προσφεύγουσας, δεδομένων των επιπτώσεων που είχαν γι' αυτή μια διαδοχική σειρά συντριπτικών προστίμων στον ίδιο τομέα δραστηριότητας, ενώ είχε μειώσει το πρόστιμο άλλης επιχειρήσεως για τον λόγο αυτό.

Προσφυγή της Arch Chemicals, Inc., και της Arch Timber Protection Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004.

(Υπόθεση T-75/04)

(2004/C 106/145)

(Γλώσσα διαδικασίας: η Αγγλική)

Η Arch Chemicals, Inc., με έδρα το Norwalk, Connecticut, ΗΠΑ, και η Arch Timber Protection Limited, με έδρα το Castleford, Ηνωμένο Βασίλειο, εκπροσωπούμενες από τους K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόρους, άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 3 (και το παράρτημα II), 4, παράγραφος 2, 5, παράγραφος 3, 10, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, 11, παράγραφος 3, 13 και 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2032/2003 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη δεύτερη φάση του 10ετούς προγράμματος εργασίας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000,
- να κηρύξει παράνομο και μη εφαρμοστέα έναντι των προσφευγουσών τα άρθρα 9, στοιχείο α, 10, παράγραφος 3, 11 και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά,
- να κηρύξει παράνομο και μη εφαρμοστέο έναντι των προσφευγουσών το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000 της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 2000 για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά,
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στις προσφεύγουσες αποζημίωση, η οποία ορίζεται προσωρινά σε ένα ευρώ, για τις ζημιές που αυτές υπέστησαν λόγω της θεσπίσεως και της θέσεως σε ισχύ των προσβαλλόμενων πράξεων, καθώς και κάθε νόμιμο τόκο, με την επιφύλαξη του υπολογισμού και του καθορισμού του ακριβούς ποσού.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα.

Οι προσφεύγουσες είναι εταιρίες παραγωγής βιοκτόνων δραστικών ουσιών και βιοκτόνων προϊόντων, ιδίως μη γεωργικών παρασιτοκτόνων, τα οποία περιέχουν τις δραστικές αυτές ουσίες. Οι προσφεύγουσες διαθέτουν άδειες κυκλοφορίας των προϊόντων στην αγορά σε διάφορα κράτη μέλη, πολλά δε από τα προϊόντα τους προστατεύονται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Ενεργώντας σύμφωνα με την οδηγία 98/8/ΕΚ⁽¹⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) 1896/2000⁽²⁾ της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες κοινοποίησαν τις δραστικές ουσίες και τους συνδυασμούς δραστικών ουσιών που χρησιμοποιούνται σε ορισμένο είδος προϊόντων [στο εξής: συνδυασμούς δραστικών ουσιών], συμμετέχοντας ως εκ τούτου στο πρόγραμμα αναθεώρησης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 2032/2003⁽³⁾ της Επιτροπής. Σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν το δεύτερο στάδιο του προγράμματος αναθεώρησης, οι προσφεύγουσες υποχρεούνται να διεξαγάγουν δικές τους υψηλού κόστους μελέτες, όπως επιστημονικές μελέτες και μελέτες εκτίμησης κινδύνων και να υποβάλουν τα σχετικά στοιχεία στο κράτος μέλος που έχει οριστεί ως εισηγητής. Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2032/2003, διότι δεν ορίζεται η ημερομηνία από την οποία άλλες εταιρίες, εκτός των αυτών που μετέχουν στη διαδικασία της αναθεώρησης, μπορούν να διαθέτουν στην αγορά τα βιοκτόνα προϊόντα που κοινοποίησαν οι μετέχουσες και τα οποία περιλαμβάνονται

στο παράρτημα II του κανονισμού. Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι δεν κατονομάζονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, και στο παράρτημα II του κανονισμού 2032/2003 ως μετέχουσες για τις δραστικές ουσίες και τους συνδυασμούς δραστικών ουσιών που κοινοποίησαν. Επίσης, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του άρθρου 5, παράγραφος 3, και της αιτιολογικής σκέψεως 10 του κανονισμού 2032/2003, διότι επιτρέπουν σε μη μετέχουσες εταιρίες να υποβάλουν αιτήσεις για να συμπεριληφθούν δραστικές ουσίες ή συνδυασμοί δραστικών ουσιών υπό ευνοϊκότερους όρους. Οι προσφεύγουσες προσβάλλουν επίσης το άρθρο 10, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2032/2003, διότι επιτρέπει στο κράτος μέλος-εισηγητή να λαμβάνει υπόψη του δεδομένα που υποβάλλονται από τρίτους. Οι προσφεύγουσες βάλλουν επίσης κατά του ότι το άρθρο 11, παράγραφος 3, και η αιτιολογική σκέψη 18 επιτρέπουν στην καθής να προβεί μονομερώς σε εκτίμηση ως προς τις δραστικές ουσίες και τους συνδυασμούς δραστικών ουσιών πριν το πέρας της διαδικασίας αναθεώρησης. Οι προσφεύγουσες βάλλουν επίσης κατά του άρθρου 13 και της αιτιολογικής σκέψεως 20, καθόσον επιτρέπουν στην καθής να αναστείλει ή να τερματίσει τη διαδικασία της αναθεώρησης, κατόπιν δικής της προτάσεως, η οποία υποβάλλεται κατά τα οριζόμενα στην οδηγία 76/769/ΕΟΚ⁽⁴⁾. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι μία εκτίμηση ως προς τις βλαπτικές συνέπειες θα ήταν προτιμότερη από μια εξειδικευμένη ανά τομέα εκτίμηση ως προς τους υφιστάμενους κινδύνους βάσει της οδηγίας 98/8/ΕΚ. Τέλος, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του άρθρου 14, παράγραφος 2, διότι τροποποιεί αναδρομικά και χωρίς νόμιμη αιτιολογία τους κανόνες κοινοποίησης του κανονισμού 1896/2000, μεταβάλλοντας έναν σημαντικό παράγοντα ως προς τη συμμετοχή των προσφευγουσών στο πρόγραμμα της αναθεώρησης.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η καθής καταχράστηκε την εξουσία που της ανατίθεται από την οδηγία 98/8/ΕΚ, διότι κατά την εφαρμογή της οδηγίας υπερέβη τα όρια που θέτει το γράμμα της οδηγίας και μετέβαλε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των προσφευγουσών. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι η καθής αναρμοδίως εισήγαγε στον κανονισμό 2032/2003 τις προσβαλλόμενες διατάξεις χωρίς προηγούμενη διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, οι διατάξεις αυτές θα έπρεπε να εισαχθούν στην οδηγία 98/8/ΕΚ, κατόπιν σχετικής τροποποίησης.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν επίσης ότι η καθής παρέβη τη Συνθήκη ΕΚ και τις αρχές του κοινοτικού δικαίου, και ειδικότερα τις διατάξεις της Συνθήκης για τον αθέμιτο ανταγωνισμό, καθώς και τις αρχές του ανόθευτου ανταγωνισμού, της νομικής βεβαιότητας και των νόμιμων προσδοκιών, της απαγορεύσεως των διακρίσεων, του σεβασμού της ιδιοκτησίας, της ελευθερίας ασκήσεως εμπορικής δραστηριότητας και, τέλος, την αρχή της υπεροχής των διεθνών συμβάσεων και, ειδικότερα, των συμβάσεων TRIPs [Συμβάσεων για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου] με τις οποίες κατοχυρώνεται η αρχή της προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται επίσης τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2000 και των άρθρων 9, εδάφιο α, 10, παράγραφος 3, 11 και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/8/ΕΚ.

Οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2000 αποτελεί τη νομική βάση των άρθρων 3 και 4, παράγραφος 2, καθώς και του παραρτήματος II του κανονισμού 2032/2003 και ορίζει ότι μία δραστική ουσία ή ένας συνδυασμός δραστικών ουσιών που έχουν κοινοποιηθεί μπορούν ελεύθερα να διατεθούν στην αγορά από οποιαδήποτε άλλη εταιρία, χωρίς αυτή να έχει πρόσβαση στα δεδομένα που έχουν προκύψει από τις μελέτες των προσφευγουσών και χωρίς να έχει συγκεντρώσει η ίδια αντίστοιχο σύνολο δεδομένων. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2000 παραγνωρίζει τις διατάξεις της οδηγίας 98/8/ΕΚ περί προστασίας των δεδομένων και ότι η καθής εξέδωσε τον κανονισμό αυτόν ενεργώντας κατά κατάχρηση εξουσίας και αναρμοδίως.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι τα άρθρα 9, στοιχείο α, 10, παράγραφος 3, και 11 της οδηγίας 98/8/ΕΚ σχετίζονται με το προσβαλλόμενο άρθρο 3 και το παράρτημα II του κανονισμού 2032/2003. Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, το άρθρο 9, στοιχείο α, της οδηγίας 98/8/ΕΚ έχει παράνομο χαρακτήρα, διότι εισάγει δυσμενείς διακρίσεις μεταξύ των δραστικών ουσιών που διατέθηκαν στην αγορά πριν τις 14 Μαΐου 2000 και αυτών που δεν είχαν διατεθεί στην αγορά μέχρι την ημερομηνία αυτή, με συνέπεια την εκδήλωση αθέμιτου ανταγωνισμού. Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι τα άρθρα 9, στοιχείο α, 10, παράγραφος 3, 11 και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/8/ΕΚ δεν είναι συμβατά προς άλλες διατάξεις της εν λόγω οδηγίας. Ειδικότερα, με βάση τα άρθρα αυτά και αντιθέτως προς τα άρθρα 12 και 27 της οδηγίας 98/8/ΕΚ, οι προσφεύγουσες δεν συνδέονται εμφανώς με τις δραστικές ουσίες ή τους συνδυασμούς δραστικών ουσιών που έχουν κοινοποιηθεί. Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/8/ΕΚ πρέπει να κηρυχθεί παράνομο, προκειμένου να μην επιτρέπεται πλέον στα κράτη μέλη να εξακολουθούν να εφαρμόζουν την προϋφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με τη διατήρηση της ισχύος των καταχωρίσεων βιοκτόνων προϊόντων για τα οποία δεν υπήρξε κοινοποίηση σε κοινοτικό επίπεδο.

(¹) Οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ L 123, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2000 της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (ΕΕ L 228, σ. 6).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 2032/2003 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη δεύτερη φάση του προγράμματος εργασίας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000 (ΕΕ L 307, σ. 1).

(⁴) Οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικινδύνων ουσιών και παρασκευασμάτων (ελληνική ειδ. εκδ. κεφ. 13, τ. 4, σ. 178).

Προσφυγή της Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-76/04)

(2004/C 106/146)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH, με έδρα το Kirchheimboladen, (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους K. Van Maldegem και Claudio Mereu, δικηγόρους, άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 3 (και το παράρτημα II), 4, παράγραφος 2, 5, παράγραφος 3, 10, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, 11, παράγραφος 3, 13 και 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2032/2003 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη δεύτερη φάση του 10ετούς προγράμματος εργασίας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000·
- να κηρύξει παράνομο και μη εφαρμοστέα έναντι της προσφεύγουσας τα άρθρα 9, στοιχείο α, 10, παράγραφος 3, 11 και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά·
- να κηρύξει παράνομο και μη εφαρμοστέο έναντι της προσφεύγουσας το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση, η οποία ορίζεται προσωρινά σε ένα ευρώ, για τις ζημίες που αυτές υπέστησαν λόγω της θεσπίσεως και της θέσεως σε ισχύ των προσβαλλόμενων πράξεων, καθώς και κάθε νόμιμο τόκο, με την επιφύλαξη του υπολογισμού και του καθορισμού του ακριβούς ποσού.
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι όμοια με εκείνα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-75/04.

Προσφυγή της Rhodia Consumer Specialties Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-77/04)

(2004/C 106/147)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Rhodia Consumer Specialties Limited, με έδρα το Watford (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόρους, άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 3 (και το παράρτημα II), 4, παράγραφος 2, 5, παράγραφος 3, 10, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, 11, παράγραφος 3, 13 και 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2032/2003 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη δεύτερη φάση του 10ετούς προγράμματος εργασίας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000·
- να κηρύξει παράνομα και μη εφαρμοστέα έναντι της προσφεύγουσας τα άρθρα 9, στοιχείο α, 10, παράγραφος 3, 11 και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά·
- να κηρύξει παράνομο και μη εφαρμοστέο έναντι της προσφεύγουσας το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση, η οποία ορίζεται προσωρινά σε ένα ευρώ, για τις ζημιές που αυτές υπέστησαν λόγω της θεσπίσεως και της θέσεως σε ισχύ των προβαλλόμενων πράξεων, καθώς και κάθε νόμιμο τόκο, με την επιφύλαξη του υπολογισμού και του καθορισμού του ακριβούς ποσού.
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι όμοια με εκείνα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-75/04.

Προσφυγή της Sumitomo Chemical (UK) PLC κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-78/04)

(2004/C 106/148)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Sumitomo Chemical (UK) PLC, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόρους, άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 3 (και το παράρτημα II), 4, παράγραφος 2, 5, παράγραφος 3, 10, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, 11, παράγραφος 3, 13 και 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2032/2003 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη δεύτερη φάση του 10ετούς προγράμματος εργασίας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000·
- να κηρύξει παράνομα και μη εφαρμοστέα έναντι της προσφεύγουσας τα άρθρα 9, στοιχείο α, 10, παράγραφος 3, 11 και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά·
- να κηρύξει παράνομο και μη εφαρμοστέο έναντι της προσφεύγουσας το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά·

- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση, η οποία ορίζεται προσωρινά σε ένα ευρώ, για τις ζημιές που αυτές υπέστησαν λόγω της θεσπίσεως και της θέσεως σε ισχύ των προσβαλλόμενων πράξεων, καθώς και κάθε νόμιμο τόκο, με την επιφύλαξη του υπολογισμού και του καθορισμού του ακριβούς ποσού.
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι όμοια με εκείνα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-75/04.

- να κηρύξει παράνομο και μη εφαρμοστέο έναντι της προσφεύγουσας το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση, η οποία ορίζεται προσωρινά σε ένα ευρώ, για τις ζημιές που αυτές υπέστησαν λόγω της θεσπίσεως και της θέσεως σε ισχύ των προσβαλλόμενων πράξεων, καθώς και κάθε νόμιμο τόκο, με την επιφύλαξη του υπολογισμού και του καθορισμού του ακριβούς ποσού.
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι όμοια με εκείνα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-75/04.

Προσφυγή της Troy Chemical Company BV κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-79/04)

(2004/C 106/149)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Troy Chemical Company BV, με έδρα το Maassluis (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόρους, άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 3 (και το παράρτημα II), 4, παράγραφος 2, 5, παράγραφος 3, 10, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, 11, παράγραφος 3, 13 και 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2032/2003 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη δεύτερη φάση του 10ετούς προγράμματος εργασίας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2000·
- να κηρύξει παράνομο και μη εφαρμοστέα έναντι της προσφεύγουσας τα άρθρα 9, στοιχείο α, 10, παράγραφος 3, 11 και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά·

Προσφυγή που άσκησε η Bouygues S.A. και Bouygues Télécom κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-81/04)

(2004/C 106/150)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Bouygues S.A., με έδρα το Παρίσι, και η Bouygues Télécom, με έδρα το Boulogne Billancourt (Γαλλία), εκπροσωπούμενες από τους Bernard Amory και Alexandre Verheyden, δικηγόρους, άσκησαν στις 21 Φεβρουαρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει την παράλειψη της Επιτροπής να λάβει θέση εντός της προθεσμίας των δύο μηνών από την καταγγελία της 12ης Νοεμβρίου 2003·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την πράξη με την οποία η Επιτροπή έλαβε θέση στις 11 Δεκεμβρίου 2003·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι η καταγγελία που κατέθεσαν οι προσφεύγουσες εταιρίες στην καθής σχετικά, μεταξύ άλλων, με ενίσχυση που χορήγησε το Γαλλικό Δημόσιο στην ORANGE FRANCE και την SFR, με την αναδρομική μείωση του τέλους των 4,955 δισεκατομμυρίων ευρώ που καθεμία από αυτές τις επιχειρήσεις δεσμεύτηκε να καταβάλει ως αντίτιμο για τη χορήγηση της άδειας UMTS («Universal Mobile Telecommunications System»), η οποία τους χορηγήθηκε στις 15 Ιουνίου 2001. Οι λοιπές αιτιάσεις των προσφευγουσών αφορούσαν τα εξής:

- την αποκλειστική χρησιμοποίηση των πρακτορείων της FRANCE TELECOM από την ORANGE FRANCE·
- την εφαρμογή στη FRANCE TELECOM ειδικού συστήματος ως προς την επιβολή του επαγγελματικού φόρου·
- τις ελαφρύνσεις που χορηγήθηκαν στη FRANCE TELECOM ως προς την καταβολή των συνταξιοδοτικών εισφορών και την απαλλαγή της από τις εισφορές ανεργίας·
- τη γαλλική κανονιστική ρύθμιση σχετικά με την παροχή καθολικής υπηρεσίας·
- τη μεταχείριση των μερισμάτων της FRANCE TELECOM·
- τα μέτρα χρηματοοικονομικής στήριξης υπέρ της FRANCE TELECOM.

Όσον αφορά την προσφυγή κατά παραλείψεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή ουδέποτε έλαβε θέση ως προς την αιτίαση για την UMTS, η οποία ωστόσο αποτελούσε αντικείμενο της καταγγελίας τους, και ότι το έγγραφο με το οποίο η Επιτροπή απάντησε στην καταγγελία τους στις 11 Δεκεμβρίου 2003 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως διατύπωση θέσεως υπό την έννοια του άρθρου 232 της Συνθήκης ΕΚ. Συγκεκριμένα, το έγγραφο αυτό απλώς τονίζει ότι η εξέταση των μέτρων που ενδέχεται να ενέχουν κρατικές ενισχύσεις υπέρ της FRANCE TELECOM αποτελεί μία από τις προτεραιότητες της Επιτροπής, χωρίς να διατυπώνεται άποψη επί του βασίμου της εν λόγω καταγγελίας. Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της ελλιπούς αιτιολογίας του, το έγγραφο αυτό δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει θέση τέρμα στην παράλειψη.

Όσον αφορά την επικουρικώς ασκηθείσα προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 11 Δεκεμβρίου 2003, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία, οι προσφεύγουσες επικαλούνται τρεις λόγους ακυρώσεως αντλούμενους από:

- παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως·
- προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των άρθρων 87 επ. της Συνθήκης ΕΚ, καθότι η αναδρομική μείωση του ποσού των τελών UMTS, που η ORANGE FRANCE και η SFR είχαν αρχικώς δεσμευθεί να καταβάλουν, πληροί όλες τις προϋποθέσεις ώστε να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση·
- παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του άρθρου 88, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ, καθότι η Επιτροπή κακώς αποφάσισε, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, να μην κινήσει την προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή διαδικασία εξετάσεως.

Προσφυγή της Axiom Medical, Inc. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2004.

(Υπόθεση T-84/04)

(2004/C 106/151)

(Γλώσσα διαδικασίας: η Γερμανική)

Η Axiom Medical, Inc., Rancho Dominguez (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο R. Köbbing, άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά Σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών, της 17ης Δεκεμβρίου 2003, που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας R 0193/2002-1,
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση R 0193/2002-1 αναφορικά με τα εμπορεύματα της κλάσεως 10,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώρηση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Σήμα προς καταχώρηση:	Το λεκτικό σήμα «ATRAUM» για προϊόντα των κλάσεων 05(υλικά επιδέσμων κ.λπ.) και 10 (ιατρικά είδη κ.λπ.) αριθ. αιτήσεως καταχωρήσεως 11405588.
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Paul Hartmann Aktiengesellschaft
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Το εθνικό και διεθνές σήμα «Atrauman» για προϊόντα της κλάσεως 05
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού 40/94

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά και λοιπά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Προς θεμελίωση της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι η αφορώσα αυτόν κρίση αποθηκεύθηκε υπό ηλεκτρονική μορφή στο νέο σύστημα πληροφορικής της διοικήσεως προσωπικού της Επιτροπής και με τον τρόπο αυτό αποτελεί παράλληλο ατομικό φάκελο που προσκρούει στο άρθρο 26 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Η εφαρμογή του νέου συστήματος πληροφορικής προσκρούει επίσης στην απαίτηση εγγράφου τύπου του άρθρου 25 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

Ο προσφεύγων αναφέρει περαιτέρω ότι η διαδικασία κρίσεως προσκρούει στο άρθρο 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, το άρθρο 8 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26.04.2002, για τη λήψη γενικών διατάξεων εκτελέσεως ως προς το άρθρο 43, παραβιάζει την αρχή της ισότητας, την απαγόρευση διακρίσεων, την υποχρέωση προς αιτιολόγηση και την απαγόρευση αυθαίρεσας. Η επιταγή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ο κανόνας «pater legem quam ipse fecisti», η υποχρέωση επιμέλειας της Επιτροπής έναντι των υπαλλήλων της, το δικαίωμα για νόμιμη ακρόαση και οι αρχές της χρηστής διοικητικής διαδικασίας επίσης παραβιάστηκαν από την προσβαλλομένη διαδικασία κρίσεως, περιλαμβανομένης της κινηθείσας από τον προσφεύγοντα δευτεροβάθμιας διαδικασίας.

Προσφυγή του Guido Strack κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-85/04)

(2004/C 106/152)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Guido Strack, Wasserliesch (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο J. Mosar, άσκησε την 1η Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη διαδικασία κρίσεως για τα έτη 2001 - 2002, καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα,
- να ακυρώσει την ως προς αυτόν καταρτισθείσας έκθεσης κρίσεως (REC/CDR) – περιλαμβανομένης της θέσεως του πρώην προϊσταμένου του και της αποφάσεως της υπηρεσιακής αρχής (R/432/03) της 24.11.2003, για την χρονική περίοδο από 01.07.2001 έως 31.12.2002,

Προσφυγή της Milagros Irene Arranz Benítez κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε την 1η Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-87/04)

(2004/C 106/153)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Milagros Irene Arranz Benítez, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 1η Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του προϊσταμένου της υπηρεσίας «Ατομικά δικαιώματα» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 15ης Απριλίου 2003,

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την προσβαλλόμενη πράξη, το Κοινοβούλιο αποφάσισε να λάβει υπόψη, κατά τον υπολογισμό της φορολογικής εκπτώσεως του άρθρου 3 του κανονισμού 260/68⁽¹⁾ και του επιδόματος αποδημίας που δικαιούται η προσφεύγουσα, μόνον δύο από τα τέσσερα τέκνα της, για τον λόγο ότι η πραγματική συντήρηση των τέκνων βαρύνει από κοινού την προσφεύγουσα και τον πρώην σύζυγό της, ο οποίος είναι επίσης υπάλληλος και δικαιούται τις ίδιες παροχές. Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως αυτής, υποστηρίζοντας ότι την πραγματική συντήρηση των τέκνων έχει αναλάβει αποκλειστικά η ίδια, δεδομένου ότι η μηνιαία συμβολή του πρώην συζύγου της στη συντήρηση κάθε τέκνου είναι κατώτερη από το κατώτατο όριο που προβλέπει το υπ' αριθ. 188/89 πόρισμα του σώματος των προϊσταμένων διοικήσεως και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ύψους τέτοιου ώστε να θεωρηθεί ότι με τη συντήρηση των τέκνων βαρύνεται ο πατέρας τους, λαμβανομένου υπόψη του βαθμού του και του γεγονότος ότι εργάζεται εκτός των Κοινοτήτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 260/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού των όρων και της διαδικασίας επιβολής του φόρου του θεσπισθέντος υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 115).

Προσφυγή της Marie Tzirani κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-88/04)

(2004/C 106/154)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Marie Tzirani, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον Eric Boigelot, δικηγόρο, άσκησε στις 3 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Μαΐου 2003, με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας για τη θέση A2 του Διευθυντή στη Διεύθυνση ADMIN.C «Κοινωνική πολιτική, προσωπικό Λουξεμβούργου, υγεία, υγιεινή»·

— να ακυρώσει το διορισμό άλλου υπαλλήλου στη θέση αυτή·

— εφόσον χρειάζεται, να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας η οποία υποβλήθηκε στις 7 Αυγούστου 2003 και πρωτοκολλήθηκε με αριθμό R/461/03·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των άρθρων 7, 14, 25, παράγραφος 2, 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθώς και παράβαση των κανόνων περί διορισμού των υπαλλήλων στους βαθμούς A1 και A2, κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου, όπως η αρχή της νομιμότητας, της εξέλιξης της σταδιοδρομίας, της ίσης μεταχειρίσεως και, τέλος, των αρχών που επιβάλλουν στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να εκδίδει αποφάσεις στηριζόμενη μόνο σε νομίμως αποδεκτούς λόγους, ήτοι λυσιτελείς και μη πάσχοντες από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Προσφυγή-αγωγή της C. I. Bieger κατά της Ευρωπόλ που ασκήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2004.

(Υπόθεση T-89/04)

(2004/C 106/155)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η C. I. Bieger, κάτοικος Zoetermeer (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους P. Casparis και M. F. Baltussen, άσκησε στις 24 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπόλ.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπόλ της 24ης Νοεμβρίου 2003 με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της C. I. Bieger κατά της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 2003 και συγχρόνως να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Ιουνίου 2003·
- 2) να υποχρεώσει την Ευρωπόλ να παρατείνει μέχρι την 1η Ιουλίου 2006 τη σύμβαση εργασίας της C. I. Bieger·
- 3) να καταδικάσει την Ευρωπόλ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και υπέρβαση των ορίων της ελευθερίας της Ευρωπόλ να χαράσσει την πολιτική της.

Προσφυγή του Alexander Just κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-91/04)

(2004/C 106/156)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Alexander Just, κάτοικος Hoeilaart (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο G. Lebitsch, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 3 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 22.4.2003 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/2/02, με την οποία ο προσφεύγων, κατόπιν των αποτελεσμάτων του στην προκαταρκτική δοκιμασία, δεν έγινε δεκτός να μετάσχει στην επόμενη φάση του διαγωνισμού·
- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής της 25.11.03 επί της από 11.7.03 ενστάσεως του προσφεύγοντος βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων μετέσχε στις προκατακτικές δοκιμασίες του γενικού διαγωνισμού COM/A/2/02 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων βοηθών διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα του Περιβάλλοντος. Η εξεταστική επιτροπή τού ανακοίνωσε ότι τα αποτελέσματα στις δοκιμασίες στις οποίες είχε μετάσχει δεν επαρκούσαν ώστε να μπορέσει να μετάσχει στην επόμενη φάση του διαγωνισμού. Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων διατείνεται ότι ορισμένες από τις ερωτήσεις της δοκιμασίας «α» ενείχαν σφάλματα. Αν ακυρωθούν οι ερωτήσεις αυτές, ο προσφεύγων συμπληρώνει τις αναγκαίες μονάδες για τη συμμετοχή του στην επόμενη φάση.

Προσφυγή του Θεόδωρου Καλλιανού κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 4 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-93/04)

(2004/C 106/157)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Θεόδωρος Καλλιανός, κάτοικος Kraainem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Guy Archambeau, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) της 2ας Δεκεμβρίου 2003, επί της ενστάσεως του Θεόδωρου Καλλιανού με αριθμό R/355/03, της 2ας Ιουλίου 2003,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή στην επιστροφή όλων των ποσών και κρατήσεων, συμπεριλαμβανομένης της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής της μη οφειλόμενης διατροφής, στην οποία πρόβησαν μονομερώς στις 18.9.2002 οι υπηρεσίες της Επιτροπής (PMO), που αφαιρέθηκαν, παρανόμως και χωρίς νόμιμο τίτλο, από τις αποδοχές του Θεόδωρου Καλλιανού, από την ημερομηνία της υπ' αριθμόν 2179/1999 αποφάσεως περί διαζυγίου που εξέδωσε το Πρωτοδικείο Αθηνών στις 8.3.1999, ή τουλάχιστον από την ημερομηνία της υπ' αριθμόν 203/2003 αποφάσεως του Αρείου Πάγου της 7ης Ιουλίου 2003, η οποία ήταν γνωστή στην Επιτροπή,
- να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα ποσό ίσο με το 20 % του ως άνω ποσού, του οποίου ζητείται η επιστροφή, των δαπανών υπερασπίσεως συμπεριλαμβανομένων, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και αποκατάσταση της χρηματικής και περιουσιακής ζημίας,
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στα έξοδα επιδόσεως δια δικαστικού επιμελητή, τα οποία ανέρχονται σε 1 500 Ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών μεταφράσεως στα γαλλικά των ελληνικών δικαστικών αποφάσεων, οι οποίες τέθηκαν εγκαίρως στη διάθεσή της,
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος της Επιτροπής. Κατόπιν διατάξεως που εξέδωσε το Tribunal de Première Instance των Βρυξελλών, με την οποία επιδικάστηκε διατροφή υπέρ της συζύγου του προσφεύγοντος, οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής πρόβησαν σε κρατήσεις από τον μισθό του. Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων προσβάλλει τις κρατήσεις αυτές, επικαλούμενος πραγματική και νομική πλάνη, έλλειψη εκτελεστού τίτλου προς δικαιολόγηση των κρατήσεων και παράβαση του κανονισμού 1237/2000 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1347/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων, Επίσημη Εφημερίδα L 160, 30.6.2000, σ. 19-36.

Προσφυγή των European Environmental Bureau, PAN-Europe, International Union of Food, Agriculture, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF), European Federation of Trade Unions in the Food, Agriculture and Tourism Sectors and Allied Branches (EFFAT), Stichting Natuur en Milieu και Svenska Naturskyddsföreningen (Σουηδική εταιρία για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2004.

(Υπόθεση T-94/04)

(2004/C 106/158)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι European Environmental Bureau, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), PAN-Europe, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), International Union of Food, Agriculture, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations (IUF), με έδρα τη Γενεύη (Ελβετία), European Federation of Trade Unions in the Food, Agriculture and Tourism Sectors and Allied Branches (EFFAT), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), Stichting Natuur en Milieu, με έδρα την Ουτρέχτη (Κάτω Χώρες) και Svenska Naturskyddsföreningen (Σουηδική εταιρία για τη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος), με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), εκπροσωπούμενες από τους P. van den Biesen και B. Arentz, δικηγόρους, άσκησαν στις 27 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την οδηγία 2003/112/ΕΚ της Επιτροπής,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσβαλλόμενη οδηγία 2003/112/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾ τροποποίησε την οδηγία 91/414⁽²⁾, προκειμένου να συμπεριληφθεί το ζιζανιοκτόνο «Paraquat» στο παράρτημα 1 της οδηγίας 91/414. Το άρθρο 4 της οδηγίας 91/414 ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν άδειες κυκλοφορίας στην αγορά μόνο για φυτοπροστατευτικά προϊόντα που έχουν καταχωριστεί στο παράρτημα 1. Επομένως, η προσβαλλόμενη οδηγία έχει ως συνέπεια ότι κράτη μέλη δεσμεύονται να χορηγούν, στο μέλλον, άδειες κυκλοφορίας στα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν «Paraquat».

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη οδηγία, ισχυριζόμενες ότι η Επιτροπή παραβίασε δια της εκδόσεώς της την οδηγία 91/414, καθώς και την αρχή της

προφυλάξεως που διέπει την πολιτική στον τομέα του περιβάλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 174, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ. Υποστηρίζουν, περαιτέρω, ότι η προσβαλλόμενη οδηγία παραβιάζει επίσης την οδηγία 79/409⁽³⁾, Επίσημη Εφημερίδα L 103, της 25ης Δεκεμβρίου 1979, σ. 1-18, διότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι επιπτώσεις του «Paraquat» στα πουλιά.

- (¹) Οδηγία 2003/112/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 2003, για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ώστε να καταχωριστεί το paraquat ως δραστική ουσία, Επίσημη Εφημερίδα L 321, της 6ης Δεκεμβρίου 2003, σ. 32-35.
 (²) Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων, Επίσημη Εφημερίδα L 230, της 19ης Αυγούστου 1991, σ. 1-32.
 (³) Οδηγία του 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών.

Προσφυγή του Luciano Lavagnoli κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 8 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-95/04)

(2004/C 106/159)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Luciano Lavagnoli, κάτοικος Berchem (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους Gilles Boupéou και Frédéric Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 8 Μαρτίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την περίοδο βαθμολογίας 1999-2001 καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- Επικουρικώς, να ακυρώσει την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος για τη χρονική περίοδο 1.7.1999-30.6.2001 καθώς και, παρεπιπτόντως, τις προπαρασκευαστικές της εκθέσεως αυτής πράξεις·
- Να κρίνει επί των δικαστικών εξόδων και αμοιβών των δικηγόρων και να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή τους.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων αντικρούει την απόφαση της ΑΔΑ περί της εκθέσεως βαθμολογίας του για τη χρονική περίοδο 1999-2001.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει:

- την παράβαση των Γενικών διατάξεων εκτελέσεως του άρθρου 43 του ΚΥΚ και την προσβολή των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της χρηστής διοικήσεως·
- την παραβίαση της Συμφωνίας πλαισίου του 1974, υπογραφείσα από τη συνδικαλιστική οργάνωση Action & Défense, γενικός γραμματέας της οποίας ήταν ο ίδιος ο προσφεύγων κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, και παράβαση του άρθρου 24α του ΚΥΚ, καθώς και παρεμπόδιση της ελευθερίας του συνδικαλιζέσθαι·
- την παράβαση του Πρωτοκόλλου Συμφωνίας, που υπογράφηκε στις 18 Μαΐου 1998 μεταξύ της Επιτροπής και των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων του προσωπικού·
- την προσβολή της αρχής της απαγορεύσεως της αυθαίρετης διαδικασίας και τη μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογίας, καθώς και κατάχρηση εξουσίας·
- την προσβολή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
- την προσβολή του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή του Micheal Cwīk κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 5 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-96/04)

(2004/C 106/160)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Micheal Cwīk, κάτοικος Ternuren (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Lhoëst, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του γενικού διευθυντή της DG ECFIN [γενικής διεύθυνσεως οικονομικών και χρηματοδοτικών υποθέσεων της Επιτροπής], της 24ης Απριλίου 2003, με την οποία επικυρώθηκε, χωρίς τροποποίηση, η έκθεση για την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για το διάστημα από 1η Ιουλίου 2001 έως 31 Ιουλίου 2002,
- να ακυρώσει, καθόσον το κρίνει απαραίτητο, την απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 2003, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος (R/383/03),
- να υποχρεώσει την καθής στην καταβολή του συμβολικού ποσού του ενός Ευρώ, ως αποζημίωση,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το νέο σύστημα αξιολογήσεως των υπαλλήλων είναι παράνομο, διότι, προβλέποντας περιορισμένο αριθμό μορίων αξιολογήσεως ανά υπηρεσία, υποχρεώνει τον αξιολογητή να επιβραβεύει τις καλές επιδόσεις εις βάρος των λιγότερο καλών. Αυτό έχει ως συνέπεια τη δημιουργία δυσμενών διακρίσεων μεταξύ των υπαλλήλων, σε συνάρτηση με τα μόρια αξιολογήσεως που απομένουν διαθέσιμα στην υπηρεσία τους. Ο προσφεύγων επικαλείται επίσης πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη έκθεση για την εξέλιξη της σταδιοδρομίας συνιστά πράξη ηθικής παρενοχλήσεως εις βάρος του.

Προσφυγή των Laura Gnemmi και Eugénia Aguiar κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-97/04)

(2004/C 106/161)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Laura Gnemmi, κάτοικος Hünsdorf (Λουξεμβούργο) και η Eugénia Aguiar, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενες από τους Gilles Bouπέου και Frédéric Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 12 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την αξιολόγηση των ετών 2001 – 2002 κατά το μέρος που αφορά τις προσφεύγουσες,
- Επικουρικά, να ακυρώσει την έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας (REC/CDR) των προσφευγουσών της περιόδου 01.07.2001 - 31.12.2002,
- Να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων και να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή τους.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα της παρούσας υποθέσεως ταυτίζονται με εκείνα που προβάλλουν οι προσφεύγουσες στις υποθέσεις T-43/04 et T-47/04.

Προσφυγή των S.I.M.S.A. srl κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-98/04)

(2004/C 106/162)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Οι S.I.M.S.A. srl κ.λπ., εκπροσωπούμενες από τον δικηγόρο Michele Arcangelo Calabrese, άσκησαν στις 15 Μαρτίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος και μόνον κατά το οποίο απαγορεύει σιωπηρά τη με διαφορετική διατύπωση υποβολή, στο πλαίσιο της πρώτης προσκλήσεως για υποβολή προσφορών που καταρτίστηκε βάσει του συστήματος κρατικών ενισχύσεων αριθ. 715/99, των προσφορών που είχαν υποβάλει στην προτελευταία πρόσκληση για υποβολή προσφορών η οποία είχε οργανωθεί βάσει του προηγούμενου συστήματος·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η παρούσα προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της από 12 Ιουλίου 2000 αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή επέτρεψε, χωρίς να προβάλει αντιρρήσεις, το σύστημα κρατικών ενισχύσεων υπ' αριθ. 715/99, κατά το μέρος και μόνον με το οποίο σιωπηρώς απαγορεύει στις προσφεύγουσες να υποβάλουν εκ νέου, με διαφορετική διατύπωση, τις προσφορές που είχαν υποβάλει στο πλαίσιο της τρίτης προσκλήσεως για υποβολή προσφορών η οποία είχε οργανωθεί βάσει του προηγούμενου συστήματος.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- παράβαση ουσιαστών τύπων που προκύπτει, αφενός, από τη μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξέτασεως και, αφετέρου, από την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 253 ΕΚ. Ως περαιτέρω ουσιαστικής διαδικαστικής πλημμέλεια προβάλλεται η παράβαση των άρθρων 9, 18 και 19 του κανονισμού (ΕΚ) 659/99.
- πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή έκρινε ότι η λήξη της προθεσμίας για την έγκριση του προηγούμενου συστήματος (η οποία, κατά το μέρος που ενδιαφέρει την παρούσα υπόθεση, έπρεπε να θεωρηθεί ως εισέτι ισχύουσα) είχε ως αποτέλεσμα την κατάργηση του δικαιώματος εκ νέου υποβολής των προσφορών με διαφορετική διατύπωση το οποίο είχε νομίμως γεννηθεί κατά τη διάρκεια ισχύος του προηγούμενου συστήματος.

- παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και της ασφάλειας δικαίου και των εννόμων καταστάσεων, για τον λόγο ότι η Επιτροπή αξιολόγησε εκ νέου τη συμβατότητα με τη Συνθήκη ήδη εγκριθέντος συστήματος και για τον λόγο ότι καταστρατήγησε έννομες καταστάσεις στο πλαίσιο των οποίων είχαν γεννηθεί δικαιώματα, στην αναγνώριση των οποίων ουδόλως είχε αντιταχθεί η Επιτροπή.

Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Προσφυγή-αγωγή του Massimo Giannini κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-100/04)

(2004/C 106/163)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Massimo Giannini, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Georges Vandersanden και Laure Levi, άσκησε στις 11 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/9/01 περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις του εν λόγω διαγωνισμού·
- να επιδικάσει αποζημίωση προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας, υπολογιζομένης, αφενός, στη διαφορά μεταξύ του επιδόματος ανεργίας που εισπράττεται μετά τη λήξη της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου και του μισθού μονίμου υπαλλήλου σταδιοδρομίας Α7, κλιμάκιο 4, και, αφετέρου, μετά την περίοδο ανεργίας, στο ποσό των αποδοχών μονίμου υπαλλήλου βαθμού Α7, κλιμάκιο 5·
- να επιδικάσει αποζημίωση προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων, υπολογιζομένης σε 1 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα·

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η παρούσα διαφορά έχει ως αντικείμενο τον αποκλεισμό του προσφεύγοντος από τον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων του διαγωνισμού COM/A/9/01, που αποσκοπούσε στην κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις διοικητικών υπαλλήλων (σταδιοδρομίας Α7/Α6) στους τομείς της οικονομίας και της στατιστικής.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων επικαλείται, κατ'αρχάς, παράβαση των άρθρων 4, 27, 29, 30 και 31 και του παραρτήματος III του ΚΥΚ, εσφαλμένη εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας, καθώς και παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού, του καθήκοντος αρωγής και του άρθρου 1 της αποφάσεως 2002/621/ΕΚ των Γενικών Γραμματέων των κοινοτικών οργάνων, καθόσον δύο από τους επιτυχόντες του διαγωνισμού, που είναι εγγεγραμμένοι στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις, είναι ήδη μόνιμοι υπάλληλοι σταδιοδρομίας Α7/Α6 και κατέχουν, κατά μείζονα λόγο, θέσεις οικονομολόγων στην εν λόγω σταδιοδρομία.

Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει:

- την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον, μεταξύ άλλων, η επιτροπή επιλογής δεν εξασφάλισε τη συνεπή εφαρμογή των κριτηρίων αξιολογήσεως και καθόσον ο προσφεύγων δεν έτυχε της ίδιας μεταχειρίσεως με τους άλλους υποψηφίους·
- την ύπαρξη, εν προκειμένω, πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως·
- την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και την παράβαση του άρθρου 30 του ΚΥΚ και του άρθρου 3 του παραρτήματος III του εν λόγω κανονισμού, καθόσον η εξεταστική επιτροπή δεν είχε τα απαιτούμενα προσόντα για να εκτιμήσει αντικειμενικά τις δοκιμασίες.

Ο προσφεύγων επικαλείται επίσης διαδικαστική πλημμέλεια, κατάχρηση εξουσίας και έλλειψη αρμοδιότητας, καθώς και παραβίαση της αρχής της μη αναδρομικότητας.

Προσφυγή του Carlos Martinez-Mongay κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-101/04)

(2004/C 106/164)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Carlos Martinez-Mongay, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 15 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που, αφενός, αναθεωρεί και ορίζει την κατάταξη του προσφεύγοντος κατά την πρόσληψή του στο κλιμάκιο 2 του βαθμού

Α6 και αναθεωρεί και ορίζει την κατάταξή του από την 1η Απριλίου 2000 στον βαθμό Α5, κλιμάκιο 3, και, αφετέρου, τις οικονομικές συνέπειες από 5ης Οκτωβρίου 1995.

- Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια με εκείνα που προβάλλονται στην υπόθεση T-402/03, Καταλαγαριανάκης κατά Επιτροπής (ΕΕ 2004, C 35, σ. 17).

Προσφυγή του David Cornwell κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-102/04)

(2004/C 106/165)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο David Cornwell, κάτοικος Kraainem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που, αφενός, αναθεωρεί και ορίζει την κατάταξή του από 1ης Αυγούστου 2000 στον βαθμό Α4, κλιμάκιο 4, και από 16ης Μαρτίου 2003 στον βαθμό Α4, κλιμάκιο 5, και, αφετέρου, περιορίζει τις οικονομικές συνέπειες της αποφάσεως αυτής από 5ης Οκτωβρίου 1995.

- Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως της 14ης Απριλίου 2003 της ΑΔΑ, η οποία αναθεωρεί και ορίζει την κατάταξή του κατά την πρόσληψη στον βαθμό Α5, κλιμάκιο 3, από 1ης Μαΐου 1992, αναθεωρεί και ορίζει τη μεταγενέστερη κατάταξή του στον βαθμό Α4, κλιμάκιο 4, από 1ης Αυγούστου 2000 και στον βαθμό Α4, κλιμάκιο 5 από 16ης Μαρτίου 2003 και περιορίζει τις οικονομικές συνέπειες από 5ης Οκτωβρίου 1995.

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια με εκείνα που προβάλλονται στην υπόθεση T-402/03, Καταλαγαριανάκης κατά Επιτροπής (ΕΕ 2004, C 35, σ. 17).

Προσφυγή του Peter Ritzmann κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-103/04)

(2004/C 106/166)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Peter Ritzmann, κάτοικος Trier (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 15 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί μείωσης των μορίων προαγωγής που χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα για την περίοδο αξιολογήσεως 2001-2002·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα·

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων άρχισε τη σταδιοδρομία του στην Επιτροπή ως έκτακτος υπάλληλος και, εν συνεχεία, διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου αξιολογήσεως 2001-2002.

Κατά τον προσφεύγοντα, ενώ ορισμένος αριθμός μορίων προαγωγής του είχε χορηγηθεί από τον αξιολογητή του και από τον υπεύθυνο για την επικύρωση της αξιολογήσεώς του και η αρχαιότητά του στον βαθμό είχε υπολογισθεί από την ημέρα της προσλήψεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου, η Επιτροπή αποφάσισε να μειώσει ουσιαστικά τα μόρια προαγωγής του, κατά τρόπο ώστε να λάβει υπόψη μόνον τα προσόντα του ως μόνιμου υπαλλήλου.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται:

- παράβαση των άρθρων 43 και 45 του ΚΥΚ και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων των εν λόγω άρθρων·
- παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων·
- παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της Sandoz GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 112 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-105/04)

(2004/C 106/167)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Sandoz GmbH, με έδρα το Kundl, (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους C. Thomas και N. Dagg, Solicitors, και τον B. Oosting, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 12

Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 2003, περί μη εκδόσεως αποφάσεως για άδεια κυκλοφορίας του Omnitrop,
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους ίδιους λόγους ακυρώσεως και τα ίδια επιχειρήματα όπως στην υπόθεση T-15/04, Sandoz κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί

Προσφυγή της Aluminium Silicon Mill Products GmbH κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 16 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-107/04)

(2004/C 106/168)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Aluminium Silicon Mill Products, με έδρα το Zug, Ελβετία, εκπροσωπούμενη από τους A. Willems και L. Ruessmann, δικηγόρους, άσκησε στις 16 Μαρτίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 2229/2003 του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που επιβάλλει δασμούς επί των εισαγωγών από τις SKU και ΖΑΟ Kremny,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός (ΕΚ) 2229/2003⁽¹⁾ επέβαλε οριστικό δασμό αντανάμπινγκ επί των εισαγωγών πυριτίου, καταγωγής Ρωσίας, και στα πλαίσια αυτού επέβαλε δασμό ύψους 22,7 % επί του πυριτίου που προέρχεται από δύο συνδεδεμένες ρωσικές παραγωγούς εταιρίες, τη SUAL-Kremny-Ural και την ΖΑΟ Kremny. Η προσφεύγουσα εισάγει πυρίτιο από τις δύο αυτές εταιρίες, προκειμένου να το πωλήσει στη συνέχεια σε πελάτες εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και για τον λόγο αυτόν ζητεί την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη τα άρθρα 1, παράγραφος 4, και 6, παράγραφος 7, του κανονισμού 384/1996⁽¹⁾, διότι το προσβαλλόμενο μέτρο παραγνώνει τη σημασία των διαφορετικών χαρακτηριστικών του προϊόντος και τις για διάφορους σκοπούς χρήσεις των χημικών και μεταλλικών στοιχείων πυριτίου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή του περί καθορισμού τιμής εξαγωγής, καθώς και τη διαπίστωσή της ότι μεταξύ 1998 και 2000 οι δείκτες ζημίας κινήθηκαν θετικά. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η τελευταία αυτή διαπίστωση συνιστά επίσης παράβαση του άρθρου 3.4 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ και του άρθρου 3, παράγραφος 5, του κανονισμού 384/1996. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε τη διαπίστωσή του ότι υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των εν λόγω εισαγωγών που πιθανολογείται ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ενδεχόμενης ζημίας, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως σχετικά με τη διαπίστωση αυτή και παρέβη το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 6 και 7, του κανονισμού 384/1996 και τα άρθρα 3.1 και 3.5 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 384/1996 σε σχέση με τη χρήση της υποτιμολογήσεως ως μεθόδου για τον υπολογισμό του επιπέδου εξουδετερώσεως της ζημίας και παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς την παράβαση αυτή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 339 της 24.12.2003, σσ. 3 - 13.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 056 της 6.3.1996, σσ. 1 - 20).

Προσφυγή του Nikolaus Steininger κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-108/04)

(2004/C 106/169)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Nikolaus Steininger, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Lhoësts, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 12 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2003, περί μείωσης των μορίων προαγωγής του προσφεύγοντος μετά τη μετάβασή του από το καθεστώς εκτάκτου υπαλλήλου, σε θέση υπαγόμενη στον προϋπολογισμό έρευνας, στο καθεστώς μόνιμου υπαλλήλου, σε θέση υπαγόμενη στον προϋπολογισμό λειτουργίας,

- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2003, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων (R/401/03),
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων ανέλαβε υπηρεσία στην Επιτροπή ως έκτακτος υπάλληλος. Κατόπιν επιτυχίας του σε εσωτερικό διαγωνισμό, ο προσφεύγων διορίσθηκε δόκιμος υπάλληλος.

Κατά τον προσφεύγοντα, για τη σχετική με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του έκθεση της περιόδου 1.7.2001-31.12.2002, ο προϊστάμενος της μονάδας στην οποία υπάγεται ο προσφεύγων κατάρτισε έκθεση η οποία περιελάμβανε ορισμένα μόρια προαγωγής. Εν συνεχεία, τα μόρια αυτά μειώθηκαν κατ' αναλογία προς τον χρόνο κατά τον οποίο ο προσφεύγων εργάσθηκε ως μόνιμος υπάλληλος, ήτοι 2,5 μήνες επί συνόλου 18 μηνών, ο οποίος αντιστοιχεί σε μείωση ποσοστού 86 %.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

- μη πλήρωση των προϋποθέσεων εφαρμογής της εξαίρεσεως του άρθρου 4.4 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ,
- το παράνομο της εξαίρεσεως του άρθρου 4.4 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ,
- παραβίαση της αρχής προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της αναλογικότητας,

Προσφυγή-αγωγή του Paulo Sequeira Wandschneider κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Μαρτίου 2004.

(Υπόθεση T-110/04)

(2004/C 106/170)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Paulo Sequeira Wandschneider, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Georges Vandensanden και Aurore Finchelstein, δικηγόρους, άσκησε στις 16 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων [στο εξής: προσφεύγων] ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σχετική με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του έκθεση για την περίοδο αναφοράς από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002,

- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 11 Ιουλίου 2003,
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη [στο εξής: καθής] να του καταβάλει αποζημίωση προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη, η οποία, κατά δίκαιη κρίση και υπό την επιφύλαξη αναζητήσεως μεγαλύτερου ποσού, εκτιμάται σε 2.500 ευρώ,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Στην παρούσα υπόθεση ο προσφεύγων βάλλει κατά του κύρους της σχετικής με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του εκθέσεως (ΕΕΣ), για την περίοδο αναφοράς από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

- παράβαση του άρθρου 43 του ΚΥΚ, των γενικών εκτελεστικών του διατάξεων και του Οδηγού αξιολογήσεως,
- παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθώς και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας,
- παράβαση της υποχρεώσεως αρωγής, καθώς και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως,
- προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας, καθώς και μη τήρηση των προθεσμιών που προβλέπουν οι εφαρμοστέες διατάξεις του ΚΥΚ.

Προσφυγή της OJSC Bratsk Aluminium Plant κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-111/04)

(2004/C 106/171)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η OJSC Bratsk Aluminium Plant, με έδρα το Bratsk (Ρωσία), εκπροσωπούμενη από τον Κ. Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο, και τον J. Branton, solicitor, άσκησε στις 15 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, τον κανονισμό (ΕΚ) 2229/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την

οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές πυριτίου, καταγωγής Ρωσίας, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 2003 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ΕΕ 2003, L 339, σ. 3,

- να καταδικάσει το καθού σε όλα τα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με το προσβαλλόμενο μέτρο, τον κανονισμό (ΕΚ) 2229/2003 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πυριτίου, καταγωγής Ρωσίας, και, ως μέρος αυτού, επιβλήθηκε δασμός 22,7 % στις εν λόγω εισαγωγές. Η προσφεύγουσα, ρωσική εταιρία παραγωγής πυριτίου, ζητεί την ακύρωση του κανονισμού.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 8 και 9, του κανονισμού 384/1996 ⁽²⁾, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη ουσιώδη τύπο, μη δεχόμενο τη σχέση μεταξύ της προσφεύγουσας και του εγκατεστημένου στις Βρετανικές Παρθένες Νήσους εμπορικού αντιπροσώπου της. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στερήθηκε του δικαιώματός της να ακουστεί από το Συμβούλιο, αφού το Συμβούλιο αρνήθηκε την διενέργεια δεύτερης επιτόπιας εξετάσεως προς εξακρίβωση της σχετικής κατηγορίας. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο παρέβη επίσης το άρθρο 18, παράγραφος 4, του κανονισμού 384/1996, διότι δεν δέχθηκε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 384/1996, η οποία συνίσταται στο ότι το Συμβούλιο δεν παρέδωσε προσηκόντως τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων προτάθηκε η επιβολή οριστικών μέτρων. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εσφαλμένως θεωρεί τις πωλήσεις της στο εσωτερικό μη επικερδείς και διογκώνει την εκτίμηση ως προς το ντάμπινγκ, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος που βαρύνει την προσφεύγουσα και το αναπροσαρμόζει προς τα πάνω βάσει απροσφόρων παραμέτρων. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφοι 5 και 7, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 384/1996, βασιίζεται σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και στερείται νόμιμης αιτιολογίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 339, της 24/12/2003, σ. 3.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ΕΕ L 56, της 6/3/1996, σ. 1.

Προσφυγή των Manuel Ruiz Sanz, Anna Maria Campogrande και Friedrich Mühlbauer κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-112/04)

(2004/C 106/172)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Manuel Ruiz Sanz, κάτοικος Ternuren (Βέλγιο), η Anna Maria Campogrande και ο Friedrich Mühlbauer, κάτοικοι Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τους Gilles Bounέου και Frédéric Frabetti, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 19 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την αξιολόγηση για το έτος 2001-2002 όσον αφορά τους προσφεύγοντες,
- επικουρικός, να ακυρώσει τη σχετική με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας των προσφευγόντων έκθεση (REC/CDR) για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002,
- να αποφανθεί επί των τελών, εξόδων και δικηγορικών αμοιβών και να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην καταβολή τους.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Οι προβαλλόμενοι λόγοι ταυτίζονται με αυτούς της υποθέσεως T-47/04, Alex Milbert κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Προσφυγή της Yvonne Laroche κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-115/04)

(2004/C 106/173)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Yvonne Laroche, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους Gilles Bounέου και Frédéric Frabetti, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Ιουνίου 2003 περί οριστικής καταρτίσεως της σχετικής με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας εκθέσεως (REC) της προσφεύγουσας για το χρονικό διάστημα 1.7.2001-31.12.2002,
- να αποφανθεί επί των τελών, εξόδων και δικηγορικών αμοιβών και να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην καταβολή τους.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ (αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής) περί οριστικής καταρτίσεως της σχετικής με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας εκθέσεως για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002.

Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε σε χρόνο κατά τον οποίο βρισκόταν σε αναρρωτική άδεια. Ισχυρίζεται ότι έλαβε γνώση της εν λόγω αποφάσεως όταν επανήλθε στην εργασία της.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της προβάλλει παράβαση του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και των γενικών διατάξεων για την εκτέλεσή του, καθώς και του Οδηγού αξιολογήσεως για το έτος 2001-2002 και παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της μη δυσμενούς διακρίσεως, της απαγορεύσεως αυθαίρετης δράσεως και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Προσφυγή του Francisco Rossi Ferreras κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 25 Μαρτίου 2004

(Υπόθεση T-119/04)

(2004/C 106/174)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Francisco Rossi Ferreras, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τους Gilles Bounέου και Frédéric Frabetti, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 25 Μαρτίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την έκθεση κρίσεως του ιδίου για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 30.000 ευρώ λόγω ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της καθής, βάλλει κατά της εκθέσεως σχετικά με την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του για την περίοδο 2001-2002.

Προβάλλει παράβαση του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αυθαίρετης διαδικασίας, καθώς και αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Επικαλείται επίσης πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των βαθμολογητών της καθής και ισχυρίζεται ότι υπήρξε θύμα ηθικής παρενοχλήσεως εκ μέρους του ιεραρχικώς προϊσταμένου του.

Διαγραφή της υποθέσεως T-235/99 ⁽¹⁾

(2004/C 106/175)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 13ης Ιανουαρίου 2004 ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-235/99, Garage Bergesteijn B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 19.2.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-279/99 ⁽¹⁾

(2004/C 106/176)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 1ης Μαρτίου 2004 ο Πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-279/99, De Haan Mine-rale Oliën B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 19.2.00

Διαγραφή της υποθέσεως T-291/99 ⁽¹⁾

(2004/C 106/177)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 1ης Μαρτίου 2004 ο Πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-291/99, Autobedrijf Vrugink κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 4.3.00

Διαγραφή της υποθέσεως T-294/99 ⁽¹⁾

(2004/C 106/178)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 13ης Ιανουαρίου 2004 ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-294/99, Gebr. Derks Beers B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 4.3.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-184/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/179)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Με διάταξη της 2ας Μαρτίου 2004 ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-184/03, Metrovacesa SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 184 της 2.8.03

Διαγραφή της υποθέσεως T-307/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/180)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 2004 ο Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-307/03, WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft m.b.H. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 264 της 1.11.03

Διαγραφή της υποθέσεως T-355/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/182)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 2004 ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-355/03, Andreas Mausolf κατά Europol.

⁽¹⁾ ΕΕ C 21 της 24.1.04

Διαγραφή της υποθέσεως T-308/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/181)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 5ης Μαρτίου 2004 ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-308/03, Valérie Wiame κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 264 της 1.11.03

Διαγραφή της υποθέσεως T-407/03 ⁽¹⁾

(2004/C 106/183)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 18ης Μαρτίου 2004, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέγραψε την απόφαση T-407/03, Antonio Aresu κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 35 της 7.2.04

III

(Πληροφορίες)

(2004/C 106/184)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 94 της 17.4.2004

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 85 της 3.4.2004

EE C 71 της 20.3.2004

EE C 59 της 6.3.2004

EE C 47 της 21.2.2004

EE C 35 της 7.2.2004

EE C 21 της 24.1.2004

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
